

Birinci Bölüm

"Doğrusu anlamıyorum."

Angie, gri gözleriyle kız kardeşini süzüyordu. Yüzündeki kayıtsız ifadenin gerçek duygularını yansıtmadığını hissetmişti.

"Eğer bu adamdan korkuyorsan, neden onun evlilik önerisini kabul ettin?" diye sordu.

Cilla parlak mavi gözlerini önüne indirince Angie şaşırıldı. Yıllardan beri ilk kez kız kardeşinin böyle çaresizlik içinde olduğuna tanık oluyordu.

"Bu kadar ciddi ve anlayışsız mı olman gerek?" Kız kardeşi en ufak bir eleştiriye bile böyle tepki gösterirdi işte.

"Senin öğütlerini dinlemekten, her zaman dikkatli davranmak zorunda kalmaktan ve babamızın işini göz önünde tutarak hareket etmeye çalışmaktan bıktım usandım artık. Hem de ne iş? Şu atalardan kalma eski evimize bir bak...Böyle bir yerde mi oturmalıydık biz? Bir malikanede doğup büyüyen ve lüks içinde yüzdüğü söylenen annemizin, babamız gibi parasız bir papaz yardımcısıyla evlenerek, sahip olduğu her şeyden vaz geçmesini anlayamamışımdır zaten. Üstelik babam gençliğinden beri yükselme hırslı olmayan bir insandır. Aradan yirmi beş yıl geçmiş olmasına karşın alt tarafı bir papaz olabildi." Kız kardeşinin patlayışı karşısında öfkelenen Angie, yine de kendisi tutarak, "Annemin babama âşık olduğu için, onunla evlendiğini sanıyorum," dedi sakın bir sele.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Cilla birden atılarak, kollarını ablasının boynuna doladı. Gözlerinden süzülen yaşlar arasında, "Bağışla beni," diye sızlandı. "Aslında sözlerimin bir teki bile gerçek düşüncelerimi yansıtmıyor. Dünyanın en iyi kalpli, yardımsever ve cömert babasına sahip olduğumuzu benden daha iyi kimse bilemez. Ondan nasıl böyle söz edebildim, ben de bilmiyorum." Angie, Cilla'yı bağışladığını gösterir biçimde kucakladıktan sonra, "Fazla yorgunsun da ondan her halde," diyerek onu yandaki kanepeye oturtup, kendi de yanına yerleşti.

"Kolay kolay ağlayan insanlardan değildir. Son birkaç yıl içinde hayatın neşeli ve hareketli bir biçimde geçti, bu arada ağlamayı unutmuş olduğuna emindim. Bu ani fırtınaya o esrarlı Yunanlının neden olduğunu sanıyorum. O yüzden, bu olayın, ayrıntılarını öğrenmemin iyi olacağını düşünüyorum."

Cilla hemen karşılık vermedi. Ama yatışması için zamana ihtiyacı olduğunu bilen ablası, onu sıkıştırmadı. Sessizce oturup bu olağandışı tavrını açıklamasını bekledi.

Angie serinkanlı görünmeye çalışıyordu. Ama içinden, kardeşi için endişeleniyordu. Daha tam yirmi yaşında bile olmayan Cilla, bir gecede değişivermişti. Okuldan ayrılır ayrılmaz kilisedeki işlere boş vererek, vaktini zengin akrabalarının evlerinde tanıdığı gençlerle danslara ve yemeklere giderek geçirmeye başlamıştı.

Angie ise bu tür yaşamdan her zaman kaçınmıştı. Yalnız hoşlanmadığından değil, Cilla çok para harcadığı için, aile bütçesine daha fazla zarar vermemek amacıyla da zengin akrabalarından uzak dururdu.

Kız kardeşinin hala sustuğunu görünce, "Bekliyorum Cilla," diye onu cesaretlendirmeye çalıştı. Bir sırrını bana anlatmaktan kaçınacağın hiç aklıma gelmezdi doğrusu."

"Bana kızacaksın."

Angie gözlerindeki, ciddiyetle bağdaşmayan alaycı parıltıyı gizlemeye çabalarken, "Kızmamaya çalışacağım," dedi. Cilla'nın küçüklüğünden beri olayları büyütmekten hoşlandığını bilirdi.

Sonunda Cilla utangaç bir ifadeyle anlatmaya başladı.

"Nişanlandığımı sana ve babama söylememekle hata ettim. Ama doğrusunu istersen, eve döndükten sonra olanlar bana giderek gerçek dışı gibi gelmeye başladı. Yaşanırken heyecan veren, ama bittiğinde gerçekliği kuşku uyandıran bir olay..."

Bu olay, galiba kuzenimiz Freddie'nin yatıyla çıktığın yolculuk sırasında oldu?"

Cilla başını salladı.

"Evet. O korkunç fırtına patlak verdiğinde, Ege sularında yol alıyorduk. Sığınabileceğimiz hiçbir liman yoktu. En yakın kara parçası ise küçücük bir adaydı. Sonradan buranın, Terzan Helios adlı bir

Yunanlıya ait olduğunu öğrendik. Helios, iş hayatının sıkıntılarında bu adada dinlenerek kurtuluyordu.”

Böyle bir yere sahip olmanın görkemliliği karşısında adeta ezilen Angie, “Böyle zenginlikler, insana günah dolu gibi geliyor,” diye mırıldandı. Cilla ablasını süzdü.

“Kullandığın sözcük çok yerinde,” dedi.

“Terzan günahkârdır. Günahkâr denebilecek kadar zengin, günahkâr denebilecek kadar yakışıklı ve tehlikeli denebilecek kadar da çekici...”

Angie nefesini tuttu. Cilla sanki bir şeytanın tanımını yapıyordu. Birdenbire hayalinde, alnında kıvrık boynuzlar bulunan esmer bir Yunanlı görüntüsü canlandı. Avuçları terledi.

Cilla, “Tüm Yunanlılar gibi o da çok konukseverdi, diye devam etti sözlerine.

“Teknede bulunan on kişiyi ağırladı ve fırtınadan sonra da kalmamız için ısrar etti. Bir ay kadar adada onun konuğu olduk. Freddie bile, Terzan’ın cömertliğinden ve zenginliğinden etkilenerek, onun bana âşık olduğunu anlayınca, bizi birbirimize yaklaştırmak için uğraştı.”

Angie, “Tam Freddie’ye yakışan bir davranış biçimi,” dedi.

“Neden onunla arkadaşlık edersen bilmem. Gerçi yakın akrabamız, ama Freddie’nin çok şımartılmış ve eline fazlasıyla para verilerek yozlaştırılmış bir insan olduğunu söylemek zorundayım.”

“Siz ikiniz hiçbir zaman anlaşılamazdınız zaten.”

“Gayet tabii. Zamanını çoğunu kilisedeki işlerle uğraşarak geçirdiğimi kabul ediyorum. Ama hiçbir zaman onun bana taktığı, “İyilik meleği teyze,” lakabını da hak etmiş değilim.”

Aklı çok daha önemli konulara takılmış olan Cilla, bunu bir omuz silkişiyile savuşturduktan sonra, “Soruma hala cevap vermedin,” dedi.

“Karios adasına gidip Terzan’a, kendisiyle neden evlenemeyeceğimi açıklayacak mısın?”

Angie sanki bu soru ilk kez soruluyormuş gibi kanını birdenbire buz kestiğini hissetti. Hayatında ilk kez paniğe kapılıyordu. Boğuk bir sesle, “Tam olarak anlayamadığım bir durumu, bir başkasına nasıl açıklayabilirim?” dedi.

“Gerçi benim mantığıma göre biraz ters, ama söylediğine bakılırsa bu Yunanlı bir iki hafta içinde seni hayatının geri kalan bölümünü onunla geçirmekten başka hiçbir şey istemediğine inandırmış. Şimdi de sen, daha aradan altı ay bile geçmeden bu duygunun, korkuya dönüştüğünü ileri sürüyorsun. Bu nasıl olur?” Kaşlarını çattı.

“Adadan ayrıldıktan sonra Terzan’ı görmediğine göre, neden ondan korkmaya başladın?”

“Önceleri her gün telefonla konuşuyorduk. Sonra altı hafta kadar ondan hiçbir haber alamadım. İşte bu suskunluk dönemi sırasında nasıl bir yanlışlık yaptığımı fark etmeye başladım. Haftalar geçip ondan da haber çıkmayınca, Terzan’ın da ilişkimizi sonra erdirmek istediği düşüncesine kapıldım. Herhalde aramızda geçenleri o da hafif bir flört olarak yorumlamış olmalıydı.”

Angie, “Anlıyorum,” diye başını salladı. Gerçekten de anlıyordu. Gerçi bu bakış açısı kendi karakterine yabacıydı, ama Cilla için bu tür düşüncelerin doğal olduğunu bilirdi.

“Sonra ne oldu?” diye sordu.

“Beklemediğin bir anda seni yeniden mi aradı?”

“Evet. Mektup yazdı. Daha doğrusu, özellikle onunla evlenmeye niyetim olmadığını bildirdiğim zaman sayılarını giderek arttırdığını bir mektup sağanağına tuttu beni.”

Reddedilen adam için, içinde bir acıma duygusu uyanan Angie, “Anlaşılan seni çok seviyor,” dedi.

“Yine de nişan, bir genç kızı tümüyle bağlamadığı için söz konusu kişi fikir değiştirebilir. Ayrıca karşısındaki erkek bir beyefendiye, onun bu durumu olgunlukla karşılmasını bekler.”

Cilla ürperdi. “Terzan, beyefendi görünüşü nedeniyle öyle sanılır, ama sözünü tutmam için mağara adamı taktikleri kullanabilecek kadar kabadır. Son derece değerli olmakla birlikte traşlanmamış bir elmasa benzer. O yüzden, her an buraya gelmesinden korkarak, en kısa zamanda Karios’a döneceğine söz verdim. Bunu yapmak zorundaydım Angie. Onu kendimden uzak tutmak için her çareye başvurmak zorundaydım.”

Birden dudaklarında utangaç bir gülümseme belirdi, sesi fısıltı halini aldı.

"Anlıyor musun?..."

Başka birine aşık oldum...Ama bu kez gerçek..."

"Aşık mı oldun...?"Angie neredeyse küçük dilini yutuyordu.

"Tanrı aşkına,kime?..."

"David Montgomery'ye... Ve eğer sezgilerim beni yanıltmıyorsa, pek yakında bana evlenme teklifinde bulunacak."

Ablasının gözleri neşeye parladı. "Harika bir haber bu. Senin için çok sevindim. David'den her zaman hoşlanmışımdır. O saçma sapan arkadaşlarının arasında, tek dengeli ve güvenilir çocuk odur."

"Bunların hepsi iyi de, David'in babası, vikont." Cilla'nın sesine bir panik havası çökmüştü.

"Eğer annesiyle babası benim Terzan Hellios'la nişanlandığımı duyacak olurlarsa, evliliğimize kesinlikle izin vermezler Angie."

Karmakarışık duygularla arkasına yaslanan Angie, "Öf, Tanrım..." diye inledi.

"Hayatı çok zorlaştırıyorsun..."

"Bir daha böyle davranmayacağıma söz veriyorum Angie. Lütfen... Şunu al ve benim için Karios'a götürüp Terzan'a iade et. Ancak böylece o da nişanımızın kesinlikle sona erdiğini anlar. Bu isteğimi reddedemezsin. Gelecekteki mutluluğum Terzan'ın hayatımdan çıkmasına bağlı."

Ayağa fırladı ve koşarak odadan çıktı. Angie, avcuna bırakılmış kocaman pırlanta yüzüğe bakakaldı. Yüzüğü dikkatle yanında duran sehpanın üstüne koydu. Gözlerini bu görkemli taştan ayırmaya çalışarak düşünmeye başladı.

Az sonra kararını vermişti. Sanki kardeşi yanındaymış gibi, "Bu senin birçok kez denemiş olduğun bir numara kızım," diye homurdandı.

"Sorunu üstüme atar ve karşı koymamı dinlememek için kaçıp gidersin. Ama bu sefer beni kandıramazsın. Benim çözemeyeceğim kadar büyük bir sorun bu."

Angie'yle babası akşam yemeği için sofraya oturduklarında Cilla hala gelmemişi. Babasının suskunluğunu görünce Angie, adamı şöyle bir süzdü. Sonra yapmacık bir neşeye,"Günün iyi geçti mi baba?" diye sordu.

"Şöyle böyle..." Tabağı önünden itti adam.

"Pek aç değilim..."

"Eğer bir sakıncası yoksa bunu yemek istemiyorum."

Sakin ve olumlu bir insan olan Angie, pişirmesi, tüm öğlede sonrasını olan çorbanın yenmemesine aldırılmayarak kendisinininkini kaşıklamaya başladı. Aslında onu üzen konunun ne olduğunu sorması gerekiyordu. Ama kendi düşünceleriyle öylesine doluydu ki, sesini çıkarmadı.

Ama sıra tatlıya gelip de babasının hala tek kelime etmemiş olduğunu fark edince adamın yalnız üzgün değil, aynı zamanda da hayli huzursuz olduğunu anladı. O sırada babası, "Cilla nerede?" diye sordu. Ses tonundaki sertlik, Angie'yi ürkütmüştü.

"Bilmiyorum. Evden bir iki saat kadar önce ayrıldı. Ama istersen nerede olduğunu öğrenebilirim."

"Gereği yok. Hem o genç hanımla konuşmadan önce biraz sakinleşsem daha iyi olacak galiba."

Babasının sesi de, davranışları da ürküntü vericiydi. Eğer herhangi biri, annesinin tüm güzelliğini almış olan küçük kızını kayırdığını, onu ablasından daha çok sevdiğini söylese, belki kızardı. Ama gerçek buydu. Cilla pek azarlanmamış, istedikleri genellikle yapılmıştı. Özellikle annelerinin ölümünden sonra...

Angie, "Neden?" diye sordu. "Cilla bir hata mı yaptı?"

Babası tabağını itti. İçindekilere dokunmamıştı. Angie'ye açılmakta zorluk çekiyordu.

Adam ağır bir sesle, "Bu akşamüstü piskopos telefon ederek benimle buluşmak istedi." dedi.

"Önce konuyu açmak istemedi. Ama ikinizi de doğduğunuz günden beri tanıdığı ve benim de çok eski bir dostum olduğu için, sonunda kilise üyelerinden birinin Cilla'nın davranışlarından şikâyetçi olduğunu açıkladı.

"Ah, baba..." Angie öfkeyle ayağa sıçramıştı.

"Piskoposun, bazı kilise üyelerinin, gençleri birer şeytan gibi görme eğiliminde olduğunu bilmesi gerekir. Doğrusunu söylemek gerekirse Piskopos da beni hayal kırıklığına uğrattı. Onun sadece gerçeklerle hareket etmek yerine, dedikodulara kulak vermesi şaşırtıcı."

"Yerine otur Angie. Ve lütfen izin ver de sözlerimi bitireyim."

Bu emir öylesine alışılmadık bir sertlikle verilmişti ki, Angie öfkesine karşın hemen babasının isteğini yerine getirdi.

"Evet... Piskoposumuz kişisel görüşleri ne olursa olsun, her tür şikâyeti dikkate almak zorundadır. Suçlamanın anlamsız olduğundan emin. Bunu açıkça belirtti zaten. Ama ayrıca, ailedeki bireylerin, benim işlerime gölge düşürecek biçimde davranmalarına izin verilemeyeceğini de belirtti." İcini çekip kederle gözlerini ovuşturdu.

Angie, babasını böyle üzdüğü için kız kardeşine birden çok kızdı.

"Ama suç yalnızca onda değil. Onun böyle davranacak kadar şımarmasına ben izin verdim."

"Söylediklerinin gerçeğe hiç ilgisi yok baba."

"Var yavrum, var. Ve ayrıca büyün işlerin senin üstüne kalmasına da göz yumdum."

Angie, "Ama ben iş yapmaktan hoşlanıyorum," diye atıldı. Babasını sözleri gözlerinin yaşarmasına neden olmuştu.

"Ayrıca Cilla o kadar genç ve güzel ki, eğlenmeye herkesten çok onun çok hakkı var."

Babası ciddi bir sesle, "Senden sadece iki yaş küçük, o kadar," dedi.

"Hem ayrıca sende kız kardeşinin son derece güzel bir kopyasısın."

Düşüncesizce yapılmış olan bu kıyaslama, eskiden olsa Angie'yi kırabilirdi. Ama genç kız yıllar boyu Cilla'nın güzelliğinin gölgesinde yaşamaya alışmıştı artık. Gerçi ikisi de aynı narin kemik yapısıyla pürüzsüz cilde sahiptiler. Ama Cilla'nın saçlarının güneş gibi parlak olmasına karşılık, kendisinininkiler, soluk ay parlaklığındaydı. Cilla'nın gözleri mavi, kendi gözleriye griydi.

Babası ayağa kalkarak omuzlarını dikleştirdi. "Bundan böyle Cilla'nın, annenin akrabalarının evlerine uzun ziyaretler yapmasını yasaklamaya karar verdim. Fazla lüks ve özellikle Freddie gibi yalnızca eğlence peşinde koşan kuzenler, kız kardeşini değiştirdi.

Angie, "Tanrı aşkına, baba..." diye bağırdı.

"Cilla tam olarak neyle suçlanıyor?"

"Tüm komşuları uykularından eden gürültülü spor arabalarla yarışmaktan....kasabanın lokalinde içkili partiler düzenleyerek huzuru bozmaktan...Ve bu davranışlarının yanlış olduğunu kendisine hatırlatmaya çalışan yaşlılara karşı terbiyesizce davranmaktan..."

Angie'nin dili tutulmuştu adeta. Babasının yemek odasından çıkışını izlerken, hıçkırarak ağlaması mı, yoksa kahkahalarla gülmesi mi gerektiğine karar veremiyordu bir türlü. Babasını ve onun çağdaşlarını, Cilla'nın gözleriyle görür gibi olmuştu. Gençliğin verdiği neşe ve heyecan, onlar tarafından kesinlikle anlaşılamazdı.

Ama bütün sakin yaradılışlı insanlar gibi, babaları da öfkeleniği zaman korkunç olurdu. Bu nedenle, Cilla'nın mutluluğu için, onun Terzan konusunda hiçbir şey öğrenmemesi gerekiyordu.

İkinci Bölüm

Angie, mavi suların üstünde hızla süzülen motorun arka tarafında oturuyordu. Ürpererek ceketinin yakasını kaldırdı. Cilla'nın, sözlerine kulak asmadığına çok sevindi. Kız kardeşi, yanına kalın giyecekler almamasını, yılın her mevsimi çiçeklerin açtığı ve turunçgillerle dolu ağaçların bulunduğu adada, öyle şeylere gerek olmadığını söylemişti.

Kendisini karşılamak için gönderilmiş olan Nikos'da, adanın ikliminin çok değişken olduğunu açıklamıştı. Umulmadık zamanlarda hava birden bulutlanabilir ya da kapkara kesilen, deniz öfkeyle kabarmaya başlayabilirdi.

Motor hızla yol alırken, Nikos'da solgun yüzlü genç kıza gizli gizli bakmaktan kendini alamıyordu. Motorla yarışan yunus balıklarını seyrediyordu genç kız. Neyse ki, denizle pek ilişkisi olmayan insanlar gibi, dalgalardan rahatsız olmamıştı.

Kendisini gözleyen bakışların farkında olmayan Angie perişan bir halde oturmuş, narkoz etkisinden kurtulan hastalar gibi, yavaş yavaş başına gelenleri kavriyordu. Kullanılmıştı. Çeşitli numaralardan sonra, karşı koyma fırsatı bulamadan Karios Adasına gönderilmişti. Öyle ki, genç kız Terzan Helios'a

karşı nasıl bir tavır takınacağını bile, Cilla'yla doğru düzgün tartışmamıştı.

Evet... Buraya yollanmaya ses çıkarmamakla budalılık etmişti. Ama kız kardeşi başka bir seçenek bırakmamıştı ki. Aileyi neredeyse parçalayacak olan o kavganın üstünden daha sadece iki gün geçmişti. Şimdi bile, babasının kendisine yabancı gelen öfkeli sesini duyar gibi oluyordu. Cilla'yı bencillik, hafifmeşreplik ve başkalarının duygularına saygı göstermemekle suçlamıştı. Önceleri kız kardeşi kendini savunmaya çalışmış, hatta onları, evi terk ederek bundan böyle istediği yerde canı çektiği gibi yaşamakla tehdit etmeye bile kalkışmıştı. Ama babaları, herhangi bir işte çalışacak bilgi ve yeteneği olmadığını, eğer öyle davranırsa kendisinden de destek göremeyeceği soğuk bir sesle açıklayınca, akli başına gelmişti.

Sonunda mavi gözleri dolu dolu, hıçkırarak başışlanmasını dileyince, babası yumuşamıştı. Kendisini adamın kolları arasına alan Cilla, "Bundan böyle davranışlarımı düzeltereğime söz veriyorum," diye ağlamaya başlamıştı.

"Suçlamalarında haklısın. Bencilliğim yüzümden sana ve Angie'ye haksızlık ettim. Artık bu düşüncesizliklerimi unutturmak için elimden geleni yapacağım.

Ve sonra, sanki aklına birden gelmiş gibi, pırl pırl bir gülümsemeyle, "Bir fikrim var" diye bağırılmıştı.

"Angie daha bugün bir tatile ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Bırak onu, biraz gezip özgürlüğün tadını çıkarırsın baba. Ablamın görevlerini ben üstlenir, böylece sizlere karşı görevlerini borçlarımı da ödemiş olurum. Hatta kilise üyelerinin bana karşı olan duygularının düzelmesini bile, bu davranışımınla sağlayabilirim."

Babasının, Cilla'nın omuzu üstünden gören Angie, o bakışı hiç unutamayacağını düşündü. Kız kardeşini yalanlayamamak ona çok zor gelmişti. Ama babası, onun duygularını asla öğrenemeyecekti kuşkusuz. Ve hemen ertesi gün Cilla, o gece Yunanistan'a hareket eden bir uçakta yer ayırttığını büyük bir sevinçle açıklamıştı.

"Küçük Angelina kendisini iyi hissetmiyor mu?"

Genç kız irkilerek kendine gelince, Nikos'un bakışlarıyla karşılaştı. O sırada motor da vahşi ve romantik görünüşlü bir koya girmişti. Koyu çevreleyen tepelere bir göz atan Angie, "Çok iyiyim, teşekkürler," diye karşılık verdi.

"Biraz yorgunum, o kadar. Daha çok yolumuz var mı?"

İri yarı adam gök gürültüsüne benzer bir sesle güldü. O kısa süre içinde bile sınırsız şefkatiyle Angie'yi etkilemişti.

"O tepelere tırmanmak için bir dağ keçisi kadar çevik olmak gerektiğini düşünüyorsunuz herhalde," dedi. "Merak etmeyin. Beş dakika sonra efendinin yanında olacağız."

Her ne kadar patronundan söz ederken adamın sesi gurur ve şefkatle doluyorsa da, tepenin yanına yapılmış olan asansöre binerlerken Angie, heyecanını arttığını hissetti. Bir yandan da böylesine vahşi bir ortamda bile, paranın rahat bir yaşam sağlayabildiğini düşündü. Bu gerçeği, asansörden indiği sırada bulutların ardından sıyrılan güneş, çevreyi olanca parlaklığıyla aydınlattığı zaman daha da iyi kavradı. Sanki bir başka dünya ya adım atıyor gibiydi. Dönen fiskiyelerle sürekli sulanan çimler, yeşil bir halı gibi göz alabildiğine uzanıyordu. Angie, mimoza, ıtır, sardunya, papatya, krizantem ve laleleri gördü. Güneş altında parlayan yollar, uzaklardaki beyaz duvarlı büyük villaya doğru uzanıyordu. Yapının kırmızı kiremitle kaplı damı, geniş bir gölge oluşturuyordu.

Nikos, "Beğendiniz mi?" diye sordu.

"Evde ayrıca merkezi ısıtma sistemi, sıcak su ve bir sürüde banyomuz var."

Angie gülümserken, Nikos'un kendisini havaalanında karşıladığından beri düşünüp de sormadığı soruyu sorma cesaretini buldu. Adam Cilla'yı karşılayıp adaya getireceğini sanmasına karşılık,

havaalanında onun yerine Angie'yi görünce şaşırıldığını belli etmemiştir.

"Patronunun, havaalanına neden kendi gelmedi? Sonuç olarak nişanlısını bekliyordu?"

Nikos'un yüzü bulutlanır gibi oldu. Bir an duraksayıp omuzlarını silkti.

"Bazı günler efendinin canı yolculuk etmek istemez."

"Yani bazı günler, hiç rahatsız edilemez mi demek istiyorsun?"

Nikos'un yüzü kızardı. Bir an öfkeden bağırarak gibi baktı. Ama cevap verirken duygularını yeterince kontrol altına almayı başarmıştı.

"Bir erkeğin, elinden geldiği kadar gururunu koruması gerekir. Ama ne yazık ki..." sesi bir fısıltı haline dönüşmüştü şimdi.

"Yüksek ağaçlar daha çok eğilir."

Nikos'un ardından villanın girişine doğru yürüyen genç kız çevredeki küçük binalardan birinden yükselen müzik sesini duyunca adımlarını yavaşlattı. Bir buzukinin tellerinden dökülen bu nağmeler, ihtiras ve duygu doluydu. Müzik dalga dalga yayılırken Angie ürpererek insanların tümüyle yabancı olduğu bir ülkede olduğunu hatırladı.

Villaya girdikleri zaman Angie, büyük ama loş antrenin, bir mezarın serin ortamını, hatırlatacak şekilde beyaz, pembe ve siyah, damarlı mermerlerle döşenmiş olduğunu gördü. Ürperdi genç kız. Nikos'u izlerken buz gibi parmakların sırtında dolaştığını hisseder gibi oluyordu. Ayaklarının ökçeleri mermer zemin üstünde, tıpkı kalp atışları gibi ses çıkarmaktaydı. Merdivenlerse bembeyaz mermerlerle kaplanmıştı.

Nikos, kendisine ayrılmış olan yatak odasının kapısını açtığı zaman derin bir nefes aldı. Burası, villanın geri kalan bölümünden daha sadeydi. Ama yine de perdelerle yatak örtüsü, istiridye pembesi ipekli kumaştandı. Oda açık renk tahtadan yapılmış eşyalarla döşenmiş, yere tüylü bej bir halı serilmişti.

Angie'nin bavulunu elinden bırakan Nikos gülümsedi. "Efendiyle karşılaşmadan önce biraz dinlenip kendinizi toplamak istersiniz herhalde. Eşim Crisulla eşyalarınızı boşaltıp yerleştirmesi için hizmetkârlardan birini gönderecek. Ben de bu arada efendiye, geldiğinizi haber vereyim."

Kapı kapandıktan sonra bile, Angie sakinleşmesinin olanaksızlığını hissetti. Oda da soğutma aygıtı vardı, ama içerisi serin değildi. Yine de Angie, buz kesmiş parmaklarıyla elbisesinin düğmelerini açmakta güçlük çekiyordu.

Odada ki öbür kapıyı açınca, orada bir banyo bulunduğunu gördü. Duvarlar, deniz yeşili seramikle kaplanmış, aynı renk, büyük banyo küvetinde ve lavaboda tekrarlanmıştı. Su, Yunus biçimi, altın kaplama musluklardan akıyordu. Aynanın önünde, içleri çeşitli krem ve sabunlarla dolu kristal şişeler diziliydi. Altın kaplama askından son derece lüks, tüylü havlular sarkıyordu.

Angie önce hortlak görmüş gibi irkilerek geri sıçradı. Sonra karşısındaki aynadan yansıyanın kendi erkek yüzü olduğunu fark ederek sinirli sinirli güldü. Eğilip soğuk suyla uzun uzun yüzünü yıkadı. Eteğindeki berbat kırışıklıkları düzeltmeye çabalarken kapı vuruldu. Nikos gelmişti. Genç kız patronunun yanına götürecekti.

"Bir saniye..." diye kekeleydi Angie. Sonra tuvalet masasının yanına koşarak saçlarını taramaya çalıştı. Ama elleri öylesine titriyordu ki, sonunda dayanamayarak tarağı fırlatıp attı. Arkasından sinirli bir ifadeyle, "Buraya, sadece bir mesaj vermeye geldin, unutma," diye düşündü. Evet, getirdiğin mesaj iyi bir haber değil, ama o adamın tepkisinden bu kadar korkmana da gerek yok. Çünkü sonuç olarak, yarın bu zamanlar, evine doğru yola koyulmuş olacaksın.

Tertemiz yünlü etekliği ve beyaz bluzuyla okul öğrencilerini hatırlatan Angie, hayatının en kötü görevini yerine getirmek üzere Nikos'un arkasından dışarıya çıktı. Koridoru geçip merdivenlerden indikten sonra siyah mermer kaplı bir koridordan yürüyüp en uçtaki kapının önünde durdular. Nikos

kapıya vurdu. İçerden gelen sesi duyunca kapıyı açıp kenara çekilerek Angie'ye içeriye girebileceğini işaret etti.

Genç kız derin bir nefes alarak serinkanlı olmaya çalıştı. Sonra içeriye girdi. Kapı arkasından hafif bir sesle kapandığı an, ıssız bir yerde tek başına kalmış gibi ürkütücü bir duygu uyandı içinde. Gerek bu odanın gerekse villanın loşluğu, bu güneşli ülkede çok garip kaçıyordu. Yavaşça ilerlerken, Angie, panjurları sıkı sıkı kapattırılmış olan ev sahibinin, güneş ışığından neden bu kadar nefret ettiğini merak etti.

"Priscilla?"

Yabancı bir ağızdan kardeşinin adını duymak, Angie'nin olduğu yerde çakılıp kalmasına neden oldu. Sesin geldiği yöne dönünce, ilerdeki koltuktan kalkan bir gölge gördü. Son derece uzun boylu, geniş omuzlu, sporcular gibi dar kalçalı bir erkekti bu. Dudakları acı bir gülümsemeyle bükülürken, "Sana haksızlık yaptım yavrum," dedi. "Doğrusunu itersen geleceğine bir an bile inanmamıştım."

Angie, bu uzun boylu, koyu renk gözlükler nedeniyle gözlerinin ifadesini okuyamadığı adama bakakaldı. Evet... Bu kömür siyahlığındaki saçlar, ince ve esmer yüz, sert hatlar ve alaycı gülümseme. Angie'nin hayalinde yarattığı tipe aynen uyuyordu. Sadece şeytan boynuzları eksikti.

Terzan Helios sabırsız bir sesle, "Evet neden konuşmuyorsun?" diye sordu. "Çok uzun bir süredir ayrıyız. Nişanlıyı öpmeyecek misin?"

Angie çaresizlikle yutkundu. Sonra odanın loşluğu nedeniyle adamın, kendisini, kız kardeşi Cilla sandığını düşündü. Daha fazla susmayacağını anlayarak, "Cilla... Yani Priscilla ne yazık ki gelemedi," dedi boşuk bir sesle.

"Bu nedenle gerekli açıklamayı yapmam için, beni yolladı."

"Sen kimsin?"

Genç kız bu ani öfkeden korkarak geriledi. Terzan şu anda bir deve benziyordu. "Ben Angie... Yeni Angelina'yım..." diye kekeledi. "Priscilla'nın ablası..." Korktuğu için kendi kendinden nefret ediyordu, ama yine de titremesine engel olamıyordu bir türlü. Koyu renk camların ardındaki gözlerin sert bir ifadeye büründüğünü tahmin edebiliyordu. Aynı anda Terzan tüm öfkesini sözcüklere yansıtarak homurdandı.

"Ne kadar da uygun... Priscilla'nın arabulucu olarak kendi soyadını taşıyan birini seçmesinden daha doğal bir davranış beklenemezdi zaten. Pekâlâ Angelina... Gerçi ben getirdiğin haberin içeriğini çoktan tahmin ettiğimi sanıyorum, ama sen yine de Priscilla'nın mesajını iletip görevini tamamla."

Angie, bu alaycı tavrın gerisindeki hayal kırıklığını sezmişti. Kendisini tanıttıktan sonra adam hiç kıpırdamadı. Ne oturması için yer göstermiş, ne de nazik bir ev sahibinden beklenen davranışlarda bulunmuştu. Gerçi böyle hareketlerle karşılaşabileceğini düşündüğü için hazırlıklıydı genç kız ama Terzan koltuğuna yeniden oturarak, onu karşısında bir hizmetkâr gibi ayakta bırakınca doğruyu şaşaladı.

"Kaba ve barbar bir adam bu ,," diye geçirdi içinden. "Toplum hayatında habersiz biri..." Cilla ondan kurtulmakla iyi ediyor doğrusu"

Bu düşünce ona güç verdi. Sonra sakin bir sesle, "Kız kardeşim fikrini değiştirdi," dedi. "Karios'a gelmek istemiyor. Çünkü bir başka erkeğe âşık oldu. Hatta kısa bir sonra onunla evlenmeyi düşünüyor. Koşullar böyle olduğu için de bundan sonra onun peşini bırakmanızı ve baskı yapmamanızı rica etti. Böyle bir şey ikiniz için de tatsız sonuçlar doğurabilir. Ayrıca, bunu da iade ediyor."

Sonra elindeki pırlanta yüzüğü Terzan'a uzattı. Ama adam herhangi bir harekette bulunmadı. Şaşırmıştı Angie. İstememesine karşın, yalvaran bir sesle, " Lütfen kız kardeşimin kararını, bu işin artık bittiğini kabul etme nezaketini gösterin." Dedi.
"Durumu kendisi gelerek açıklamadığı için kırıldığınızı anlıyorum. Ama onun ne kadar yumuşak kalpli olduğunu siz herkesten iyi bilirsiniz sanırım. Bu yüzük size ait. Onu lütfen alın."

Adam öfkeli bir hareketle ilerleyince Angie'nin eli onun göğsüne çaptı ve yüzük elinden fırlayıp yere yuvarlandı. Angie, "Bakın, ne yaptınız?" diye homurdandı ters bir sesle.
"Ama yüzüğü kendiniz arayıp bulmak zorundasınız artık. Çünkü böyle bir şey yapmaya benim hiç niyetim yok."

Terzan sıkılı dişlerinin arasından, "Öyleyse yüzük düştüğü yerde kalmak zorunda Miss Rose" dedi. Çünkü onu benim de arayıp bulmam olanaksız. Anladığım kadarıyla deminden beri övdüğünüz, değerli kardeşiniz, benim kör olduğumu siz bildirmeye gerek görmemiş...

Üçüncü Bölüm

"Efendi, bir kaza sonucu kör oldu, " diye açıkladı Nikos.

Angie, Terzan Helios'un yanından ayrılalı epey olmuştu. Hatta bir anlamda onu odadan kovmuştu. Ama önce, Cilla'yı küçük gördüğünü, kendisinden de hiç hoşlanmadığını açık seçik belirtmişti.

Angie'nin sorusuna Nikos az önceki cevabı verdikten sonra, " Hayatında en sevdiği şey, araba yarışıdır, " diye devam etti. "İş hayatının getirdiği sıkıntılara karşı bir tür panzehirdi yarış onun için. Yarış arabasının direksiyonuna oturup kendisinden pek de yetenekli olmayan gerçek profesyonellerle rekabete girdiğin an kendisini alabildiğine özgür hissedirdi. Her yarıştan sonra gerek zihin, gerekse fizik olarak yenilenmiş bir şekilde iş hayatının acımasız arenasına dönerdi."

Angie ürpererek sordu. " Nasıl oldu bu kaza?"

Nikos öfkeyle omuzlarını silkti. "Bu tehlikeli sporu yaparken nasıl olursa, öyle. Bir insanın en pahalı arabayı alması, çelikten sınırlara ve üstün araba sürme yeteneğine sahip olması her zaman yeterli değildir. Çünkü yetenezsiz bir sürücünün daha basit bir arabayla yarışa katılması da bir kazaya neden olabilir. Bu kazada böyle oldu zaten. Genç ve deneyimsiz bir yarışçı arabasına hâkim olamayınca kontrolü kaybederek devrildi. Efendinin bu olayla bir ilgisi yoktu. Ama hemen arabasından atlayarak devrilen arabadan çıkamayan genci kurtarmaya koştu. Araba infilak ettiği sırada da ne yazık ki sadece birkaç metre kadar uzaktaydı. Ölümünden kurtulması bir mucizedir. Büyük bir tehlikeyi, yalnız gözlerinin kör olmasıyla atlattı. Eğer öğütlerimi dinleseydi..." Nikos üzüntüyle yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Körlük, herkes için kötü bir şeydir kuşkusuz. Ama efendi gibi bir insanın körlüğü, dünya için de bir kayıptır."

Angie o kadar üzülmüştü ki kendini tutmasa o da Nikos'la birlikte ağlamaya başlayacaktı. Ama sorulması gereken çok önemli bir soru daha vardı.

"Kaza ne ...ne zaman oldu?Kız kardeşimin Karios'a gelişinden önce mi,sonra mı?"

"Sonra tabii" Hayret dolu bakışlarla onu süzüyordu adam. "Olay geniş bir biçimde basında yer aldı. Gerek insanlık, gerekse kör olan yarışçının daha çok kısa bir süre önce nişanlanmış olması

açısından...”

Angie'nin şoku, zamanla buz gibi bir dehşete dönüştü. Nikos'un yanından ayrılmasından sora da Angie, oturduğu iskemlede hiç kımıldamadan pencereden dışarıya bakıp, Cilla'nın bencilliğini düşünmeye başladı. Nişanlısını, kendisine en fazla ihtiyaç duyduğu sırada terk etmesi yetmiyormuş gibi, bir de ablasını, Terzan Helios'un haklı öfkesiyle karşı karşıya bırakacak kadar sorumsuzca kullanmıştı.

Uzun uzun düşünürken zaman zaman gözleri yaşıyordu Angie'nin. Bazen Cilla'nın adına utandığından ötürü, bazen de gezmeye alışmışken şimdi villasına hapsolmek zorunda kalan, yardım etme alışkanlığına sahip olmasına karşılık şimdi yardım edilecek duruma düşen, körlüğün o zalim pençesine yakalanan, bu hayat ve tutku dolu adam için ağlıyordu.

Kapının vurulmasıyla birden irkilerek kendisine geldi, boğuk bir sesle, “Girin,” dedi. Sonra boğazını temizleyerek “Buyurun,” diye tekrarladı.

Genç bir kız girdi içeriye. Hafifçe başını eğip Angie'yi selamladıktan sonra, “Merhaba,” dedi. Utangaç bir tavırla konuşuyordu. “Adım, Lira. Eşyalarınızı boşaltıp yerleştirmek için gönderildim.”

Duyduğu üzüntüye karşın Angie gülümsemeyi başardı. “Teşekkür ederim Lira. Ama buna hiç gerek yok. Çünkü bundan sonra, geceliğimle dış fırçamdan başka bir şey ihtiyacım olmayacak. Onlar da surada ki küçük çantanın içinde.”

Lira, “Ama” Diye karşı koyar gibi oldu, sonra kızarak sustu. Angie, genç kızın neler hissettiğini anlamıştı. “Evet, ne söyleyecektin?” diye sordu. “Utanmana gerek yok. Anlatabilirsin.”

“Sadece... Sadece, efendinin, yemeğe sizi de beklediğini söyleyecektim. Ve kendisini az önce gördüğüm zaman son derece sabırsız bir hali vardı.” Cümlesini bitirince, cüretine kendisi de şaşmış gibi avucuyla ağzını örttü.

Ancak ne olursa olsun, Angie kadar şaşırmış olamazdı. “Efendi beni yemeğe mi bekliyor?” diye sorarken hayretinden ayağa kalkmıştı.

“Hiç böyle bir şey aklıma gelmezdi, ama...” Panik içinde, gözleriyle odayı taradı, nasıl bir tepki göstermesi, ne söylemesi, ne giymesi gerektiğini araştırdı. Sonra hemen, yemeğe çırlıçplak bile inse Terzan'ın fark etmeyeceğini hatırladı.

Terzan Helios'un, kendi varlığına dayanabileceğini öğrenmek, Angie'ye cesaret vermişti. Bu dramdaki rolünü açıklamaya ve olanları daha önceden bilse, Cilla'nın ayrılma istediğini o şekilde söylemeyeceğini anlatmak istiyordu.

Hemen banyoya koşarak, yüzünü yıkadı. Sonra üstünü değiştirecek kadar zamanı olmadığını düşündü. Saçlarını aceleyle tarayıp dışarıya fırladı ve hızla merdivenlerden aşağı indi. Angie salona girdiği zaman Terzan Helios'un masaya oturmuş olduğunu gördü. Nikos hemen arkasında, ayakta duruyordu. Genç kızın yaklaştığını hissedince, “Bana katıldığınız için teşekkür ederim, Miss Rose,” dedi. “Görme olanağımı kaybettikten sonra ilk kez bir yabancı eşliğinde yemek yiyeceğim. Bu yüzden, kravatımın çorba tabağına girmesi gibi kazalar için beni şimdiden başışlamanızı rica ediyorum. ”

Az sonra Nikos, Angie'nin pembeleşen yanaklarını süzüp gülümseyerek servis yapmaya başladı. İşini bitince yine eski yerine döndü. Bir koruyucudan hiçbir farkı yoktu.

Genç kız ağlamamak içi kendini zor tutuyordu. Sanki ipnotize edilmiş gibi gözlerini, bir türlü

masanın başına oturan gururlu esmer erkekten ayıramıyordu. Terzan yavaş ve dikkatli bir şekilde yemeğin ilk bölümünü başarıyla bitirdi.

Nikos patronunun tabağını değiştirdiği sırada Angie o kadar sevinmişti ki, kendisini tutmasa ayağa fırlayarak onu alkışlamaya başlayacaktı. Ama Helios başını çevirdiği zaman alnını boncuk boncuk terle kaplı olduğunu görünce, yeniden dayanılmaz bir utanma ve ıstırap duygusuna yakalandığına hissetti.

“Gelişiniz tam zamanında oldu Miss Rose.”

Genç kız şaşırıldı. Terzan’ın ses tonu, az önce ki tahminini yalanlıyor gibiydi. Boğuk bir sesle, “Sahi mi? ” diye mırıldandı.

“Evet. Pek tabii... Hayatımın bundan sonraki bölümünü tek başıma geçirmek istemediğim için, toplumdaki yerime dönmeden önce, alışmam gereken şeyler var. Her şeyden önce başkalarının yanında yemek yiyecek güveni kazanmam gerekiyor ve arkadaşlarımla birlikteyken herhangi bir hata yapmak istemediğim için, bu konudaki eğitimimi, hiçbir değeri olmayan bir kobayın yanında yapmam gerekiyor.”

Angie bu hakarete karşılık vermedi. Ama Terzan sinirlenmişti. Demek söylediği şeyleri düşünerek, Cilla’nın kendisini incitmesine bir karşılık verme amacıyla seçmişti. Terzan’ın davranışlarının asıl nedenini keşfedince, Angie söylenenlere aldırmayıp yemeği tadına varmaya başladı.

Bu lezzetli yemeklerin övülmesi gerektiğini düşünerek, utangaç bir tavırla Nikos’a döndü. “Eşin mükemmel bir aşçıymış,” dedi.

Nikos’un yüzü bir mutluluk gülümsemesiyle aydınlandı. Ama patronu asık bir yüzle, “Crisulla gerçekten bu konuda çok yeteneklidir,” dedi.

Yemek bittikten sonra kahve içmek üzere daha küçük bir salona geçtiler. Nikos kahveleri verdikten sonra, patronunun kolay erişebileceği bir yere, bir şişe konyak, içi puro dolu gümüş bir kutu ve bir de çakmak bıraktı. Sonra eğildi ve odadan çıktı.

Angie kahvesini yudumlamaya başladı. Küçük fincanı sıkmaktan, mafsalları bembeyaz kesilmişti, ama farkında değildi bunun. Bir yandan da Terzan Helios’un her hareketini dikkatle izliyordu. Genç adama yardım etmek için büyük bir istek duymaktaydı. Yine de gümüş kutunun içinden puro alırken içgüdü, ona, hiç karışmamasını söyledi. Ancak Terzan çakmağı araştırmaya başladığı sırada dayanamayarak atıldı.

“Durun, puronuzu ben yakayım.”

“Teşekkür ederim, ama gerek yok. Ben yakarım.”

“Ama...”

O sırada genç adam çakmağı bulup purosunu yakmıştı bile. “Artık profesyonel bir kör sayılıırım Miss Rose.” Arkasına yaslanarak içine çektiği dumanı abartılı bir biçimde savurdu.

“Bu numarayı da haftalar önce, gözlerim sarılı olarak hastanede yatarken öğrendim. Önce parmaklarımı yaktım. Hatta sorumlu hemşirenin çıldırmasına neden olacak şekilde, yatak örtülerini bile tutuşturdum. Ama şimdi böyle şeylerin üstesinden gelebiliyorum.”

Terzan’ın bağımsızlığını çeşitli biçimlerde açıklama ihtiyacında olduğunu kavrayan Angie, yutkunarak arkasına yaslandı. Yüreği öylesine doluydu ki, konuşacak gücü bulamıyordu kendisinde. Sadece, “Çok cesursunuz,” diye mırıldandı.

Terzan’ın esmer başı ondan yana döndü. Dudaklarının acı bir gülümsemeyle kıvrılması, Angie’nin sözlerine öfkelenildiğini belli ediyordu. “Eğer bana acımadan duramıyorsanız, hiç değilse bunu kendinize saklayın Miss Rose,” dedi.

“Bir daha görmemeye razı olarak bir köşede oturacak insanlardan değilim ben. Yemeğimin

başkaları tarafından kesilip, kolay bulabilmem için tabağıma, bir yelkovanın dönüş yönüne göre yerleştirilmesini ve `saat üç hizasında patates, saat altı hizasında da sebzeler var` diye açıklama yapılmasını hiçbir zaman kabul edemem.”

Konuşurken parmaklarının arsındaki puroyu şiddetle sallıyordu. Bundan ötürü küller yerdeki değerli halının üstüne döküldü. Ama Angie, bu durumu ona söylemek bir yana, nefes almaya bile cesaret edemez hale gelmişti. Purosundan bir nefes daha çeken Terzan, devam etti.

“Günün birinde, toplumdaki yerimi almaya kararlıyım. Ama daha önce, yani kör oluşumun gerçekliğini kabul edinceye kadar, başkalarının yardımına ihtiyacım var. Sabırlı olmayı öğrenmeliyim. Ve inanın bana Miss Rose, bunun ne kadar güç olduğunu, siz gelinceye kadar fark etmemiştim.”

Angie'nin içini nasıl çektiğini, bu acımasız sözcüklerin onu nasıl yaraladığını anlamaması olanaksızdı, ama ifadesi yumuşamadı. Hatta Angie, af dilediği zaman bile.

“Beni bağışlayın lütfen. Eğer varlığım sizi bu kadar rahatsız ediyorsa, hemen gideyim.”

Etekliliğinin hıştırtısından, gitmeye davrandığını anlayan Terzan “Hayır!” diye emretti. “Oturun. Yalnız kalmak istediğim zaman bunu siz söylerim.”

Angie yeniden koltuğa çökerek, ellerini, titreyen dizlerinin çevresinde kenetledi. Terzan, emrine uyulduğu için rahatlayıp sakinleşmiş gibiydi. Arkasından, “Bir içki alır mısınız? ” diye sorarak Angie'yi şaşırttı.

“Ha... hayır. Teşekkür ederim.”

Bir kartalın merhametine kalmış serçelere benzemişti. Titriyordu. Terzan başını ona çevirdi. Ama gülümsemesi hiç de hoş görünmüyordu. “Saçma” dedi. “Gerçi eski bir konyağın lezzetini değerlendiremeyecek kadar gençsiniz ama ağlamamak için içmeniz gerekir.”

Bu isabetli tahmin karşısında Angie kendini ele vermemek için büyük bir çaba harcamak zorunda kaldı. O sırada Terzan ayağa kalkarak içkiyle kadehi bulmuş, konyağın taşacak kadar içkiyle dolduğunu anlayabilmesi için de parmağını kadehin üst kenarına dayamıştı. Bu şekilde iki kadehi de doldurduktan sonra, “ Her ikisini de aynı ölçüde içki koyabildim mi?” diye sordu.

Angie başını salladı. Sonra onun göremediğini hatırlayarak aceleyle, “Evet,” diye kekeledi.

“Güzel.” Gülümsedi. İçten bir gülümsemeydi bu. Angie bir an için kalbinin duracağını sandı. Terzan , “Sese kulak vererek anlamak yavaş yavaş kolaylaşıyor,” diye devam etti. “Tabii sürahiyle bardağın ağırlıkları da önemli.”

Gerçi bu hükmetmeye alışmış adamdan, Cilla'nın neden ürktüğünü giderek daha iyi anlıyordu, ama uzatılan kadehi alırken, onun kendi karanlık dünyasında korkusuzca ilerlemesi karşısında hayranlık duymaktan da kendisini alamadı.

“Bana Priscilla'nın yeni nişanlısından söz edin?”

Bu istek öyle beklenmedik bir sırada olmuştu ki, yerinden sıçrayan Angie, konyağın bir bölümünü üstüne döktü. Terzan, “Yeni nişanlısı gözleri gören biri olmanın yanı sıra, hiç kuşkusuz zengindir,” diye homurdandı.

Angie derin derin içini çekti. "Eh, evet... Bu söyledikleriniz doğru, ama David Montgomery'nin bu niteliklerinin, kız kardeşimin kararında bir rol oynadığını pek sanmıyorum."

"Oysa ben kesinlikle inanıyorum."

Öne doğru eğildi. Angie, genç adamın yanağındaki bir kasın seğirdiğini gördü.

"Cilla, öyle bir insan değildir." Diye başladı. " O ..."

Terzan Helios, " Tüm kadınlar aynıdır," diye homurdandı. Sesi nefret doluydu. "Bir kadın ile servet, inci ile istirdiyeye benzer. Ona öylesine yapışır ki, ölümden başka hiçbir şey onları birbirlerinden ayıramaz."

Bu eleştiriyi sarsılan Angie, "Bir zamanlar sevdiğinizi iddia ettiğiniz kız için bu kadar kötü şeyler düşünmeniz çok garip," diye homurdandı.

"Unutmayın ki o da beni sevdiğini iddia ediyordu Miss Rose. Hayal kırıklığına uğramak hakkım değil mi? Ömrümün sonuna kadar beni seveceğini söyleyen kadın, daha hastaneden taburcu edilmemi bile beklemeden bana yazarak, gözlerimi kaybetmemin, aramızdaki bağı kaldırdığını bildirirse... Biliyor musunuz? O mektubu bana okuyan hemşireyi bile yatıştırmak zorunda kaldım. Sonra da başhemşire beni, onu ağlatmakla suçlamıştı."

"Olamaz!" Angie dayanılmaz bir utanç içindeydi. Bilmiyordum..İnanın,çok üzüldüm.."

"Yine mi bana acıyorsunuz, Miss Rose?" Yeniden alay etmeye başlamıştı. "Siz de kız kardeşiniz kadar, duygu bakımından, dengesiz misiniz?"

Utanç gözyaşlarını öfkeyle silen Angie, "Hayır, değilim," diye karşılık verdi.

" Öyleyse bunu kanıtlayın." Usulca, ama meydan okur gibi konuşmaya başlamıştı Terzan Helios.

"Körlüğün en kötü yanı, sıkıcılığıdır. Ne manzara seyredabiliyor, ne kendimi bir kitabın yaprakları arasında unutabiliyor, hatta ne de bir mektup yazabiliyorum. Burada tek başıma yaşamıyorum, ama çok yalnızım! Aldığım mektuplar benim için hiçbir anlam ifade taşıyor, çünkü çoğu İngilizce. Gerçi Nikos bu dili konuşur ama okumasını bilmez. Eğer kız kardeşinizden gerçekten farklıysanız ve onun yaptığının bedelini ödemek istiyorsanız, o zaman burada, Karios'da kalarak gören gözlerim ve yazan parmaklarım olun."

Sonra ayağa kalkarak zile bastı. Angie artık gitmesi gerektiğini hissetmişti. Kapıya doğru sendeledi. Konuşamayacak kadar şaşakalmıştı. Tam eşikteyken, genç adamın son emrini duydu.

"Önerimi düşünün ve bana cevabınızı yarın verin Miss Rose. Eğer açıkladığım durum, bir papaz kızının, alışmış olduğu gelenek ve göreneklere aykırıysa... o zaman sizinle evlenmeye bile hazırım."

BÖLÜM 4

Sağ tarafa doğru yürüyün,solda Lina'nın kapamayı unuttuğu kapının sağ kanadı açık"
Sesinin bu kadar rahat çıkmasına anlam verememişti,heyecanına karşın Angie.Günden güne kütüphaneye daha emin adımlarla yürümeye başlaya Terzan Helios u kontrol ediyordu.Adam her geçen gün eşyaların yerini daha iyi öğreniyordu.Kapı,pencere ve masaya kaç adımla varabileceğini

öğreniyordu.Ama eşyanın yeri değiştirilse yada halının ucu kıvrılrsa öfkeleniyordu. Az önceki uyarısına karşın "Allah cezasını versin o kızın" diye homurdandı.Angie ya teşekkür etme gereği bile duymamıştı."Nikos a söyle Lira kendine verilen işi yerine getiremiyor bir daha gelmesin." Angie sakın bir sesle "Nasıl istersen" diye cevap verdi.Onunla herhangi bir tartışmaya girmek istemiyordu.Kucağında ki bloknota düşen bir damla gözyaşını silerken kalemini daha sıkı kavradı."Yazdığın mektup bittikten sonra söylerim."dedi. "Mektubu bırak" dedi pencereye doğru ağır adımlarla yürüyerek."Bu gün mektup yazacak halde değilim.Bana mı öyle geliyor yoksa fırtına azalmaya mı başladı" Angienin kalbi hızla çarpmaya başladı ama sesi heyecanını ele vermiyordu.Pencereye yaklaşarak dışarı bir göz attı.Koyu gri bulutlar göğü çevrelemiş,yağmur damlaları pencereye vurmaya başlamıştı.Denizin azgın suları Angeie yi bir haftadır tutsak etmişti bu adada."Ufuğa doğru bulutlar biraz yükselmiş gibi görünüyor"dedi. "Havanın nasıl olacağını öğrenmek için radyoyu açayım mı?" "Bu senin için mi,yoksa benim için mi olacak? Çene kemikleri kasılıvermişti bir anda. "Tuzağa yakalanmış heran kaçmaya hazır bir serçe gibi titrediğinin farkında olmadığını mı sanıyorsun Angelina? Kaçmayı böylesine arzu etmeni anlayışla karşılıyorum.Gerçi benim hapisanemin parmaklıkları gözle görünmeyebilir ama çelikten daha güçlü olduğu da bir gerçek" Angie kendini Terzan in pençelerine atmak üzere olan güçlü duygularıyla savaşmak zorundaydı.Terzan Angie nin gerek daktilo gerekse steno konusunda ne kadar becerikli olduğunu anlar anlamaz, kazadan bu yana hiç açılmamış yığınla belgeyi alarak ,gerekten şeyleri hemen yazdırmaya başlamıştı.Böylece Angie günde sekiz saat hatta on saat çalışmak zorunda kalıyordu. Genç adamın ne demek istediğini anlamazlıktan gelmeden "Babamın bana ihtiyacı var.Benim asil sorumluluğum ona karşıdır" "Sahi mi söylüyor musun?Babanın bir din adamı olduğunu sanıyordum.Bu nedenle senin de işlenen bir hatayı tamir etme alışkanlığında olduğunu düşünmüştüm." "Cilla nın bakıcısı değilim ben "diye yutkundu. "Bu nedenle onun yaptığı hatalardan dolayı beni sorumlu tutamaya kimsenin hakkı yok." "Ne kadar da uygun bir bahane." Dudakları kıvrılmış,ağzı alaycı bir gülümsemeye gerilmişti."Ben bir aileyi bir bütün olarak tanımlarım.Eğer bireylerden biri bir hata işlerse,bu suçu ailenin diğer fertleri üstlenir.Kız kardeşinin kendi eksikliklerini fark edebilecek kadar akıllıymış.Hayatını kör bir erkekle paylaşamayacağını anlayınca kendi yerine seni bana gönderdi.İkinci kez aldatılmamı sağlayacak yedek nişanlı..." "Bu çok haksız bir tutum.Sana daha önce de açıkladım.Cilla nın söylediklerini bildirmek için buraya geldiğimde gerçeklerden haberim yoktu.Başına gelen kazaya çok üzülüyorum inan.Ve sana gerçekten yardım etmek istiyorum.Ama sonzuza kadar burada kalamam.Olanaksız bu.Çünkü babamında bana ihtiyacı var." "Ben sana ondan daha çok muhtacım."Gerilmiş dudaklarından çıkan bu itiraf çok heyecanlandırıcıydı. "Sadece bir hafta içinde ben daha ağızımı açmadan istediklerimi sezme yeteneğine güvenmeye alıştım.Ama sana gerekli karşılığı ödemiş de olabilirim.Eğer istediğin paraysa hemen söyle.Miktarı ne olursa olsun ödenecektir." Angie nin yüzü bir tokat yemişçesine buruştu. "Hiçbir miktar burada kalıp senin hakaretlerine katlanmamı karşılayamaz."diye fısıldadı."Para mevkiî yada başarı sağlar.Ama para senin için terbiyesizlik te sağlıyor." Terzan kızı cezalandırmak için o güne kadar alışık olmadık bir hızda daktilo yazdırmaya başladı. Angie ono sekreterlik yaptığı süre içinde ne kadar büyük bir iş alanı olduğunu öğrendi. Nikos tan öğrendiğine göre Terzan buradan yetim ve fakir bir çocuk olarak gitmiş ve burayı satın alan zengin bir adam olarak geri dönmüştü. Bir ara Nikos genç kıza "Onda Midas ın büyüğü var " demişti. "Tanrılar her dokunduğu şeyin altın olmasını sağladıkları efsane kral Midas a bağışlanan armağan a o da sahipti."

Angie bazı iş mektuplarından Terzan Heliosun hem uçak hem de helikopter brovesi olduğunu

biliyordu.Adam kör olmadan önce ülkeden ülkeye kendi kullandığı uçakla gittiğini biliyordu.Yarış arabalarına duyduğu merak yüzünden de dünyanın çeşitli yerlerinde ki araba yarışlarına da katıldığını öğrenmişti.Fransa da bir şatosu,Atina da bir apartmanı,Kloster de sadece kayak yapmak için gittiği bir dağ evi,bir de görkemli yatı vardı.Ama bu sonuncusunu insanoğlunun aklına sığmayacak bir fiyata satıp çok hızlı giden bir deniz motoru edinmişti.Bir zamanlar kadınları mutlu etmek için çok değerli mücevherler hediye etmiş olduğunu gördü.

Bu uğurda harcadığı serveti görünce nutku tutuldu.Hayretini hemen anladı Terzan.Dudakları alayla yukarı kıvrıldı. "Kadınları severim.Hediye verdiğim andaki gözlerinde olan prıltıyı görmeye bayılırım.Daha doğrusu bayılırdım...."

Angie son mektubu açtığında öğle olmuştu.Yüksek sesle okudu,sonra Terzanın gerekli yanıtı yazdırması için kalemi elinde bekledi.

İşi bitince duyduğu rahatlamayla içini çekerek ayağa kalktı.Tam o sırada Nikosta eşikte belirdi ve yemeğin hazır olduğunu söyledi.Ama Terzan sert bir sesle "Çok işimiz var.Gerektiği zaman ben sana haber veririm" dedi.

Nikos durakladı.Gözünü Angienin balmumuna dönmüş yüzünden ayıramıyordu.Efendisine sık sık karşı çıkan biri olmadığı kesindi.Ama açıkca belli olan genç kızın yorgunluğu,onu itiraza yöneltti. " Ama yorgunluğun altında ince bir çiçek gibi bükülen Angie ne olacak?"

Kısık bir boğazdan gelen bir kahkaha odanın içinde yankılandı. "Seni gidi duygusal ihyiyar seni.Senin şiirsel itirazına karşılık , Küçük kız dediğin kızın ne kadar dayanıklı olduğunu öğrendim artık." Sesi birden sertleşti. "Onun içinde bizi biran önce yalnız bırak ve rahatsız edilmememizi sağla" Bunun üzerine Angieyi üzgün gözlerle süzen Nikos dışarı çıkarak kapıyı kapattı.

"Gitti mi?"

"Evet şey...Mektupların büyük bir bölümünü bitirdik.Acaba artık..."

"Hayır olmaz.Gerçi iş mektuplarının hepsini bitirdik ama birazda özel mektuplarla ilgilenmek istiyorum."

Sonra Angienin üzgün bakışları altında bir çekmece açarak,bir deste pastel renkli zarf çıkardı.Bunların hepsinin kadın elinden çıktığı belliydi.Angie şiddetle karşı çıktı.

"Ama senin özel mektuplarını okuyamam.Özek hayatına karışmam demektir bu.Bunu bir başkasından istemelisin.Sözgelimi yakın bir dostundan..."

"Eğе nişanım burada olsaydı ondan isterdim.Ama o burada olmadığından temsilcisinden istemek zorundayım.Oku şunları hemen."

Kızgınlığını fark eden Angie daha fazla üstelemedi.Mektuplardan birini açarak yüksek sesle okumaya başladı.

"Benim sevgili,zavallı Terzan'ım"

Genç kız utançla durakladı.Sonra boğazını temizleyerek okumaya devam etti.

"Başına gelen kazayı dehşetle öğrendim.Kariosa gelmeme izin ver lütfen.Ömrümün geri kalanını sana hizmet ederek,mutluluğunu sağlamak için sana adamaya hazırım.Bir zamanlar olduğumuz yakınlık,senin en mahrem ihtiyaçlarınla nasıl meşgul olacağımın kanıtıdır.Senin gözlerin olur istediğin elbiseleri seçmene ve giymene yardımcı olurum."

Angie durakladı.Genç adama bir göz attıktan sonra az önceki mektupta yazanlara benzer sözlerle dolu olan diğer mektupları okumaya devam etti.Ama bunlardan hiç birinde ne yapıcı bir söz,ne de genç adamın gerçek doğasını görebilmeyi başaran vardı.Çevresinde gerçek dostları olmayan Terzana için için acırken " Bu kadınların hiç biri kendi çıkarlarından başka bir şey düşünmüyor" diye geçirdi aklından.Para hirsından başka bir şey düşünmeyen bu kadınları düşününce Terzanın daha önceden de kör olduğunu düşündü.

Aklından bunları geçirirken mektupları da arka arkaya okumaya devam etti.Ağzından çıkan sözlerin anlamlarını düşünmüyordu.Bu yüzden de son mektubun içeriğini ancak mektubun yarısına gelince anladı.

Nişan bozulduğu için seni kutlarım devam ediyordu mektup.Gerçekten iyi kurtulmuşsun.Aslında eski nişanlın zenginlik ve yüksek mevki için her şeyi yapabilecek ve adı kötüye çıkmış bir insandı.

Angie nefretle bir çığlık attı.Mektup elinden düşmüştü. " Bu iş burada biter" dedi kısık sesle mırıldanarak. "Kız kardeşimle ilgili daha fazla yalan duymak istemiyorum."

Kollarını kavuşturdu ve karşısındaki adamın patlamasını bekledi.Ancak onun hiçbir tepki

vermediğini hayretle görmüştü. "Önceleri Pricilla ya çok kızmıştım.Ama şimdi anladığım kadarıyla hayatımda ki en dürüst kadın oymuş."

Angie onun içine düştüğü hayal kırıklığını anlamıştı. "Cillia zaman zaman insanı çileden çıkarır.Ama kimse onunla fazla dargın kalmaz.Çünkü temelde çok cana yakındır."

Terzan görmeyen bakışlarla ona döndü. "O zaman baban iki kızı olduğu için çok şanslı.Hem sevimli bir kızı,hem de insanlara sağdı bir başka kızı var."

Bu sözlerden sonra Angie genç adamı hafif bir ölütle yemeği yiyebilmesi için yalnız bıraktı.Kendi yemeğini yerken de bu adamın hiç gerçek dostu yok diye düşünüyordu.Bir konuşmalarında ben burada tek başıma değilim,ama yalnızım demişti genç adam.

"Araba kullanır mısınız Bayan Rose?"

Bu soru Angienin birden bire kendine gelmesine yol açtı.Fena şekilde ürkmüştü.Terzanın durumunda hiçbir insan bu kadar sessizce gelmeyi başaramazdı.Bozulan sinirlerinin neden olduğu titrek sesiyle "Evet" dedi."En azından İngiltere'de kullanırdım"

"Güzel.Nikos fırtınanın neredeyse geçtiğini söyledi.Gerçi bir kadının kullandığı arabaya binilmez ama bir değişikliğe ihtiyacım var.Gel.Beni arabayla gezdirmeni istiyorum."

Ama ben İngiltere de ki ters yönlü trafiğe alışkınım"

Terzan sıkılı dişlerinin arasından homurdanarak "Ters ya da ortadan.Burada ki tek araba benim.Yolda sadece bir eşeğe ve iki bisiklete rastlarsın" dedi.

Nikos sırtarak garajın kapısını açınca Angie rahatlayarak iç çekti.Büyük bir arama değil mini bir cooper kullanacaktı.Bu pırl pırl araba neredeyse İngiltere de kullandığı külüstürün aynısıydı.Genç kız arabayı çalıştırırken göz ucuyla Terzana baktı.Adamın dudakları büzülmüş,kucağına koyduğu elleri sıkıktan bembeyaz kesilmişti.Görmeyen ama bir zamanlar hızlı araba kullanan bir insanın normal tepkisiydi bu.Yinede sakin sakin bir sesle "Yolun sonuna kadar git ve sola dön" dedi. Köye erişinceye kadar sahilten sür."

Angie kısa bir süre sonra sakinleşti,hareketleri mekanikleşti ve çevresindeki güzellikleri fark etmeye başladı.Çevre ilk baharın getirdiği yemyeşil bir örtüyle kaplıydı.

Bir süre sonra limon,incir ve sayısız zeytin ağaçlarıyla dolu meyve bahçelerine ulaştılar.Angie hayretle hayatında ilk defa bu kadar büyük meyve bahçeleri gördüğünü söyleyince genç adam "Yıllar önce çocukken buralarda zeytin toplarken,ben de bu bahçelerin sonsuz uzunlukta olduğunu sanırdım" dedi.

Angie faltaşı gibi açılan gözlerini ona çevirerek "Sahip olduğun bu topraklarda mı çalışıyordun" diye sordu.

Terzan başını evet anlamında sallayarak "Annem,babam,Mary teyze ve ben şafaktan güneş batıncaya kadar dallarda tek bir zeytin kalmayıncaya kadar çalışırdık.Bir şişe adi şarap bulup içince kendimizi çok şanslı sayardık."

"Pek mutlu günler değil miydi o zamanlar?"

"Geçmiş hatırladığım zaman öyle geliyor.Belki de bu duygu o zamanları annem ve babamla geçirdiğim için öyle geliyordur."

"Annenle baban şimdi neredeler?"

"Öldüler" dedi omuz silkerek.Ama Angie bunun hala içinde kanayan bir yara olduğunu anladı. "Altı ay arayla onları kaybettim.O zamanlar daha on yaşımdaydım.Dul kalmış teyzemle adadan ayrılıncaya kadar yaşadım."

"Atalarımız zeytini barış ve bolluk simgesi olarak görmüşler ve kutsal saymışlar.Koriosta yaşayanlar bugün bile batıl inançlara sıkı sıkıya sağdıklardır.Sözelimi gelinlerin başına zeytin dalından bir taç giydirilir.Söylenene göre böyle yapılmazsa gelin kısır olurmuş."

"Zeytinin bir gramını bile zıyan etmezler.Yağı alındıktan sonra kalanı sabun yapımında kullanılır.Bundan arta kalanda gübre olarak kullanılır.Ağaçların budanan bölümleri ya koyun keçilere yedirilir yada ağıllara serilir.Ağaçların sert bölümlerinden ise möble hatta inşaat malzemesi yapılır.Bundan arta kalanlar ise soba ve şöminelerde yakılır."

Terzan sanki uzakta beliren beyaz evleri görmüştü. "Köye geldiğimizde dur.Teyzem lacivert panjurları olan evde oturur.Onunla tanışmanı istiyorum" dedi.

Angie sözü edilen evi görünce hayal kırıklığına uğradı.Evin dış badanası dökülmüş,bir harabeden farksızdı.Bu kadar zengin bir adamın bu harabede yetiştiğini düşünmek çok korkutucuydu.

Kapı çalmalarına fırsat kalmadan açıldı.Karşısına yüzü kırışıklarla dolu yaşlı bir kadın çıktı.Yüzü kir içindeydi ve üstünde ayaklarına kadar uzanan geleneksel siyah bir elbise vardı.Bir kaç anlaşılmaz kelime söyledikten sonra elini genç adama uzatarak,avucunu açtı. Terzan son derece ciddi bir ifadeyle cebinden çıkardığı gümüş paraları kadının avucunun içine bıraktı.Kadının kıkır kıkır gülmesi Angieyi derinden sarstı.Ama kapı aniden yüzlerine kapanıp Terzanın da bunu umsamaz davranması karşısında bir çölgüç atmamak için dudaklarını ısırıldı. Dönüşte yolun yarısına kadar ikisi de konuşmadı.Sonunda Terzan "Bu solun sonunda adanın en güzel yerlerinin seyredilebileceği bir tepe var" dedi. "Ne zaman gendimi sıkıntılı hissetsem oraya giderdim..... eskiden.Lütfen orada dur.Düşüncelerime yön verebilmek için biraz sessizliğe ihtiyacım var."

Terzan başını koltuğa yasladığı zaman,angie gözlüklerin arasından onun gözlerini yumduğunu gördü.Evet...Genç adamı rahatsız etmemeli ve hiç ses çıkartmamalıydı.Ama Terzanın kırıgın olduğunu fark edebiliyor,teyzesinin davranışı karşısında duyduğu utancı içinde hissedebiliyordu.Sessizliğe daha fazla dayanamayarak "Neden oraya gittin" diye sordu. "Geçmişteki Deneyimlerinden teyzenin yalnızca paraya tapan,duygusuz bir kadın olduğunu bilmen gerekirdi." "Niye gittiğimi ben de bilmiyorum.Ama bir insan ne kadar uzağa giderse gitsin her zaman köklerinin bulunduğu yere çekiliyor.Bunu anlamanı beklemiyorum senden.Çünkü seni seven ve sana değer veren bir ailen var.Ne kadar uzağa gidersen,evinden ne kadar uzak kalsanda döndüğünde seni güler yüzle karşılayacak insanlar var.Mary teyzem benim hayatta kalan tek akrabam.Bana karşı nasıl davranırsa davransın ondan kopamam."

Üzüntüden kalbinin parçalandığını hisseden Angie hiç ses çıkarmadı.Terzana üzüntüsünü göstermek istemiyordu,acıması ise Terzanı kızdırdı.Bir süre sessiz kalmaya çalıştı.Ama daha fazla dayanamadı. "Eğer....eğer istersen burada yanında kalabilirim" dedi, "Eşim olarak mı?"

Angie ürperdi.Sesinin normal çıkmasını sağlamaya çalarak "Evet,gerekliyorsa eşin olarak" dedi.

Korios adasında çok sayıda kilise vardı.Nikahları limana bakan kilisede yapılacak.Çünkü yaptığı seçimden dolayı efendilerinin zevklerini beğendiklerini göstermek isteyen kasabalıları alacak büyüklükte ki tek kilise oydu. Dügün günlerinin ilan edildiği günü izleyen on gün boyunca Angie yalnız bırakıldı.Fırtına dinip de Rodosla Korios arası ulaşımaya açılınca villaya çuvallar dolusu mektup gelmeye başladı.Ama nedense Terzan bunların okunup cevaplandırılması için Angieyi hiç çağırmadı.Bu da Angienin adayı istediği gibi gezip tanınmasını sağladı.Zaman zaman köylüler onu evlerine davet edip bir kadeh likör yada tatlı ikram ettiler. Çeşme başında su ihtiyaçları için sıra bekleyen kadınlar ve kızlarla da arkadaş olmayı başarmıştı.Köylüler bir pınardan beslenen çeşmenin başında hem kovalarını dolduruyorlar hem de dedikodu yapıyorlardı.Gerçi Angie onlarla sadece işaretler yardımıyla anlaşabiliyordu ama yinede kendini sevdirmeyi başarabilmişti. "Giyinmenize yardım edeyim."

Angie hiç kıpırdamadan yarım saattir dışarıyı seyrettiği pencerenin önünden ayrılarak arkasını döndü.Lira onun gri gözlerinde gördüğü ilgisizlik karşısında irkildi.Hiç de bugün evlenecek bir geline benzemiyordu.Keyifli bir heyecan içinde değildi. Angie dikkatini onun üzerinde topladı. "Ne? Vakit geldi mi yoksa.Yok canım daha çok erken." Liranın yüzü asıldı. "Saat on.Nikah öğle saatinde olacak." "Evet ama sırtıma bir elbise geçirmem ve saçlarımı taramam iki satimi almaz herhalde." Liranın gözleri karyolanın üzerine atılmış,pamuklu kumaştan beyaz elbiseye kaydı.Gelinin neden efendisinin yanında gelinlikten sözedilmesini istemediğini anlayamıyordu.Gelin adayı oraya hazırlıksız bir şekilde gelmiş,kısa bir süre içinde de evliliğe karar verilmişti.Oysa efendi gerekli şeyleri Rodos taki bir mağazadan hemen getirtebilirdi.Böylece gelinin birkaç kez yıkanmadan esimiş,yüzü solmuş elbiseyi giymesine gerek kalmazdı. Ancak birden bire beyninde bir şimşek çaktı.Pek tabi...Ne kadar aptaldı.Gelin düğünde ne giyerse

giysin damat onu göremeyecekti.

Kapı çaldı.İçeri giren Nikos kaşlarını çatarak eşikte durdu.Tüm ada halkı heyecan içindeydi.Ama gelin ile damadın canı sıkkın gibiydi.Yaşlı adam bir terslik olduğunu hissetti.Efendinin hayatından bu güne kadar pek çok kadın geçmişti.Ama yaşlı adam sadece bu İngiliz beğenmişti.Bu ince,uzun dürüst bakışlı,sakin yaratılışlı,nazik sesli kızın bir deniz perisi gibi efendinin dertlerine son vereceğini düşünüyordu.Peki öyleyse düğün saati yaklaştıkça efendinin suratı daha çok asılıyordu. Gelinde düğün günü kurban edilmeye götürülecek koyun gibi görünüyordu.

Bunları düşünürken ciddi bir sesle "Efendi çalışma odasında sizi bekliyor" dedi.

Lira heyecanla "Ama konuşmamalı.Düğünden önce gelini görmesi damada uğursuzluk getirir" dedi. Ama söyler söylemez kırdığın potun farkına vararak elini ağzına götürdü.

"Teşekkür ederim Nikos.Efendiye hemen çalışma odasına geleceğimi söyler misin?" sesinin sakınlığına kendi bile şaşırmişti.

Kısa bir süre sonra çalışma odasının kapısını açtı.Oda her zaman ki gibi loştu.Masanın ardında bütün ciddiyetiyle oturan Terzanı görünce bir an irkildi.Koyu gri bir takım giymişti genç adam.Mektup yazdirdığı günlerde sabırsızlandığında yaptığı gibi yine gümüş kalemi parmaklarının arasında dön dörüyordu.

Angie aklına gelen çılgın düşünceyle sarsılarak yine mektup yazdıracak galiba diye geçirdi içinden.Sözgelimi şöyle bir mektup yazdırabilir.Üçüncü şahısların dikkatine Angie Mary Rose adında bilinen mülk bu günden itibaren Terzan Heliosun malı haline gelmiştir ve bundan böyle HELIOS EVLENDİRME İŞLERİ olarak bilinmesi....

Son derece sessiz hareket etmesine karşın genç adam onun içeri girdiğini fark etmişti.Son derece kibar bir sesle "Lütfen otururmusun" dedi.

Angie söylenileni yaptı.Kendisini büyük bir şirket tarafından satın alınan küçük bir firma gibi hissetti.

O sırada büyük masanın arkasında oturan Terzan " Bildiğin gibi bugün paskalyadan önceki kutsal haftanın son günü.Yani büyük perhizin son haftası oluyor.

Angie "Evet" dedi."Adada dolaştığımda paskalyanın ada halkı için ne kadar önemli olduğunu anladım."

"Doğru en önemli bayram günüdür.İki gün önceden halk çöreklerini pişirip,yumurtalarını boyamaya başladılar.Bu nedenle düğünümüzün bugün olmasını kararlaştırdım".

Angie heyecanla bütün bunlardan sonra benden nasıl bir cevap bekliyor olabilir diye düşündü.Son günlerde kendisinin kullanıldığını düşündüğü halde sevinçle boynuna atılmasını bekliyordu acaba.

"Bu yüzden ada halkının kutlamaların gece yarısından sonrada sürmesini istemeleri ricalarını kıramazdım" dedi.

Angie gerçekçi bir ifadeyle "Bence bir sakıncası yok" diye karşılık verdi. "Aslına bakarsan tüm düğün eğlencelerinin bir aldatmaca olduğunu düşünüyorum.Çünkü bizim kutlayacak bir şeyimiz yok.Evliliğimizin özel koşullar nedeniyle yapılmış olan bir iş anlaşmasından farkı yok.Senin bir sekretere ihtiyacın vardı,benimse bu rolü oynama zorunluluğu hissediyordum,o kadar.Nikah beni sana her türlü iş anlaşmasından daha sıkı bağlayacak.Ve senin adına bağlı kalarak geleneklere bağlı ada halkının duygularını zedelememiş olacağım."

Yani bu anlaşmanın sadece benim işime mi yarayacağını söylemek istiyorsun?Sahip olacağın şeylerden hiç söz etmiyorsun.Taşıyacağın adın sağlayacağı üstünlükler,sahip olacağın güvence ve çok fazla para...."

"Bana kalırsa büyük bir servete sahip olmanın en kötü yanı onu kaybetme korkusunu olmasıdır.Aslında olduğum gibi kalmayı yeğlerim.Yani yoksul ama mutlu..."

Terzan kulaklarını yukarı doğru bükerek alaycı bir şekilde gülümsedi.Sonra soğuk bir sesle "Beni şaşırtıyorsunuz Bayan Rose.Oysa her tırtılın kelebek olma isteğiyle yanıp tutuştuğunu sanırdım." Sinirlenip odadan fırlaması ve adadan ayrılması genç kız için çok kolay olurdu.Terzan aslında herkezin yapacağı davranışları körlüğünün arkasına sığınarak yapıyordu.Oysa alaycılık görmeyen bir insanın özelliği değildi.

Angie odasına giderken eşyalarını toplayıp adadan kaçmasını engelleyen şeyin ne olduğunu düşünüyordu.Gözyaşlarını tutmakta oldukça zorlanıyordu.Kap kara açılmayacak bir kadifeyle yaşamak nasıl olurdu acaba?

Lira içeri girmeden gözyaşlarını silmek için ancak zaman bulabildi.Genç kız çok heyecanlıydı. "Gelin odasını hazırlamayı ancak bitirebildim" dedi.

Angie Aptal aptal bakıp "Gelin odası mı" dedi.Etrafına bakınca bu odada rahattı.Liraya döndü. "Tanrı aşkına o da nedir."

Ama Liranın peşinden gidince ne olduğunu anladı.Kapıdan girer girmez ilk gördüğü bir şeydi bu.Yatak odasının tam ortasında büyük bir yatak vardı.Üzerine tavandan ipek örtü asılıydı. Lira Angieyi heyecanla öne doğru çekerken,"Gelin perdesi işte budur" diye açıkladı.Aslında her genç kızın çeyizinde bulunur ve genellikle aile içinde kuşaktan kuşağa geçer.Ama siz yabancı olduğunuz için ve efendinin de bir ailesi olmadığı için ada halkı bunu sizin için hazırladı.Düğününüzün açıklanmasından sonra geceli gündüzlü gruplar halinde çalışarak zamanında bitirmeyi başardılar.Bakın örtüyü kaldırıp Angieyi çekitirerek yatağın örtüsü de aynı işlemelerle süslü. Angie söylenenleri anlayacak durumda değildi.Yatağın başında donakalmıştı.Şimdiye kadar patron-kocasıyla aynı odada kalacağını aklına getirmemişti.Neyseki bitişikte bir oturma odası vardı.Kenarda duran divanı inceledi.Terzanı alacak kadar büyük değildi.

Angienin sessizliğini ada halkının gönderdiği hediyeden etkilenmesine bağlayan hizmetçilerin gözü saate kayınca Lira bir çılgık attı.

"Saat 11 olmuş.Çabuk olmamız lazım.Daha yapacak çok işimiz var."

Angie hemen banyo yapıp,saçlarını tarayıp elbisesini giyeceğini söyleyecekti ki hizmetçiler onu dinleyecek halde değillerdi.Lira küvete sıcak su doldurmaya başladı.Angie sıkıntıyla içini çekti.Ancak banyoda ki suyu ziyan edemezdi.Uzun uzun yıkandı.

Ciddi bir biçim verebilmek için saçlarını iyice taradı.Ama nemli bukleleri bir türlü şekil almıyordu.En sonunda tarağı bir tarafa fırlattı.Yüzünü çevreleyen sarı bukleleri düzeltmekten vazgeçti.

Beş dakika sonra kapı çalındı.Angie kapıyı açınca karşısında Nikosu gördü.Yaşlı adam her zamanki gibi sakın görünüyordu fakat gözleri öfkeyle parlıyordu.

Özür dilercesine "Efendi kendisine bir dakikanızı ayırmanızı rica ediyor" dedi

Efendinin bu kez nasıl bir suç işlediğini düşünürken "Tabii" dedi.Yatıştırıcı bir tonda konuşuyordu."Hemen geliyorum."

Çalışma odasına girdiğinde Terzanı bıraktığı yerde buldu.Yine elinde gümüş kalemi çeviriyordu."Güzel..Bizim yaşlı budala sinirlerimi bozmaya başlamıştı.Birden bire çıkmış bir iş için seni çağırdığımda bu zamanda seni rahatsız ettiğim için beni suçladı.Oysa ona senin aldırış etmeyeceğini açıkladım."

"Aldırmam"dedi.Az önce gördüğü yataktan dolayı hala heyecanlıydı.Ama yine sakın bir sesle "Durumu birde Nikosun açısından değerlendiremez misin?"Senin tam tersine o çok romantik bir adam.O ve diğer adalılar birbirine aşık iki insanın evlendiğini sanıyorlar,mektup okutanla daktilo makinasının evlendiğini bilmiyorlar."

Bu sözleri kısa bir sessizlik izledi.Sonunda Terzan dişlerinin arasından "Alay mı geçiyorsunuz Bayan Rose ?" dedi.

"Hayır"dedi Angie.

Terzan homudanarak "Tamam o zaman biraz önce acil bir mesaj geldi.Cevabı bekleyen adam iskelede bekliyor.O tanrının cezası tören başlamadan önce cevabı yazıp göndermem gerektiğini anlarsın artık"

Az sonra işleri bitip çalışma odasından çıktıklarında tüm uşakların ve hizmetçilerin koridorda sıralandıklarını gördü Angie.

Onları yüksek sesle selamladılar.Ama Terzan alçak sesle homurdandı.Ancak Nikos ağzı kulaklarına varır şekilde yanlarına gelip içinde iki kadeh şarap,yüzük şeklinde çöreklerin olduğu tepsiyi uzatınca ciddi halini almayı başardı.Şarabı içti,boş kadehin içine birkaç madeni para attı ve simgesel olarak ikiye bölünmüş olan çöreğin yarısını yedi.

Az sonra Crisilla Angienin yanına yaklaşarak zeytin dalı ve fesleğeni verdi.Çöreğin kalan kısmını kaşıkla alarak ağzına attı.

Angie alçak gönüllülükle gerekli uyumu gösterdi.Oradakilerin inancına göre bir sürü çocuğa sahip olacaktı böylelikle.Ama bütün bunlar bittikten sonra çevresindekilerin büyük bir neşeye gülümsediklerini görerek anlamadığı bir telaşa kapıldı.Terzan ona dönüp de çıplak omuzlarından tutup onu kendine çekince kuşklarında haklı olduğunu anladı.

Genç adamın siyah saçlı başı yavaşça kendine doğru eğilince başına gelecek şeyi kavradı.Ama Terzanın durumun daha da güçleştirip onu utanç verecek duruma düşürmemek için dudaklarını onunkilere uzattı.Terzanın dudakları buz gibi soğuktu.Yinede Angie onun öpüşünü bir şarap gibi baş döndürücü buldu.

Terzan çevresindekiler için dudaklarını biraz daha Angienin dudaklarında gezdirdi.Angienin duyguları bu tatlı ve baş döndürücü ıstırabıyla karmakarışık olmuştu.

O anda gerçeklerin farkına vardı.Terzan Heliosa o her zaman kendinden hoşlanmadığını söyleyen adama ,Kaliosun efendisın aşık olmuştu.....

ALTINCI BÖLÜM

Angie düğün gününü hatırlamaya çalıştığıında aklında yalnızca kesik kesik anıların yer ettiğini anladı.Terzanla bir eşek arabasına binip kiliseye doğru gittiklerini hatırlıyordu.Hizmetkarlar grubu onları yaya olarak izlemişlerdi.Kiliseye vardıklarında toplanan adalılarnın gök gürültüsüne benzer tezahuratlarıyla karşılaşmışlardı.

Kilisenin içi kasvet dolu bir loşluğa bürünmüştü.Kahverengi tahtaları uzun mumlar aydınlatıyordu yalnızca.Baştan aşağı uzun siyah bir elbise giymiş papazı da hatırlıyordu.Adam uzun uzun anlamadığı bir şeyler söylemiş sonra elindeki yüzüğü kutsamak için gökyüzüne kaldırmış ve bundan böyle Helios İmparatorluğunun bir malı olduğunu gösteren halkayı Angienin parmağına takmıştı.Ardından da Angie kocasına olan ilk görevini onun mihraptan kilisenin dışına kadar yürütmesine yardımcı olarak gerçekleştirmişti.Bu işi ona dokunmadan sadece sessizce mırıldanarak yapmıştı.Terzan gayet rahat görünüyordu.Angieden başka kimse adamın gösterdiği çabanın farkında değildi.Yüzünden eksik etmediği gülümsemesine karşın görmeden yürümenin verdiği ızdırabı anlayan yalnızca karısıydı.Aynı o da onun gibi mutlu bir şekilde kocasının yanında Terzanın eli omzunda,ağır ağır onları villaya götürecekt olan arabanın yanında ki Nikosa doğru yürüyorlardı. Angie sessizce mırıldanarak "Daha fazla yolumuz kalmadı.İki adım at arabanın karşısındasın" dedi.Adam gerçekten arabanın yanına gelmişti.Şimdi arabada olması için iki basamak kalmıştı.Yardım etmek için atılan Nikosu bir baş hareketiyle durdurarak adama "Şimdi bir adım attığında inmek için kullandığın basamakların ilkine geleceksin"dedi.Nikosun Gözü bir Angieye bir Terzana gitti.Adam rahatça arabaya çıkınca Nikosun göğsü gururla kabardı.Angieye dönerek "Tanrı senden razı olsun tatlı Angelina.Efendiye yardımcı olması için Tanrıya yalvarmıştım.Ve senin kim olduğunu şimdi anlıyorum.Seni Tanrı gönderdi" dedi.

"Saçmalama Nikos"

Angie duygulanmıştı ama hıçkırma hıçkırma ağlamaması için alaya alması gerekiyordu.Sözlerinin sertliğini hafifletmek için "Galiba törenin ciddiyeti seni melankoliye sürüklemiş diye devam etti."Hadi acele et.Efendinin sabrını taşırmdan bizi hemen buradan uzaklaştır" dedi.

Bir saniye sonra Nikosun kullandığı araba kaldırım taşları üzerinde uçarcasına villaya doğru hareket etti.

Terzan Angieye döndü ve bıçak gibi bir sesle "Siz ne fısıldaşıyorsunuz" diye sordu.

Angie yaramazlık yaparken yakalanmış kız çocuğu gibi "Ni Nikosa acele etmesinin söylüyordum" diye kekeledi. "Dayanma gücünün sonuna geldiğini düşünmüştüm de"

"Bana yalan söyleme Angelina.Ben ne saçır nede duygusuzum.Sadece körüm.Benim için en önemli olan yanımda ki kişinin dürüstlüğüdür."

Adını kocasının ağzından duyan Angie irkildi. "Ben yalan söylemiyorum.Asla da yalan söylemem" dedi.

Bu sözler içtenliğini,sadakatini ve gururunu yansıtıyordu.Terzanın yüzüne baktığına bu sözlerin çatık kaşlarındaki sertliği yumuşattığını gördü.

"Hemcinslerinin tersine senin dürüst olduğuna inanmak üzereyim.Az önce söylediğin sözlere bağlı kalacağına söz veriyor musun?"

Kırılan Angie "İstersen bunu bir sözleşme haline getirebiliriz.Benim sözüme inanmıyorsan yazılı bir anlaşmaya atacağım imza sana daha inandırıcı gelebilir" dedi.

Terzan ona döndü.Koyu renk gözlüklerinin camının arkasından sanki onun içini okuyordu.Yorgun bir

hali vardı. "Sana güvenmekten başka şansım yok.Karımsın.Yinede bir yabancı olarak kalmak,kaderinmiş.Körlüğüm karşılıklı anlaşmayı ve daha yakın ilişkiyi olanaksız kılıyor.Benim için görülebilir biri değilsin.Ne yaptığın hareketleri görebiliyorum,ne de jestlerini okuyabiliyorum.Bu nedenle bizim için tek anlaşmaansı bu.İçten bir halin var yine de kuşku duyuyorum.En azından öfkeyle parlamana gereken yerlerde uysal davranıyorsun.Priscilla olsaydı davranışlarıma karşı çıkar ,benimle tartışmaya başlardı.Doğrusunu söylemek gerekirse o tartışmaları arıyorum.Artık okuyamadığım için beynimi çalıştırmamın tek yolu tartışmak."

Angienin cevap vermesi gereksizdi.Sesini çıkarmadı.Birkaç sözcükle Angienin korkularını doğru çıkarmıştı.Terzan hala Cilliaıy seviyordu.O sadece onun yerine tercih edilen ikinci kadındı.Geçmişte kadınlar arasında istediğini seçebiliyordu.Eğlendirilmek istediğinde güzel bir kadını,tartışmak istediğinde de zeki bir kadını seçiyordu.Anlaşılan Cillada bu iki özelliğide bulmuştu.

Villanın önüne geldiklerinde yine büyük bir kalabalık onları bekliyordu.Angie girişe doğru yürürlerken "Crisilia girişte bekliyor,elinde bardak olan bir tepsi var" dedi.

Terzan aksi bir sesle "Bal ve su" dedi. "Gelini geleneksek karşılama biçimi.Bardaktakiler içildikten sonra sol kolun üstünden yere fırlatılır.Aslında sert bir yere atılmaları gerekir.Çünkü kırılmalarının şanssızlık getireceğine inanılır."

Sonra uzun süredir göstermiş olduğu sabrın sınırına gelmiş gibi tek kelime etmeden Angieyi orada bırakıp Crisilianın şaşkın bakışları altında yanından geçerek eve girdi.Alışık olduğu bu ortamda son derece rahat bir şekilde hareket edebiliyordu.

Angie yıkılmıştı.Yinede onların inançlarına saygı göstermek adına suya benzeyen sıvıyı içti ve sol omzunun üstünden yere fırlattı.Kırılan bardağın parçalarının her biri sanki kalbine saplanmış gibi hissetti.

Genç kızın yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.Aşk diye nitelendirdiği o garip duygudan kaçmak istiyordu.Bir banka oturup çiçekleri seyrederken babası ve Pricillayı düşündü.Onların düğüne gelmelerini istememişti Terzan.

Onun acele evlenmelerini istemesinden kırılmıştı.Ama niyetini şimdi daha iyi anlıyordu.Bu şartlarda evlenmesi yeteri kadar zordu zaten.Tören sırasında birde asıl sevdiği kız tarafından seyredilmesi,herhalde onu yıkardı.

Yaklaşan ayak seslerini duydu Angie.Başını kaldırdığında Nikosu görünce içini çekti.Adamın kırışık yüzünde sanki gelinin yalnız bırakılmasının sorumlusu kendisiymiş gibi bir üzüntü vardı.Bu yüzden elindeki tepsiyi bırakıp yaktığı ispiro ocağında kahve pişirirken kendisini zorlayarak ona gülümsedi Angie.Nikos köpüren kahveyi fincana döküp yanında bir bardak soğuk suyla Angieye uzattı.Tepsiyi alan Angieye gülümsedi.

"Sen kahveyi bütün dertlerin devası olarak görüyorsun galiba?"

Arkasından kahveden bir yudum alıp başını kaldırdı "Harika olmuş "dedi.

"Kahvenizi şekerli yaptım.Efendi kahvesini sade içer.İnancımıza göre aşık çiftlerden biri kahveyi şekerli,diğeri sade severse çok iyi anlaşırılar" dedi Nikos

Angie onun ne demek istediğini anlamıştı.Çalışma odasında yalnız başına oturan efendisinin yanına gitmesini istiyordu genç kızın.

Ama kafasında çözmek istediği bir soru vardı Angienin. "Nikos! Efendi teyzesinin neden düğüne gelmediğini biliyor musun?"

"O nemrut kocakarının mı?" Yüzünde beliren hayret ifadesi gerçektir."Onunla karşılaşmamak için yoluna değiştiren efendi onu neden düğüne çağırır ki.Zaten gereğinden fazla iyi davranmıştır ona.O kocakarının hak ettiğinden daha fazla hemde...Özellikle efendi çocukken onu sürekli dövdüğünü hesaba katarsak"

"Ama onun sorumluluğunu üstüne alması,biraz da olsa sevgisi olduğunun kanıtı olmaz mı?"

"O kadın ayyaşın biriydi.Yanına aldığı çocukta fazladan gelir kaynağıydı o kadar.Çocuğun zeytin toplamadan kazandığı paraları o kadın tavernalarda harcadı.Eğer iyi kalpli komşuları olmasa efendi aklıktan ölmüştü"

Nikos gittikten sonra yerinden kıpırdamayan Angie boş gözlerle çevresine bakarak düşünüyordu.Ne çiçeklerin kokusunun nede uçuşan kelebeklerin farkındaydı.Terzanın saflığından faydalanarak çıkarları için kendisini kullandığını düşünüyordu.Hayatta olan tek akrabasından kopmama rolünü çok iyi oynamıştı.Kocaman bir yalandı bu.Hayatta olan tek akrabasıyla arasının bozuk olması

nedeniyle üzgün rolü yapmayı çok iyi başarmıştı.Bu genç kızın yüreğini burkmuş hatta onu rahatlatmak için evlenmeye bile razı olmuştu.Gittikçe artan öfkeyle ayağa fırladı.Terzan Pricillanın öfkesini özlemiş miydi.O zaman ona istediğini verecekti.

Kızgınlığının etkisiyle uçarcasına bahçeyi geçip içeriş daldı.Çalışma odasından içeri girince değişik bir hava sezdi.Terzan masaya başını dayamış büyük bir ızdırıp içindeymiş gibi gözlerini elleriyle kapamış alnını kırıştırmıştı.Angienin öfkesi bir anda utanmaya dönmüştü.

"Neyin var.Bir yerin mi ağrıyor?"

Genç adam başını kaldırarak sesin geldiği yöne döndü.Aynı anda Angie olduğu yerde çakılıp kaldı.Terzanın gözleri kedi gözü gibi karanlıkta parlıyordu.Öylesine parlak ve deliciydi ki görmediğine inanmak zordu.

Angie onu bir suç işlerken yakalamış gibi teles içinde gözlüklerini aramaya başladı ve bulamayınca öfkeyle söylendi.

Genç adamın ıstırap çekebileceği hiç aklına gelmemişti.Bir kaç adımda ona yaklaşarak sakinleştirmeye çalıştığı sesiyle "Sana yardım edebilir miyim?.Ne yapmam gerekiyorsa söyle" dedi.

"Nikos nerede?O tanrının cezası adam neden arandığında bulunmaz ki?Hem..gözlüklerim nereye gitmiş.Bul onları"

Kocasının isteğine aldırış etmeyen genç kadın "Neden Nikosu arıyorsun?Ben buradayım.Onun yapabileceği her şeyi bende yapabilirim"

Terzanboğuk bir sesle homurdandı. "Bir yerlerde haplarım olacaktı.Birde bir şişe göz damlası" Angie istenenleri kısa sürede buldu Avucuna iki tablet aracı koydu. "Sol yanında bir bardak su var.İlaçları içip arkana yaslan ki damlayı gözlerine damlatabileyim."

Tarzen hayret verici bir uysallıkla söylenenleri yaptı.Angie ilacı damlatmak için eğildiğinde vücudunun ateşler içinde yandığını sandı.İlacı damlatıp geri çekilirken "Şimdi gözlerini kapalı tut ki ilaç yanaklarına dökülmesin" derken bacakları titriyordu.

Terzan "Teşekkür ederim hemşire hanım" diye güldü.Acısı hafifledikçe yüzü yumuşuyordu.Yabancı olmamız ne kadar iyi.Böyle zamanlarda sevdiğim kişinin yanımda olmasına dayanamazdım."

Angie ne kadar kırıldığının sesine yansımaması için çaba sarfederek "Bu ağrılar ne kadar sıklıkla geliyor?" diye sordu.

"Kazadan sonraki günlerle kıyaslarsak seyrek geliyor sayılır." Bir başkasına açılmaktan hoşlanmamış gibiydi."Doktorların söylediğine göre bir süre sonra kalmayacakmış.O zaman sadece körlük kalacak."

Angie fısıltılı bir sesle "Kör olmak nasıl bir şey" diye sordu.

Büyük bir rahatlamayla Terzanın bu sorunmaya alınmadığını fark etti.Genç adam kısa bir duraklamadan sonra "Genellikle çevrem şiyah pamuklarla kaplı gibi.Ama bazı sabahlar kalktığımda tam ayıt edemediğim şekiller görüyorum" Angienin ümit dolu bir heyecanla iç çektiğini duyunca atıldı. "Lütfen boş ümitlerle beni teselli etmeye çalışma.Körlüğe alışmak epey uzun zamanımı aldı.Karanlık dünyama ara sıra hayaller düşüyor diye gerçeklerden uzaklaşmak gibi bir niyetim yok.Kendime bir hedef seçmiş bulunuyorum artık.Gören bir insan gibi hareket etmeyi öğrendiğim vakit toplumda yerimi alacağım."

Angie usulca "Peki o zaman ben ne olacağım"

Terzan şaşırması gibiydi.Sanki bunu daha önce hiç düşünmemişti.Acımasız bir sesle "Yaptıklarının karşılığını fazlasıyla alacaksın pek tabi" dedi."Faniler arasında meleklerle yer yoktur.Karios adasından ayrılacağım gün gelince senin de işin sona erecek"

Bir bıçak keskinliğindeki sözler Angienin içinde ki tüm acıma ve şevketi bir anda silmişti."Sen insan olamazsın diye bağırdı.Sen karşındakini düşünmeden amacına ulaşmaya çalışan acımasız bir makinesin.

Bu sözleri birer iltifat gibi kabul etmişti Terzan. "Tabi ki acımasızım.Acımasız olmayan bir insan bir zamanlar işçi olarak çalıştığı toprakları nasıl geri alabilir.Ama ben senin aksine dürüstüm.Tutkularım ve onları elde etmekteki kararlılığımı kabul edecek kadar dürüst.Rahatla ve zengin bir adamın karısı olmanın avantajlarının tadını çıkar."

Angie "Ben senin karın falan değilim.Kendimi kandırılmış,garip bir oyunda kaybetmiş gibi hissediyorum.Karios adasını da daha fazla kalmayacağım.

Kapıya doğru yürümeye başladı.Gözlerinden yaşlar boşalmaya başlamıştı.Nefes nefeseydi.Kendini

boğulacak gibi hissediyordu.Çevresini görmüyordu. "Yarın evime döneceğim diye haykırdı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Günün geri kalanını Angie odasında geçirdi.Kapana kısılmış bir tavşan gibi tirtir titriyordu.Bir de Crisilia ile Liranın eşyalarını aceleyle gelin odasına taşımaları tepesini iyice attırdı.Yemek yemeyi düşünemiyordu.Acı bir çocukluk devresi geçiren adam bütün kadınların çıkarıcı olduğunu ve karşılıksız bir şey veremeyeceklerine inanıyordu.Başarıya ulaşan yolda son derece güvensiz ve acımasızca ilerlemişti.

Oda yavaş yavaş kararmaya başlamış,akşam olmuştu.Pencereden baktığında denizin üstünde bir sürü ateşböceğinin uçtuğunu sandı.Ama bunlar ateş böceği değil balığa çıkmış sandalların lambalarıydı.

Birden kapıya vurulmasıyla irkildi.

"Gidin" diye seslendi. "Kimseyle konuşmak istemiyorum."

Hizmetkarlar hep girmeden önce kapıyı vurdukları için kapıyı kilitleme gereği duymamıştı.Ama kapıyı vuran kişi kararlıydı anlaşılın.Kapının tokmağı döndü ve ardına kadar açıldı.İçeriye uzun bir gölge düştü.Angie görmeden gelenin Terzan olduğunu anlamıştı.

Kocası "Bu oda bana tamamen yabancı olduğu için yardımına ihtiyacım olacak" dedi.Konuşması özür diler gibiydi.Hükmedici tonundan eser yoktu.Öylesine muhtaç bir hali vardı ki Angie reddedecek hali bulamadı kendinde."Pencerenin yanında oturuyorum.Aramızda birkaç adım var sadece" dedi.Terzan kendinden emin adımlarla Angienin yanına ulaştı.

"Çiçek kokularına giden arılar gibiyim" dedi."Ve hiçbir parfüm İngiliz bahçelerinden gelen gül kokusu kadar güzel olamaz.Bu parfümü her zaman sür ki sen olduğunu anlayabileyim."

Angie dik bir sesle "Kız kardeşim armağan edilen pahalı bir parfüm olduğu için hem de bundan başka olmadığı için hem seyrek hem de özel günlerde kullanmak zorundayım"dedi.Kocasında ki bu ani değişikliğe kanmamaya çalışıyordu.

"Düğün gününden daha özel bir gün bulunabilir mi?" diye sordu Terzan.

Angie boğuk bir sesle "Ne istiyorsun " diye sordu.Bir yandan da karşısında ki adamın aslında şuan görüldüğü gibi değil de şeytanın teki olduğunu unutmamaya çalışıyordu.

Terzan "Af dilemeye geldim." Ses tonu Angienin ürpermesine neden oldu."Beni başışlamanı ve bu günün huzursuzluğu ile söylenen sözleri dikkate almamanı istemeye geldim.Çoğu zaman üstüme gelen depresyonla başa çıkmayı başarıyorum ama bugün kilise kalabalık ve gürültülüydü,dayanılmaz gerginlik yarattı üzerimde.Gösterdiğim tepkiye katlanmak zorunda kaldığın için ne kadar üzüldüğümü anlatamam Angelina"

O güne kadar kendisinden anlaşıp bekleyen hiçbir insana karşı gelememiş ve başışlanmak isteyen hiç kimseyi geri çevirememişti.Ama kalbini kaptırdığı bu dama karşı dikkatli davranmalıydı.

Tam o sırada açık duran pencereden müzik sesi duyuldu.Terzan "Pencereden bak ve bana gördüklerini anlat" diye fısıldadı.Angie pencereden dışları baktığında hayretten küçük dilini yutacaktı.Heyecanla "Galiba tüm köy halkı bizi kutlamaya geliyor.Ellerinde meşaleler var"

Geniş adam onu "Mum" diye düzeltti.Artık yanına iyice yaklaşmıştı.Angie onun kalp atışlarını bile duyabiliyordu.

"Tüm ada halkı buraya geliyor.Ellerine tuttukları mumların isiyile tüm kapı ve pencerelerin önüne haç yapacaklar.Yeni bir yılın başlangıcıdır bu Angeline.Yeni bir başlangı.Tüm kırgınlıkların ve kırgınlıkların unutulup barışmanın zamanıdır.Bize katılacak mısınız?" Kulağına yaklaşp "Beni başışlayıp aşağı inmeme yardım edecek misin?"

Angie kararını verdiğinde ada halkı villa girişine varmak üzereydi.Adada geçireceği son geceydi.Bu akşam herkese yakın davranmalıydı.

"peki" dedi. "Saygı duyduğum ve sevdiğim ada halkı için geleceğim."

Angie aşağı inip kalabalığın arasına karıştığın her tarafın ıslıl ıslıl olduğunu gördü.Bir çok masa vardı.Masaların üzerinde kırmızıya boyanmış yumurtalarda dolu sepetler,ekmekler ve şaraplar vardı.

Angie kocasının yanında ayakta duruyordu.Her gelen yanağından öpüyordu.Bütün insanların gözleri

neşeyle parlıyordu.Biraz sonra onların neşesi Angieye de bulaşmıştı.

Birden bire tüm adalılar aynı anda kadehlerini havaya kaldırdılar ve efendileriyle yeni karısını kutladılar.Terzan gülümsedi ve Angiye döndü. "Onların kadeh kaldırmalarına karşılık vermeliyiz.Benimle küçük bir kadeh içer misin?"

Bu öneriyi reddetmesi çocukluk olurdu.Bu yüzden kendine uzatılan kadehi aldı ve bir yusum içt.İçtiği anda yüzünü buruşturdu.Bunu anlayan Terzan "Kişinin önce bizim milli içkimize alışması gerek.Ama giderek daha az su koyarak içtiğinde keskin anason kokusuna alışsın.Tabi o zaman içkin etkisi de fazla olur."

"Buna emin değilim"

Az önceki gerginliğinden kurtulmasına rağmen Angienin sesi kocasını hala affetmediğini belli ediyordu. "Deneyimlerim bana görülen şeylerin tam aksini ifade edebileceğini göstermiştir.Yani bende benden önceki bir çok kişinin öğrendiğini anlamış bulunuyorum.Uzun lafın kisası her tür yunan armağanına inanmayı öğrendim." Dedi.

Terzanın parmakları genç kızın ellerini aradı.O sırada eğlence düşkünü adalılar masalara yerleşiyorlardı.Angie Terzan elini tuttuğunda parmağına altın bir yüzük geçirdiğini hissetti.Elini geri çekmek istedi ama erkeğin gücüne karşı koyması olanaksızdı.Bu nedenle nikah yüzüğünün yanına ikinci bir yüzüğün takılmasına razı olmaktan başka elinden bir şey gelmezdi.Pricillaya verdiği yüzüğün aynısının yada bir benzerini verdiğini düşünerek irkildi.Ama kocasının verdiği yüzüğün tam ortasında gözyaşı damlasına benzeyen çok güzel bir inci tanesi yerleştirilmişti.

Angie gözüne dolan yaşların akmamasına izin vermemeye kararlıydı.Aceylele Nikos tarafından alınmış olan bu yüzüğün onu ne kadar kırdığını anlaşılmamasını istemiyordu.

"Çok güzel bir yüzük ama buna hiç gerek yoktu" dedi.

"Geceler kraliçesinin döktüğü gözyaşlarından yapıldığı söylenen örneklerin en güzellerinden biri.Bu sözleri söylemekten başka bir şey bulamadın mı.Acaba sevgilisinden ayrıldığı için çektiği acılar sana hiçbir şey ifade etmiyor mu? Angelina" Genç adam Angienin elini dudaklarına götürerek parmaklarının ucuna bir öpücük kondurdu." Bu yüzüğü yıllar önce satın almıştım.Benliğinde ayın serinliğiyle güneşin sıcaklığını birleştirmesi beni büyülemişti adeta.Sonra bunu kasama kilitledim.Arzum bu değerli parçayı,teni saydam denecek kadar ince,tamamıyla doğal yapmacıksız bir kız buluncaya kadar beklemektir.Yani saflığın,alçak gönüllülüğün ve aşkın simgesi genç kızı buluncaya kadar..."

Bu içten sözler Angienin damarlarındaki kanı birden ısıtmıştı.Yanındaki kızın yumuşadığını hisseden Terzan gözlüklerini çıkartıp cebine koyduktan sonra onu kollarının arasına aldı.Sonra "Sen benim karımsın" dedi.Sarsılmış bir hali vardı. "Ama sesinden başka hiçbir şey bilmiyorum.Bana kalan tek olanaktan yararlanarak yani körlerin yönteminden faydalanarak sana dokunarak seni daha iyi tanımama izin verir misin?"

Yanağını okşayan ellerden dolayı genç kızın içine bir heyecan doldu."Uzun musun,kısa mısın,zayıfmısın toplumusun hiçbir fikrim yok bilmiyor musun?"

Anında paniğe kapılan Angie kehribar gözlerinin görünmediğine çok sevindi.İçinde bulunduğu ruh halinin anlaşılmasını istemiyordu.Ümitle çarpan ama kuşkunun altında ezilen kalbini ona açmaya korkuyordu.

Angie cevap vermeyince olumlu yanıt aldığını düşünen Terzanavuçlarını genç kızın yanaklarına yaklaştırıp aşağı doğru kaydırmaya başladı.Böylece omuzlarından iki yana sarkan kollarını sıvazlayan elleri sonunda bacaklarına ulaştı.Angie bir an heyecandan bayılacağını sandı.Acaba kazadan önce bir çok kadınla düşüp kalkan bu adam ,ellerinin Angienin üstünde uyandırdığı etkinin farkında mıydı?

"Pricilladan incesin.Boyunuzun uzunluğu aynı.Güzelliğiniz de aynı mı?"

Gerçeği kabul etmek ilk defa Angieye çok zor geldi.İfadesiz bir ses tonuyla "Soluk bir fotoğrafın aslına benzediği kadar" dedi.

Bu cesur cevap hayret verici bir olaya neden oldu.Birden bire sertleşen Terzan kollarıyla genç kadını göğsüne yapıştırdı.Angie kemiklerinin kırılmasından korktu."Neden kendine iftira ediyorsun" dedi.

"Saçların ipek yumuşaklığında,kadife kadar pürüzsüz teni gül gibi kokan,benimkine yaslanan vücudu melteme tutulmuş çiçek gibi titreyen Angelinin mükemmel olmadığına inanmam.Bırak tadına bakarım."

Sonra dudakları genç kızın dudaklarına kapandı.Çiçeklerden bal alan arı gibiydi.Angie ihtiras denizinin dalgaları arasında kaybolmuş gibiydi.Gizliden gizliye dualar ettiği mucize gerçekleşmişti sonunda.Bu ters muamma dolu kaba ve ateşli adam onu seviyordu.Genç kızın mutluluğu saatler sürdü.Keman ve flüt müziği eşliğinde dansettiler.Aşk şarkıları dinlediler. Ada halkı yan yana oturup yumurtalarını tokuşturmaya başladıklarında tüm yorgunluklar unutulmuştu.Yumurtalar kırılmaya başladıkça yarışanların sayısı da azaldı.Sonunda kazanan ayağa kalktı.Kimsede sağlam yumurta kalmamasına rağmen onun ki elindeydi. Yemekler bittikten sonra Terzanın kahkahalarla güldüğünü fark eden Angie şaşkınlıkla yanında ki adama baktı.Aynı anda adamın bir avcı gibi kekin ataş gibi yanan gözleriyle karşılaştı.Terzan görebiliyor muşcasına "Sen yorulmuşsun yavrum" diyerek onunla alay ett. "İzin isteyip ayrılmamızın anlayışla karşılanacağına eminim." Daha sonra karısının itiraz etmesine olanak bırakmadan ayağa kalkarak düşüncelerini yüksek sesle söyledi."Evet arkadaşlar.....İyi geceler.Yada iyi sabahlar mı demeliyim yoksa?Karım hayli yoruldu.Aranızdan ayrılacağımız için bizi başışlayacağınızı umuyorum."

"Tabi tabii"

Herkes ağız kulaklarında,gülümsüyorlardı.Terzanın elini omzunda hisseden Angie villanın girişine doğru ilerledi.Ağız kupkuru olmuş,yanakları alev alev yanıyordu.Karmaşık duygular içindeydi. O güne kadar yattığı odanın önünden geçip gelin odasına doğru ilerlemeye başladılar.İçeri girdiklerinde odanın tam ortasında durdu.Başı önündeydi.Kocasının kendisini görmediğinden dolayı Tanrıya sessizce şükretti.Terzanın utangaçlığını anlamasını istemiyordu. Genç adam onu kollarına alarak kendine çevirdi.Sonra "Benden korkma sevgilim" diye mırıldandı. "Sana söz veriyorum son derece nazik davranacağım." Dokunuşu Angienin damarlarına yayılmış buzun bir anda erimesine yol açtı."Ah Terzan" diye inleyerek kendini bir çocuk gibi güçlü kollarına bıraktı. "Artık beni sevdiğini biliyorum.Şimdi tek korkum seni kaybetmek olacak.Nikos senin için Midasın özelliklerine sahiptir demişti.Lütfen bana dokun ve senin için çok değerli bir şey olayım"

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Açık olan pencereden esen meltem sperveriyi uçuşturuyordu,ipek kumaş uçan kelebekler gibi Angienin etrafına dolaşıyordu.Angienin kalbi dün gecenin heyecanıyla çarptı.Kocasının çok kısa bir süre önce başını koyduğu yastığa baktı ve inledi.Yine aldatılmıştı. Terzanın karmakarışık kişiliğini anlamak olanaksızdı.Angie onun karşı cinse güvenmeyen bir yaratılışa sahip olduğunu bilmesine rağmen böyle aldatmacalara nasıl girebildiğini anlayamıyordu. Banyoya girip yıkanmak istiyordu ama bütün kemikleri kırılmış gibiydi.Oysa daha birkaç saat önce kendisini hiç olmadığı kadar dinç hissediyordu.Terzan anlayışlı ve kibar koca rolünü o kadar iyi oynamıştı ki kolayca Angienin kendisine teslim olmasını sağlamıştı.Duygularının doruğa ulaştığında genç adam "Cömert Angelina "demişti."İçimdeki kötü düşüncelere karşı kendimi suçlu hissetiriyorsun.Dünyada kadından daha zalim bir varlık olmadığına ait inançlarımı sarsıyorsun." Kocasının ağızından bal gibi damlayan bu yalanları hatırlayınca Angienin boğazı düğümlendi.Duyduğu yerde hıçkırdı.Yavaş yavaş kollarından ayrılan Terzan kapıya doğru yürümüş ve "Angelina" demişti. "Umarım rüyada Kariosu ve bir daha terk edemeyeceğine emin olduğum bu evi görürsün."

Yataktan yavaşça ayaklarını sarkıtıp inen Angie sabahlığını giydi.Bir süre pencerenin önünde durup dalgın dalgın bahçeyi seyretti.Neden sonra gözleri göz yaşlarıyla dolu banyoya girdi.Sızlayan bedenine ılık su iyi gelmişti. Banyo yapıp giyinmiş olan Angie elinde tepsiyle kapının eşiğinde beliren Lirayı görünce şaşırıldı.Tepside kahve,bal ve ekmek vardı.Hizmetçi genç kadını dikkatlice süzerken " Efendi bunların

tümünü yemenizi emretti.Sonrada çalışma odasına gidecekmış siziz." Dedi.
Angie kızardı.Kendisine soyu yok olmaya yüz tutmuş değerli bir yaratık gibi davranıldığının farkındaydı. "Teşekkür ederim Lira" dedi. "Kahveyi içeceğim ama geri kalanları götürebilirisin"
"Ama "

"Hiç acıkmadım.Onun için lütfen söylediğimi yap."

Angie otoriter davranmak istememişti,ama sesinde ki sertliği de fark etmemek olanaksızdı.Sertliğinin nedeni gurur değil duyduğu acıydı.Ne var ki bunu bilmeyen Lira geri geri yürürken "Emredersiniz.İsteğiniz yerine getirilecektir." Dedi.

Bu küçük olay sinirlerini iyice gerdi.Kahveyi de içemeyecekti.Terzan tahmininde yerden göre kadar haklıydı.Koriosu artık terk edemezdi.Pricilla olsa hiç düşünmeden orayı terk ederdi ama Angie bunu yapamayacağını biliyordu.Kocasıyla seviştikten sonra babasına bu evlilik hakkında yalan söyleyemezdi.

"Angelina orda mısın?"

Terzan onun her zaman sürmesini istediği parfümün kokusundan onun hala yatak odasında olduğunu anlamıştı.Kapının az ötesinde tembel tavırlarla duruyordu.Üstüne kot ve siyah gömlek giymişti.Güçlü kol kasları görünüyordu.Göremediğini bildiği halde gözlerine bakmaktan çekiniyordu. "Tabiki buradayım" dedi. "Yani istediğin oldu.Zaten her zaman istediğinin olmasına alışkın değil misin?"

"Her zaman değil" Acımasız bir ses tonuyla konuşuyordu. "Bazen birinci kaliteden vazgeçip ikinci kaliteyle yetinmek zorunda kalırım."

Bu acı sözler Angieyi öfkelenirdi.Aşağılanmaya dayanamıyordu.Yinede kırıldığını Terzana belli etmemeye kararlıydı.Buz gibi bir sesle "Hayat zaten bir uzlaşma,hayallerden vazgeçip gerçeklerle yetinmeyi bilmek değil midir?O yüzden ikimizde gerçekleri kabul edip hayallerimizden vazgeçmek zorundayız."

Terzan hızla başını kaldırdı.Adam bu zamana kadar genç kızında bu evlilikten memnun olmayacağını,hayalinde kendinden başka bir erkek yaşatabileceğini aklına getirmemişti.

Terzan karısının sözlerinden rahatsız olmuştu. "Bütün tutucu kızlar gibi sende babana benzeyen bir erkekle evlenmek isterdin .Yani hiçbir tutkusu olmayan yoksul,ensesine vur ekmeğini ağzından al cinsi bir papaz."

"Yoksulluğun bir çok çeşidi ve görünüşü vardır.Eğer seçme şansını bana verilseydi aşk ve şevkatekteki zenginliği,paraca zenginliğe yeğlerdim."

Bu sözlerden sonra genç adamın yüzünün yavaş yavaş kızmaya başladığını hayretle gördü.Ama hemen ardından Terzanda utanma duygularının olduğu fikrini aklından attı.Ve Terzan duygusuz bir tonda konuşmaya başlayınca tüyleri ürperdi.

"Bir seçme şansın oldu ve Midasin dokunuşunu istedin.Hatta değersiz şeyleri değiştirme sırrını öğrenmek için yalvardın."

Angienin kendini toparlayıp konuşabilmesi için birkaç saniye geçmesi gerekti."Nefret etmeyi öğrenmek istemiyorum" dedi. "Ama aşka yabancı anlayış ve şevkat yoksunu bir insandan bundan başka bir şey öğrenemeyeceğimi düşünemeyecek kadar budalaymışım."

"Şehvet duygularından yoksun demiyorsun,öyle değil mi?" diye alayla sordu.Sonra aralarında ki mesafeyi hızla kapatarak omuzlarından yakaladı.Angie bu koşullarda kurtulmaya çabalamasının hiçbir şey ifade etmeyeceğini düşünerek durdu.Terzan başını eğdi.Angie onun gözlerinde ki ateşi gördü,Terzan karısının yüzünün balmumu rengine döndüğünü anlamıştı.Terzan "Gözlerimi kaybetmiş olabilirim yavrum.Ama diğer organlarım çok iyi çalışıyor.Bunu dün gece iyi anlamış olmalısın.Bu zamana kadar nelerden yoksun kaldığımı fark edememişim.Kendimi lokanta vitrinine bakan dilenci gibi hissediyorum.İçimde uyanan açlığı da boğmaya hiç niyetim yok."

Sonra vücudunu kendinin kine yapıştırdı.Ardından yüzüne çarpan siperverinin yüzüne çarpmasından yatağın Angienin tam arkasında olduğunu anladı ve onu sırtüstü yatırdı.Eliyle genç kadının fermuarını bir hamlede açtı.Tıpkı bir uzmanın şarap tatması gibi önce yavaş yavaş sonra da gittikçe yükselen bir heyecanla karısını öpmeye başladı.

Sonunda Angiede duygularının tutsağı olduğunu hissetti.Utanma duygusunun bir anda yok olduğunu hayretle fark etti.Terzanın okşayışları ve öpücükleri sonunda tüm direncini kırdı.

Terzan onun omzunu öperken "Bebeğim" dedi. "Seninle sevişmek beni çıldirtiyor.Başka hiçbir

kadının dokunuşları beni bu kadar etkilememişti.Dün gecenin serap olduğunu düşünüyordum.İşte bu sebepten yeni bir girişimde bulunma gereği duydum.”
Kocasının kolları arasında duran Angie kendini bu kadar çabuk teslim ettiğinden dolayı duyduğu utançtan dolayı kıpkırmızı oldu.Ama onu uzak duramayacak kadar çok seviyordu.Bu nedenle başını adamın göğsüne gömdü.Genç adam bu hareketi nedenini anlamıştı.Parmaklarıyla okşayarak çenesini yukarı doğru kaldırırken alayla güldü.
“Çıplak vücudunu göremediğim için çok üzülüyorum.Ama görebilseydim o güzel vücudunu saklamak istemeni hayretle karşılardım.Çıplaklıkta utanılacak bir şey yoktur.”
Angie karşı çıkabilir,giyinikken bile Terzanın vücudunun onu çok etkilediğini söyleyebilirdi. Bu düşünceyle birden kendine geldi.Terzanın kendisini bir oyuncak gibi gördüğünü,kız kerdesini hala sevdiğini saklamakta sakınca görmediğini hatırladı.Kendi kendinden nefret ederken birden adamın kollarından kurtuldu ve yataktan indi.Terzanda aynı hızla yataktan fırlayarak onu izledi. Angie kendine uzanan elleri görünce “Dokunma bana ” diye haykırdı. “Delirmiş olmalıyım” Sözcükler ağzından kesik kesik çıkıyordu.Sabahlığını giyip önünü sıkıca bağladı.Kendini korumaya almaya çalışıyordu.
Ama Terzan olağanüstü sezgi yeteneğiyle karısının yerini saptayıp ileri atıldı,onu yeniden omuzlarından yakalayıp duvara yasladı.
“Benimle sevişmekten zevk aldığın için öfkeden çıldırıyorsun değil mi?” diye sordu. “Gerçeği kabul et Angelina.Eğer yasal olarak evli olmasak bu Budalılığın hak verirdim ama...”
Angelina bir solukta “Evliliğimiz bir iş anlaşması yalnızcaBu güne kadar evliliğin aşkla olacağını düşünürdüm ama sana göre kalple ilgili olmayan bir iş anlaşması yalnızca.”

Terzan tehlikeli bir sesle “Evlenmeden önce çoğu çiftler gibi flört etmemiş olmamız,her kezden farklı bir çift olduğumuz anlamına gelmez.Kocanın bir erekte olması gereken tüm özelliklere sahip olduğunu görmek neden seni rahatsız etti anlamıyorum doğrusu” dedi.
Gerçi öfke Angie için yeni bir duyguydu ama aşırı gergin sınırları birden bağırmasına neden oldu. “Birlikte olduğun diğer kadınlar için bir erkeğin yakışıklı,çekici ve zengin olması yeterlidir kuşkusuz ama yaratıcılıktan yoksun tek amacı tek amacı kendini tatmin etmek olan erkekler bana bir şey vermez.Ben sakın ve nazik ilişkilerden hoşlanırım” dedi.
Eğer ortam gergin olmasaydı Angie adamın yüzünde beliren hayret ifadesine kahkahalarla gülerdi.Karios adasının sahibi bu güne kadar böyle bir eleştiriyi karşılaşmamıştı herhalde.Angienin öfkesi çetin ve duygusuz görünen bu adamı üzmüştü.
“Tanrı senin cezanı versin” diyip gürlereyrek genç kadını kemiklerini kırarcasına hızla kendine çekti.Bir hamlede üstünde ki sabahlığı çıkartarak kendine yapıştırdı.Vücutları birbirine değişiyordu artık.
“Bana terbiye öğretmeye kalkışma İngiliz öğretmen hanım.Biz Yunanlılar evde erkeğin egemenliğine alışkınız.Şuan sana ihtiyacım var Angelina.Onun için de benimle kavga etme”
Dudaklarıyla genç kadının dudaklarını okşuyordu. “Burak sevişme bir zevk halini alsın.Acı değil.”
Angie tüm gücüyle direndi.Bu çabasının boşuna olduğunu biliyordu yinede direnmeden yenilmek istiyordu.Ama tüm çabası boşunaydı.Terzan onu kolaylıkla kollarının arasına aldı ve sıktı.Angienin gözyaşlarının tadı dudaklarındayken onu yatağa yatırdı.
“Senden nefret ediyorum” diye haykırdı genç kadın. “Senden nefret ettiğim kadar kendimden de nefret ediyorum.”
“Öyleyse devam et sevgili Angie” dedi alaycı bir sesle. “Çünkü senin nefret etme tarzın çok hoşuma gidiyor.”

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sıcaktan çiçekler boynunu bükmüş ve buruşmuştu.Angienin yüzü gülünce Nikosta neşelendi.Ciddi ve gülmeyen hanımefendisini güldürmenin bir yolunu bulmanın neşesiyle hafif öğle yemeğini dağıtmaya başlamıştı.

"İşin aslına bakarsanız bizim dilimizi öğrenmenize gerek yok.Çünkü biz Yunanlılar duygularımızı anlatmak için sözcüklerden çok hareketleri kullanırız.Sözgelimi.." Alt dudağını dışarı çıkarttı ve işaret parmağını üzerine getirdi. "Bu işaret seninle konuşmak istiyorum anlamına gelir."Sonra elini kalbinin üzerine koydu ve aynı anda parmağıyla genç kadını işaret ediyordu. "Bu da sen benim dostumsun,seni seviyorum anlamına gelir."

Hanım efendiyi duyduğu tüm adalılarında katıldığı sevgi Terzanın yüzünün asılmasına neden oldu.Omuzlarını gerdi ve sert bir sesle " Eğer senin için bir sakıncası yoksa yaşlı budala.." elini boğazına dayayıp aşağı doğru kaydırarak "yemek yemek istiyorum" anlamına gelen işareti yaptı. "Pardon...Pardon" dedi.

Nikos bir taraftan yemek koyarken Angieye göz kırptı. "Sadece hanımefendiye birkaç sey öğreliyordum" dedi.

"Ama zamanı iyi seçmediğin için,düşüncesizlik yapmış oluyorsun"

Terzan beklenmedik bir şekilde neşesini kaybetmişti.Nikosla aramızda olan yakınlıktan dolayı diye düşündü Angie.Nikos tabakları alıp aceleyle oradan uzaklaştı.Angie geldikten sonra hep böyle yapıyordu.Güvenebileceği bir insanın olmasının rahatlığı vardı.

Genç kadın salata kasesinden iki tabağa salata koydu.Tbaklardan birisini kocasının önüne koydu ve onun yemeğini yemesini seyretti.

Sevinçla gülümseyen Angie hemen yanında bir kelebeğin uçtuğunu fark edince " Şuna bak Terzan.Böyle güzel renkli bir kelebek görmüşmüydün daha önce?"

Ama sözcükler ağzından çıkar çıkmaz üzüntüyle sarsıldı.Yutkunarak "Bağışla" diye fısıldadı. "Çok budalalık ettim.Unutmuşum..."

Ellerini kucağında kenetleyip sıktı,son zamanlarda sıklaşan alay dolu şiddetli kasırganın kopmasını bekledi.Göz ucuyla kocasına baktı.Hayretle onun öfkelenmiş olmadığını gördü.

Terzan "Af dileme" dedi. "Bu durum körlüğümün etkisinden yavaş yavaş çıkmaya başladığını gösteriyor.Zamanla başkalarının da böyle hissedeceği açık.Aylardır acınacak bir insan olmaktan çıkıp doğal bir insan olarak görünmeyi istiyordum.Sonunda istediğim oldu.Teşekkürler yavrum.Bana bundan daha iyi bir iltifatta bulunamazdın."

Angie kısa bir süre için bile olsa aralarında uyumun olmasını sağlayan kelebeğe şükranla baktı.Hiç kuşkusuz Terzan onun az önceki davranışını yeni bir milat olarak kabul ediyordu.Angie onun tepkisini rahatlatıcı buldu.O gün evlilikleri üçüncü ayını dolduruyordu.

Bu zaman içinde kocasına karşı çok zayıf olduğunu anlamıştı.Kocasına hayrandı ve onun her istediğini yerine getirmek istiyordu.Güneşin her doğuşu bir utanç sabahını,her batışı da bir arzu gecesini oluşturunuyordu.

"Ata binmesini biliyor musun?"

Bu beklenmedik soru genç kızı hayallerinden uyandırdı.

"Evet" dedi. "Küçükken Cillia ile beraber binerdik.Ya sen biner misin?"

"Binerdim.Yine binmek istiyorum."diyerek ayağa kalktı. "Tembellikten sıkıldım.Ata binmek istiyorum ama birinin yardım etmesi gerek.Ne dersin bana yardım eder misin?"

"Her konuda yardımcı olmaya hazırım tabi ki uysal bir at bulup yapmaman gereken şeyleri kabul edip,yapmamaya söz verirsen.

Terzan alayla "Başka seçeneğim var mı? Koruyucu melek" dedi.

"Pek yok.Ben gidip Nikosu bulayım biz üzerimizi değiştirirken o da atları eyerlesin"

Yarım saat sonra karıkoca villanın önünde bekleyen atlara binmeye hazırlanıyorlardı.Nikos ikisinin de atlara binmesine yardım ettikten sonra "Hadi bakalım" diye bağırdı. "Az sonra hanımefendiyle aranızda uzanan yedek dizgine ihtiyacınız olmadığını göreceksiniz.Bu iki at arkadaştlar.Birbirlerinden ayrılmazlar.Sizde rahat rahat gidersiniz."

Terzan "Bundan eminim" diye karşılık verdi.Sesi neşeliydi. "Aslında yanında iyi bir binici olmadıkça yedek dizgin tehlikeli olabilir.Ayrıca ben kendisini karısının ellerine bırakamayacak kadar korkak bir erkeğim.Bu nedenle senin sözlerini tutarak dizginlerimi kimsenin eline vermeyeceğim Nikos" dedi.

Angie öfkelenerek "Benim yeteneğim...diyordu ki atları hareketlendiren Terzan "Lütfen artık sus.Görme yeteneğim olmadığı için etrafı dinleyerek yolumu bulmak istiyorum" dedi.Angienin susmaktan başka çaresi kalmamıştı.Amam yan yana giderlerken yüreği sık sık ağzına geliyordu.Ama sonunda Nikosun haklı olduğuna karar verdi.Terzan hiçbir hata yapmadan atını sürüyordu.

Gözlerini yumarak biran için kör bir insanın at üstünde neler hissettiğini anlamaya çalıştı.Ama hemen dehşetle gözlerini açtı.Görmeden at sürmek bir uçurumdan kendini aşağıya atmaktan farksızdı.O sırada hayli sakinleşmiş olan Terzan "Konuş benimle" dedi. "Az önce susmanı isteyen bendim.Ama şimdi sesinin benim için ne kadar önemli olduğunu anlıyorum.Nerde olduğunu sesinden anlıyorum." Angie " Ne hakkında?" dedi

Bu soruya sıkılan Terzan "Bunun hiç önemi yok"diyerek kestirip attı. "Eğer istiyorsan bana genç kızlık sırlarını anlatabilirsin,nasıl olsa dinlemeyeceğim.Sadece sesini duymak istiyorum.Körler için sükutun altın değerinde olduğu söylenemez."

Angie "Geçmekte olduğumuz yerleri sana anlatsam daha iyi olur bence"dedi. "Sola doğru dönerek dikleşen bir yola girmek üzereyiz.Sağımızda ama hayli Uzağımızda deniz görünüyor.Çok uzaklarda tepenin yamacında ki bahçelerde..." Terzan başını salladı. "Portakal,limon,incir ve üzümler var.Sözünü ettiğin köy adalıların çizmelerinin yapıldığı yer.Adalılar çok eski zamanlardan beri yılan sokmasına karşı uzun çizmeler giyerler." "Evet bunu fark etmiştim.Aslında diz kapağına kadar geliyor.Ama kızların çoğu kotlarını kıvrıp giyiyorlar."

"Eğer istiyorsan köyde durabiliriz."

"Gereği yok"

Köyün tek caddesinden geçerek ilerlediler.Angie kendisini rahatsız hissetmeye başladı.Terzan kavurucu güneşe karşı siperi neredeyse gözlüklerine kadar inen bir kep takmıştı.Oysa kocasının sözüne aldırmaıyıp başını örtecek bir şey almamıştı.Bu nedenle sesini çıkarmıyor,başının ağrısına dayanmaya çalışıyordu.

Tepeyi geçtikten sonra izledikleri yolun gölgelik bir koruya gittiğini gören Angie sevinçle derin bir soluk aldı. "Atları buraya bağlayıp yola yayan olarak devam edeceğiz" dedi Terzan."Ağaçların arasından devam eden yol yılan gibi kıvrılır.Çok dardır ayrıca."

Eğerden kayıp genç kadının atları bağlamasını bekledi."Elimi tut.Buranın her noktasını karış karış bilirim.Hadi gel göstereyim sana."

Genç kadın yolu kocasının göstermesinden son derece memnun kalmıştı.Burası gölgelik bir yerdi.Zemin kaygan ve tehlikeliydi ama her yeri çok iyi bilen Terzan büyük bir ustalıklı yürüyordu.Sonunda dupduru bir akarsuyun yanında durdular.

Angie "Biraz burada dinlenebilir miyiz?" dedi.Sonra iznini beklemeden eliyle yüzüne su serpmeye başladı.Terzan kuşku dolu sert bir sesle sordu."Ne oldu?Bir terslik mi var?"

"Yo" Dudaklarına kadar gelen sinir bozucu kahkahayı son anda güçlkle önledi."Sadece ben soğuk İngiliz ürünüyüm.Boğucu güneşe alışkın değilim." Ümitsizce Terzanın kuşkularını gidermeye çalışıyordu. "Gel otur yanıma.Burayı neden bu kadar sevdiğini anlat"

Terzan dev yapısıyla yanına oturdu."Anlatmak yerine göstereyim daha iyi" dedi.Sonra Angiesinin şaşırmasına aldırmadan "Derin derin nefes al" diye emretti. "Çamsakızı kokusunu duyabiliyor musun?Kelebekleri her yıl buraya çeken işte bu kokudur.Saklanmak istediklerinde kanatlarını kaparlar.,kahverengiye bürünerek bir kayaya ya da bir ağaç gövdesine konarlar.Ama uçarlarken açılan kanatları,tüm güzelliklerini ortaya serer.İşte böyle"

Ellerini hızla birbirine vurdu.Sanki ormanın sessizliği içinde bir tabanca patlamıştı.Binlerce kahverengi,siyah ve turuncu kanat,bir perde gibi gökyüzünü kapladı.Kısa bir süre sonra uzaklaşıp gittiler.Çevreye yine derin bir sessizlik çöktü.

Angie hayretler içinde bakakaldı."Ne kadar harika" diye mırıldandı.Boğuk bir sesle konuşuyordu. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim.Bu anıyı ömrümün sonuna kadar untmayacağım."

"Neler hissettiğini çok iyi anlıyorum." Genç adamın vücudu kasılmış sesi sertleşmişti."Kelebekleri son seyrettiğimde aynı şaşkınlık duygusunu hissettiğimi çok iyi hatırlıyorum.Bir daha onları göremeyeceğimi bilememiştim tabi.Bundan sonra ki her türlü güzellik hatırlama yeteneğime bağlı.Ama ne yazık ki anılar da kadınlar kadar sadakatsiz."

"Bazı şeylerin unutulması daha iyidir.Bazı acı ve pişmanlıkların unutulmaması dayanılmaz ıstırap kaynağı olurdu."

Bu sözleri söylerken sadece Terzanı düşünüyordu.

"Neden yakındığını anlayamıyorum.Kariosa gelirken yoksuldun.Buradan zengin bir dul olarak ayrılacaksın."

Angie yutkundu.Az önceki uyumluluktan sonra bu hakaret çok acı gelmişti ona.Büyük bir öfkeyle ayağa fırladı. "Nasıl bu kadar acımasız olabiliyorsun?" diye bağırdı."Sen insanlara da şirketlerin gibi davranıyor,en aciz anlarında bir şahin gibi vuruyorsun.İş dünyasında servet avcısı olarak anılmana şaşmamak gerek"

Terzan ayağa kalktı.Soğuk bir sesle "Hiç merak etme" dedi."Şimdiye kadar soymaktan zevk aldığım en büyük servet sendin."

Sadece kör bir insan karşısındaki kadının ifadesine bu kadar kayıtsız kalabilirdi.Angienin dudakları titremeye başladı.

Angie hiç durmadan kendisine bu adamın davranışlarının kör olmasından ileri geldiğini tekrarlayıp duruyordu.Öfkesi kendini koruması için gerekliydi.bu yüzden bağışlanmayı hak ediyordu.

"Beni aşağılamaya devam etmeye kararlı görünüyorsun Terzan" dedi."Bana seni terk eden nişanlın ,kötü davranan teyzen ve kör olduğun için senden yararlanmaya kalkışan kadınlar yüzünden hakaretler yağıdırıyorsun.Ben senin karınım Terzan.Yoksa Cillianın yedeği değil"

"Öyle mi? Beni bağışla ama kız kardeşinin seni buraya salt bu nedenden dolayı gönderdiğini düşünmüştüm.Ve onu hiç bağışlamayacağım.Kör olduğum yetiyor zaten birde senin yerine o gelmiş olsaydı beni fazladan bir yükten kurtarmış olurdu."

ONUNCU BÖLÜM

Dönüş yolunda denize bakan bir tavernada durarak öğle yemeklerini yediler. İpekli bir meltemsirtlardaki ağaçların arasında dolaşiyor,genç kadının omuzlarını hafifçe oksuyordu.Havanın sıcaklığına karşı genç kadın kendini ürpermekten alamıyordu.Hemen villaya dönmek istiyordu.Başı dönüyordu bu yüzden Terzanın ısmarladığı musakkayı reddetmiş lokantacının tüm ısrarlarına rağmen olgun şeftalilere ve üzümlere elini sürmemiştir.Terzan ise hiç ilgilenmemiş görünüyordu.Ama adam uzaklaştıktan sonra ilgisiz olmadığını belli etti. "Tanrı beni huysuz ve ters kadınlardan korusun!İnsanın karakteri zamanla değişmeyeceğine göre,ömrümün sonuna kadar seninle evli kalmayacağımı bilmek tek avuntum."

Angie zayıf bir sesle karşı koydu. "Ben ters ve huysuz bir kadın değilim.Bu güne kadar kimseden böyle bir hakaret işitmedim.Belki sıcak dokunmuştur.Kendimi iyi hissetmiyorum sadece."

Terzan başını hızla kaldırdı. "Kendini iyi hissetmiyor musun?"

Genç kadın "Öyle bir şey yok canım.Sadece kendimi uyuşmuş gibi hissediyorum" dedi.

Terzan sandalyesini iterek ayağa kalktı.

"Öyleyse biran önce harekete geçip eve dönmeliyiz"

Terzan atının dizginlerini Angieye verdi ve önden gitmesini istedi.Villaya doğru alçalan yokuştan inerlerken Angie kendisini sarhoş gibi hissediyordu.Bu nedenle gözlerinin kendisine bir oyun oynadığını sandı.Ama dikkatlice bakınca yanılmadığını anladı.Kıyıda ayrılmakta olan bir yat göze çarpıyordu.Güvertedekiler de kumsala ayak besip kendilerinden ayrılmış olan altın sarısı sağıl,ince uzun boylu genç kıza el sallamaktaydı.

Angie isterik bir kahkaha attı.Ağızından çıkan ses kendi kulaklarına bile yabancı gelmişti.

Villanın girişine varmışlardı.Angie seri hareketlerle eyerinden kaydı.Sonra boğuk bir sesle

"Şnsın hala açık Terzan"dedi."Ne istersen oluyor.Kısa bir süre önce Cillianın burada olmamasına üzülüyordun.Tanrının işine bak O gelmiş işte."

Bunu izleyen dakikalar bir rüya gibi geçti.Daha doğrusu karabasan.Hizmetkarların tümü fırlamış yeni

konuk için oda hazırlanmaya başlamışlardı.Yeni gelen konuğun yorgunluğu için içecekler

hazırlanmış,masaya bir servis eklenmiş ve karşılamak için iskeleye bir adam gönderilmişti.Cillia

koridorda görüldüğü sırada Angie titreyerek kocasının yanında duruyordu.Cillia kollarını açarak

"Sevgililerim.Sizi ne kadar özledim anlatamam" diyerek ikisine birden sarıldı."Gel Angie diyerek yüzünü öpmesi için kardeşine uzatmış ama sabit balışlarını Terzandan ayırmamıştı."Kız kardeşine bir hoş geldin öpücüğünü çok mu görüyorsun."

"Hiç ilgisi yok" deyip sendeleyerek kardeşine doğru yürümeye başlamıştı ama birden bire kardeşinin ayaklarının dibine yığıldı.

Herkes şaşırılmıştı.Genç kadın hemen odasına götürüldü.Ama yinede tam dinlenmesi ,başındaki buzların

sürekli değiştirilmesine rağmen iyileşmesi ikigün sürdü.

Ancak 48 saat sonra Angie alnını okşayan eli hissedebildi.Gözlerini açtığında kendisini izleyen Cresilliyı gördü.Kadın işaretle sakın sakın yatıp hareket etmemesi gerektiğini anlatmaya çalışıyordu.

O sırada yatağın yanına yaklaşan Lira "Tanrıya şükürler olsun " dedi."Hepimizi öyle çok korkuttunuz ki.Sıcaktan ötürü bayıldığınızı öğrenen efendinin öfkesinden kimse yanına yaklaşamadı.Başınıza bir şey takmadan çıktığınızı fark etmediği için öfkesinin asıl hedefi Nikostu.Ah Tanrım.Efendi gibi bir erkek tarafından seilmek kim bilir ne kadar harikadır." Sonra birden ayağa fırlayarak "Hemen gidip müjdeyi ona vereyim.Kız kardeşinizin varlığı onu oyalyordu ama sizi çok özledi.İnanın bana."

Terzanın odaya gelip onu ziyaret edeceği fikri genç kadının kendine çeki düzen vermesine neden olmuştu.Gerçi hala kendini bitkin hissediyordu ama başağrısı geçmişti.Crisullanın tüm itirazlarına rağmen ayağa kalkıp sendeleyerek banyoya geçti ve onun yardımıyla ılık bir banyo yaptı.Döndüğünde sarı bir gecelik giyip saçını kurdaleyle bağladı.Ama ne Terzan ne de kızkardeşi göründü.Angie kızarmış ekme,peynir ve kavundan oluşan hafif yemekten sonra gergin bir ruh haliyle arkasına yaslanıp beklemeye başladı.Bir yandan da kocasından yiyeceği azarı düşünüyordu.Cillianında evlendiği için söyleyeceklerini merak ediyordu.

Cillia neden gelmişti acaba?Saatlerce boşuna düşünüp durdu.Düşüncelerinin arasında bir ara daldı.Sonra birden bire koridorda yankılanan Terzanın kahkahalarıyla uyanıverdi.Kapıyı vuruo Cillia ile içeri girdiklerinde kadın doğrulmuş onları bekliyordu.Ablasını gören Cillia "Angie hayatım.Bu halinle tam bir okul öğrencisine dönmüşsün" dedi.

Terzan hiç şaşırmadan yatağın yanına kadar geldi.Sonra" Yani bakire görünüşüyle hiç el değmemiş havasını kaybetmemiş mi demek istiyorsun?" diye sordu.

"Ablamın durumu sanırım saf ve masum sözcükleriyle daha iyi ifade edilebilir"Alaycı bir tonla konuşuyordu.Bir yandan da gözleri karısının ellerini avucuna almış olan Terzanla Angie arasında mekik dokuyordu.

Genç adam omuzlarını silkerek "İkisi de aynı şey" dedi.Sonra karısıyla ilgilenmeye başladı.Yüzünde belirmiş olan gülümsemeyi Angie ilk defa görüyordu. "Crisula senin artık tümüyle iyileştiğin konusunda bana güvence verdi" diye mırıldandı. "Doğru mu bu?"

"Evet.Kendimi artık daha iyi hissediyorum.Böyle bir karışıklığa neden olduğum için üzgünüm.Başıma şapka giymeden güneşin altında dolaşmamalıydım.Bundan dolayı Nişkosu suçlamışsın Lira öyle söyledi.Lütfen yapma.Suç tamamen bana ait.Beni başışla."

Terzan başışlayıp başışlamak için düşünür gibi yapıp Angieyi cezalandırmayı düşündü.Ama genç kızın avucunun içindeki ellerinin titremeye başladığını görünce hemen vazgeçti."O yaşlı budala Nikosun yüzüne uzun süre bakmayacağım" dedi."Ama sen yavrum her suçu başışlanacak kadar iyisin." Pek sık duymadığı bu iltifatlı sözler Angienin heyecanlanmasına neden olmuştu.İri iri açılan gözleriyle kocasının yüzünü inceledi.Yine alay ettiğini sanıyordu.

Aslında genç adamın sözleri Cillianın üzerinde de aynı etkiyi yaratmıştı.Genç kız şaşırın gözlerle ona bakıyordu.Angie Terzanın ona evlendiklerini henüz söylemediğini anladı.

Cillia " Ya radarla geziyorsun yada hislerin çok kuvvetli Terzan.Ablamın yatağının yerini kolaylıkla bulduğuna göre.Angieyi iyi tanımasam bu odaya sık sık geldiğini düşünebilirdim."

Angie kıpkırmızı kesilerek elini kocasının avucundan çekmeye çalıştı.Terzanın evliliklerinin bir sır olarak kalmasını istediğini anlamıştı artık.Ve kocasının bu kararından dolayı memnundu.

Aslında yüzünün kızarması gerçeği açıkça ortaya koyuyordu ama Cillianın gözü Terzandan başkasını görmediği için bunu fark etmedi.Genç adam karısının elini dudaklarına götürerek parmaklarının ucuna tek tek öpücük kondurdu.

"Ne kadar da düşüncesizim" Soğuk bir gülümsemeyle Cilliaya döndü. "Angelinanın karım olduğunu söylemeyi unuttum.Biz üç ay önce evlendik."

Angie hızla elini Terzanın elin den çekti.En büyük zevki acımasızlık olan bu adamı sevdiği için kendinden nefret ediyordu.

"Ne? Evlendiniz mi? Sen ve Angie ha!" Ablasını süzen bakışlarında en ufak sevinç ve mutluluk kıvrıntısı yoktu.Sonra uğradığı şok gözündeki parlaklığı yok etti.

O sırada Terzan "Artık seni bırakalım da dinlen sevgilim" dedi.Genç kıızı hayretler içinde bırakacak bir

davranışla uzanarak dudaklarından öptü. "İyi uykular yavrum. İyice dinlen. Belki o zaman akşam yemeğe inecek kadar iyi olursun ve aşağı inerek bizleri sevindirirsin."

Sonra Cillianın bile itiraz edemeyeceği bir kararlılıkla artık çıkmaları gerektiğini söyledi. Angie böyle bir sahtekara nasıl aşık olduğunu anlayamıyordu.

Kapı kapanır kapanmaz genç kız karar verdi. Yemeğe inmeyecekti. Ama akşam olunca o kadar çok sıkılmıştı ki aşağı inmekten başka çaresi kalmamıştı. Ne giyeceğine karar verirken nerdeyse on kıyafet denedi. En sonunda Nikahta giydiği kıyafette karar kıldı.

Daha odadan çıkmasına fırsat kalmadan Cillia fırtına gibi odasına girdi. Son derece şıktı ama gözlerinden son derece öfkeli olduğu anlaşılıyordu. "evet" diye tısladı. "Mazeretin neymiş bakalım? Bu durumda iyi bir mazeret hazırlamış olmalısın. Hainler sonuçlara hazırdırlar."

Angie "Hain mi?" diye tekrarladı. "Her şeyi senin için yapmış birine böyle bir şeyi nasıl söyleyebilirsin?" "Sahi mi? Nişanlımı benim elimden almanın bana ne gibi bir yararı var. Onu ne kadar sevdiğimi bildiğin halde evlenmek için nasıl kandırabildin? Üstelik o da beni çok seviyor."

"Angienin yanakları sararmıştı. "Ben onu kandırmadım. Evlilik tamamıyla onun fikriydi."

„Tek başına kaldığı için böyle düşünmüş kuşkusuz. Ayrıca benim onu ortada bırakacağımı da sanmış ayrıca"

"Seninde niyetin bu değil miydi?" Angie ayağa kalkmıştı. Büyük bir serinkanlılıkla „David Montgomery ye ne oldu?" diye sordu. "Bana onunla evlenmek üzere olduğunu söylemiştin yanılmıyorsam."

Cillia bakışlarını önüne eğdi, omuzlarını silkerek „Son anda Davidin ailesinin iflasın eşiğinde olduğunu öğrendim. Ne kadar düzenli olsada yoksul bir evden başka bir yoksul eve gidemezdim."

Demek böylece Terzanın daha iyi bir av olduğuna karar verdin. "Angie titremeye başladı. Kız kardeşinin böyle bencil bir yaratık olduğuna inanamıyordu bir türlü.

Cillia inanılmaz bir utanmazlık içinde „Yerden göğe kadar haklısın. Ve sana da bir uyarıda bulunayım sevgili ablacığım Terzanın beni, silik ve rüküş karısıyla kıyaslamayacağı için eşit koşullarda olduğumuzu sanıyorsan yanılıyorsun. Bie erkeği tavlamanın tek yolu güzellik değildir. Her yolu da ben çok iyi bilirim. Ayrıca erkekleri senden daha iyi tanırım."

Akşam yemeği sırasında Angie kızkardeşinin bu tehditleri boşa savurmadığını anladı. Nikos efendisinin önüne çorba kasesini koyunca „Dur sana yardım edeyim sevgilim" diye atıldı ve kaşığı Terzanın eline tutuşturdu. "Tuz koyuyor mu" dedi Angieye dönerek. Hem Angie hem de Nikos hayretler içinde kaldı. Terzan soğuk bir şekilde „ne aptalım ne de sağır neden bana sormuyorsun? Çorbama tuz koyup koymayacağıma ben cevap verebilirim. Hem medeni insanlar gibi kaşık çatal kullanamayacak durumda olsaydım hizmetkarlara bir kaseinin içerisinde çorbaya eklemek doğrayıp köpeklere verdikleri gibi vermesini söyler, sonra da bunu odama tek başıma içerdim" dedi.

Angie Cillianın Terzanı mutlu edemeyeceğini anlamıştı. Yine de kız kardeşinin yerin dibine geçmesine üzüldü.

Ama Cillia özür dileyebileceğine büyük bir pişkinlikle cevap verince bu düşünceleri bir anda uçup gitti.

"Beceriksizlik yaptığımda ve heyecanlandığımda bana anlayış göstermelisin sevgilim. Çünkü sonuçta aşk düğmeye basılıp kapatılacak bir şey değil. Ablamla evlenmiş olman sana yardımcı olma isteğimi ortadan kaldırmıyor."

Derin bir sessizlik oldu. Tüm gözler Terzanın kasılmış olanyüz hatlarına dikilmişti. Sonunda genç adam gülümsemeye başlayınca Angie Cillianın bu takdiğinin boşa gitmediğini anladı.

Terzan „Suçun bir bölümü aslında bana ait" dedi. Bu sözleriyle Cilliyı başışladığını gösterdi. „Sen bana yararlı oluyorsun Priscillia. Başkalarının söylemeye çekinecekleri şeyleri senin açıkca ortaya koyacağına eminim"

Angie Cillianın ilk zaferini kabul ederek bakışlarını önündeki tabağa çevirdi. Yenildiğini kabul ediyor ve onunla boy ölçüşemeyeceğini biliyordu.

Genç adan onun varlığını unutmış gibiydi. Nikosa kahve söyleyip oturma odasına geçerlerken Angie izin istedi.

"Beni başışlarmısınız. Odama çıkıp dinlenmek istiyorum."

Cillia atıldı. „Tabiki. Kocanın sıkılmaması için elimden geleni yapacağım sen üzülme."

Bu sırada Terzan elini karısına uzatarak „Bana iyi geceler öpücüğünü vermeyecek misin" dedi. Angie sesini çikartmadan kocasına doğru ilerledi ayaklarının ucunda yükselerek dudaklarına soğuk bir öpücük

kondurdu. „İyi geceler Terzan“

Genç adam Angieyi sanki kırılacak kadar inceymişcesine kolunu beline dolarken „İyi geceler sevgilim“ diye mırıldandı.Sonra onu uzun uzun öptü.Onları izleyen Cillianın gözleri kıskançlık ateşiyle parlamaya başladı. „Karım diye tanıştırdığın kadının küçük bir rahibe olduğunu gören dostların kim bilir ne kadar şaşıracaklar Terzan „dedi. „Terzan Helliosun eşi enaz üç yıl önce atılması gereken elbiselerle dolaştığını görünce neler diyecekler merak ediyorum“

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Deniz Cillianın gözleri mavi mavi parlıyordu, uzakta ise Cillianın söylediklerinden sonra Terzanın yüzünün aldığı renk gibi bembeyaz bir bulut vardı. Motor Kariostan Rodos adasına doğru ilerlerken Angie kocasının yüzünü inceliyordu. Kızkardeşinin söylediklerinin onu neden bu kadar etkilediğini düşünüyordu. Salt bu nedenden dolayı genç adam sabahın erken saatinde onu sarsarak uyandırmış ve bugün bütün gardrobunu yenileyeceklerini söylemişti. Sonra Angie onun el yordamıyla dolaba gidip bütün elbiselerini çıkarmasını izlemişti.

“Linanın bile senden daha değerli şeyler giydiğinin farkındamısın acaba? Dedikoducu hizmetçilerin diline beni nasıl düşürürsün? İhtiyacın olan şeylerin sen istediğin an hemen geleceğini bilmiyor musun? Angie “Ama benim bir şeye ihtiyacım yok ki” diye kekelemişti.

Ancak bu sözleri Terzan duymamıştı bile.“Düşünümüz senin için üstüne yeni bir elbise alamayacak kadar önemsiz bir olay mıydı?” diye bağırды. “Bizim toplumda karısının bir dilenci gibi giyinmesi bir erkek için onur kırıcıdır.”

Genç kadın “Belki iş dünyasında öyledir.Ama burada Kariosta bunu fazla önemli olduğunu sanmıyorum” dedi kısık bir sesle.

Güçlü eller Angieyi omuzlarından yakaladı bir anda.Terzan sert bir sesle “Benim için önemli” dedi.“İster iste ister isteme şuanda benim karımsın.Bir erkek karısının iş hayatıyla orantılı olarak giyinmesini istemek hakkına sahiptir.”

Angie gözünü kırpmadan Lacivert suda motorun bıraktığı beyaz köpüklere bakıyordu.Şu anda babasının yanında olmayı ne çok isterdi.Sonunda Nikos tekneyi durdurarak yola doğru giden basamakların önüne getirdi.Onları almaya gelen taksi kıyıda onları beklemekteydi.Ama Angie bir türlü Eskişehir de ki eski kemere bakmaktan kendini alamıyordu. “Acaba biraz burada...”

Cillia her zamanki gibi ablasının niyetini anlamıştı.Hemen atılıp “Hayır olmaz” cevabını yapıştırdı.Sert bir sesle konuşuyordu. “Biz buraya alışveriş için geldik.Çirkin bir karabatağı bir kuğuya dönüştüreceğiz.Geçmişin tozlu sokaklarında gezerek vakit kaybedemeyiz.”

Oysa Nikos genç kadının bu güzelliği gezme isteğini anlayışla karşılamıştı.Terzanın kulaklarının çok iyi duyduğunu bilmesine rağmen her şeyi göze alarak “Üzülme küçük kız.Alışverişi tamamladıktan sonra vakit kalırsa ben seni gezdiririm” diyerek kulağına fısıldamıştı.Angie büyük bir neşeyle “Ah Nikos.Ne kadar iyisin.Eğer burada beklersen en kısa zamanda geri döneceğime söz veriyorum” diye fısıldadı.Kocasına bir göz attı.Ama Terzan Cillia ile ateşli bir konuşmaya girmişti.Yeniden Nikosa dönerek “Yapacağım alışveriş bir saatten fazla sürmez” diye devam etti.“İşimiz bittikten sonra beni kimsenin aramayacağından eminim.Efendin kızkardeşimin yanındayken hayatından son derece memnun olduğundan kesinlikle eminim.”

Şehir eski ve yeni olarak ikiye ayrılmıştı.Taksi limandan ayrıldıktan sonra Cillia büyük bir heyecanla etrafını seyrediyordu.Büyük mağazaların,mücevher dükkanlarının önünden geçiyorlardı.Cillia “ Knedimi Rodosta değil de sanki Roma da ,Paris te gibi hissediyorum” diye bağırды. “Şu ayakkabılara,çantalara bak....Hey Angie hiç bu kadar görkemli kürkler gördün mü?”

Kocasının çok değişik işler yaptığını bilen Angie taksi “Helliosun Evi” yazan üç katlı bir dükkanın önünde durduklarında hiç şaşırmadı.

Çalışanların tavrı Terzanın geleceğini daha önceden bildiklerini gösteriyordu.Uzun boylu,soylu görünüşlü ve orta yaşlı bir kadın onları karşılamak için geldi.“Sevgili Terzan” diyerek onu yanaklarından öptü.“Seni tekrar yanımızda görmek ne kadar güzel.Tabi yeni eşinle birlikte...”

Simsiyah delici bakışları Cillia ile Angie arasında gidip geliyordu.Kariosun yeni hanımefendisinin hangisi olduğunu kestirmeye çalışıyordu.Sonunda karar vererek Cilliaya gülümsedi.Ama Terzan elini tutan

Angieyi gösterdiğinde kırdığın pottan dolayı sıkıldı ama hemen yeniden gülümsemeye başladı. "Teşekkür ederim Helen" dedi. "Senin yetenekli ellerine teslim etmek için karım Angieyi de yanımda getirdim.Giyim kuşama fazla ilgisi yoktur.Seninde kabul edeceğin gibi en önemli özelliği olan gençliğini belirginleştirecek bir gardrop hazırlamanı istiyorum.Kız kardeşi Priscillia da ihmal edilememeli bu arada." Gülümseyerek başını salladı. "Ama O bu konuda becerikli bir hanımefendi olduğu için onunla fazla uğraşmana gerek yok,kararlarını rahatlıkla verebilir."

Ama Helen artık Cillia ile ilgilenmiyordu.Tüm dikkatini Angieye vermişti.Gözliyle onun bedenini ölçmeye çalışıyordu.Sonunda bilmiş bir tavırla "Hımm..." Mükemmel bir İngiliz,sekiz beden" Angie tavrını atlatamadan Terzan "Evet mükemmel sayılır" diyerek kadını onayladı. "Onu dar bir pantolan içinde görmek... daha doğrusu hayal etmek istiyorum.Bazı kadınlar üstünde öyle pantolonlar felaket durur.Ama böylesine biçimli bacakların hareketine şiirsellik katacağına eminim."

Cillia bile Terzanın karısının her yanını gözleri gören bir koca kadar iyi bilmesi karşısında hayretler içinde kalmıştı.Ama bu daha hiçbir şey değildi.Terzan kaldığı yerden devam etti.

"Bu arada elbiseler ve pantolonlar konusunda dikkat edilmesini istediğim bir şey daha var Helen.Bol elbise ve pantolonlar yaşlı kadınlar içindir.Gerçi ben görmüyorum ama karımın incecik belini ve dik göğüslerini başkalarının bakışlarından saklamak günah olur."

Ynakları kıpkırmızı olan Angie tüm gücüyle kocasının parmaklarını sıkıkmaya başladı.Onun artık bu konuşmayı bitirip ona eziyet etmeye bir son vermesini istiyordu.Ama Terzanı iyi tanıyordu artık.Birden bire onun göğüslerinin çok küçük olduğunu söyleyip küçücük bir bikini vermesini bile söyleyebilirdi bir anda.Ayrıca onun düşüncelerini de okuyabiliyordu kolaylıkla.Birden bir kahkahalarla gülmeye başladı kocası.Çevresinde kilerde ona katıldı.Yalnızca bir kişi,Cillia öfke içerisindeydi.Angie erkeklerin genellikle eşleri elbise seçerken sıkıldıklarını bilirid.Ama Terzan o erkeklerden değildi.Helenin onun odasına gidip püro içip müzik dinleyerek onları bekleyebileceğini söylediğinde reddetmişti bunu.Onlarla birlikte aşağı inerek Mağazanın en güzel elbiselerini sergilemek için bekleyen mankenlerin yanına gitmek için ısrar etti.

İlk karşılaştıklarında Helene ne kadar zevkli olduğunu söyleyerek iltifat etmişti.Ama mankenler gelmeye başlayınca kontrolü tamamen eline aldı.Her manken geldiğinde kıyafetle ilgili ayrıntılı bilgiler dikkatle dinliyor sonra da kumaşa dokunuyordu.Sorduğu soruların ise sınırı yoktu."Mavi mi demıştin?"diyordu sözgelimi. "Tam olarak mavinin hangi tonu acaba?"

"Evet koyu maviyi alıyoruz.Bu renk onun gri gözlerine büyüleyici bir derinlik kazandırır."

Bir ara "Beyaz dantel yeni gelin için çok uygun olur değil mi Helen?" diye sordu.Bir başka seçim sırasında da " Gerçi tafta kumaşın hışırhama sesini çok severim ama üst tarafın açık oluşu karımın alçakgönüllü zevkine hiç uygun olmaz" diye karşı koydu.

Bunca kıyafetin seçimi hayli uzun sürmüştü tabi.Angie dayanamayarak " Bu kadar masrafın gereği yok Terzan.Şimdiye kadar aldıklarımı bile eskitemem yıllar sürer."

Cillia atıldı. "Böyle elbiseler eskisin diye alınmaz kiş şekerim." Gerçi kıskanmıştı ama Terzanın kendi için ayırttığı elbiselerden sonra rahatlamıştı.

Angie düşünüyordu.Kısa bir süre sonra döneceği baba evinde bu kıyafetleri giyemezdi ki.O sırada Terzan genç kızı daha da utandıran avuç içi kadar iç çamaşırları alması için ısrar etmişti.Nikosla kararlaştırdıkları saat çoktan geçmişti.Yaşlı adamın sabırsızlıkla bekleyeceğini ve deneyeceği kıyafet artık kalmadığını düşünerek aceleyle atıldı. "Biraz soluk alıp kendime gelebilmek için biraz dışarı çıkmak istiyorum Terzan.Burası çok sıcak."

Ama hiç istememesine rağmen Helen söylediklerini duymuştu.Fena halde kırıldığı belliydi.Sıkıntılı bir sesle "Çok üzüldüm.Rahatsız olduğunu fark edemedim.Genellikle mankenlerimiz kıyafetleri çıkarıp giyinirken 2-3 derecelik bir sıcak farkından yakınmaya başlarlar.Bu gün ses çıkartmadılar bu yüzden sıcaklığın rahatsız edici boyutta olduğunu farkında değilim.Soğuk hava aygıtını hemen çalıştırmalarını emredeceğim."

Bu sahneyi izlemiş olan Terzan "Seni gidi yalancı seni" diye mırıldandı. "Tam senden kalanları toplayan Cillia kendisine yeni bir şey düşeceği ümidiyle kürklere bakmaya giderken böyle oyunbozanlık yapılırmı?Ayrıca Helenin hoşnutsuzluğuyla soğuk hava aygıtının soğukluğu hesaba katılırsa kürk giymediğin takdirde hemen donacağı kesin."

"Ben kürkten hoşlanmam"

"Öyle bile olsa bencillik etmemelisin.Kız kardeşinin az önce söylediklerini işittin.Onu böyle bir şeyden

mahrumedemezsin.Yoksa seni hayatın boyunca bağışlamayacağına emin olabilirsiniz.”
Ama Angie fikrini savunmaya ve kabul ettirmeye kararlıydı. “Cillianın seni mutlu ettiğinden ve senin onun yanında mutlu olduğundan eminim.Böyle olduğuna göre neden bana...”
Ama kocasının başını birden kaldırıp ona döndüğünü görünce sustu.Genç adam bıçaktan daha keskin bir sesle “ Sen her zaman benim yanımda olacaksın” diye emretti.”Sesin görmeme yardımcı oluyor.Kesin yön tanımlamalarına güveniyorum.Şehrin sokaklarında oradan oraya savrulmamam senin varlığına bağlı.”
Angienin sesini çıkarmadan Boyun eğmesi, Terzanın biraz sonra yumuşamasına neden oldu.Yavaş yavaş yürüyerek dört yanı kürklerle dolu salona geldiler.Bir an divanın üzerinde duran kürkü,hayvanın canlı olduğunu sanarak irkilip arkasına döndü.Cillia bir çığlık atarak bie vizon kürkünü alarak hemen giydi.Aslında içi kıskançlıkla doluydu ama bunu belli etmeden gülümseyerek ablasına döndü. “Başka dünyalardan gelmiş bir şey gibi,öyle değil mi?”
“Kürkleri için boğazlanan hayvanlar benim için gerçekten başka dünyadan gelmiş sayılır.”
Angienin sert ses tonu Terzanın kaşlarının yukarı kalkmasına neden oldu. “Kürklerden hoşlanmadığını söylediğinde bunu söylemek istiyordun,öyle değil mi?”
“Bu vahşi ve güzel hayvanların öldürülmesi karşısında duyduğum öfke için hoşlanmama kelimesi hafif kalır.”
Ablasının şimdiye kadar hiç görmediği öfkesi karşısında Cillia “Bunlar ne kadar komik sözler.Bir çok hayvanın özellikle vizonun tek yetiştirilme nedeni....” Diye söze başladı ama Angi onun konuşmasını bitirmesine fırsat vermeden atıldı. “Evet öldürülmek içindir.”
Helen patronunun karsısına hizmet etmek için çırpınıyordu.Koluna aldığı bir kürkle onlara doğru ilerlemeye başladı.Terzan karısına dönerek “Eğer Nikolasla buluşmak için fısıldaştığınızı duymamış olsaydım söylediklerini ciddiye alabilirdim.”Sonra sesi bir yılan tıslamasına dönüştü. “Herhangi bir kişinin hatta bir uşağın arkadaşlığını benim kine tercih ettiğini böyle vurgulamak zorunda mıydın? Sonra onun elini hızla bir yana savurarak arkasına döndü. “Canın hangi kürkü istiuorsa onu al Priscillia.En azından sen sahtekarlık yapmayıp bir kadının mutluluğunun erkeğin ona satın aldıklarına bağlı olduğunu açıkça göstererek,onurlu davranıyorsun.Bu nedenle de bir armağan almaya hak kazandın.”

ONİKİNCİ BÖLÜM

Son derece pahalı bir vaşak kürkü koluna takmış olan Cillia,zafer kazanmış bir komutan edasıyla otelin lobisine indi.Angie ve Terzan da yanındaydılar.
Karısının kolunu sıkan Terzan “Özür dilerim.İş toplantılarımı hep bu otelde yaptığım için Nikos öğle yemeğinde bu otelde rezervasyon yaptırmış.Aslında onu daha rahat bir yerde yemek yemek için onu uyarabilirdim ama düşünemedim işte.Ama başka yere gitmek isterseniz hemen ayarlayabilirim.”
Cillia gördüğü şeylere hayran kalmıştı. “Sevgilim,buradan daha iyi bir yer olamaz.”
Angie kendisinin de bir cevap vermesi için Terzanın beklediğini sezinledi.Ama sesini çıkarmadı.
Terzan “Evet Angelina..” diye sordu.Her zaman ki gibi sabırsızdı. “Burada yemek yemek seni mutlu eder mi,etmez mi?”
“Benim için fark etmez” diye kekeledi. Sonra “Burada bizim için yer ayrıtıldığına göre çeküp gitmemiz ayıp olur.”
Yemek salonu son derece şık giyimli insanlarla doluydu.Yemek yemek insanlar Terzanı görünce derin bir sessizlik oldu.Angie Terzanın parmaklarının onun kolunu delercesine tutuyordu.Tüm ilginin odağı olduğunu fark etmişti kocası.Onunla gurur duyuyordu.Ama baş garson gülümseyerek yanlarına geldiğinde onun heyecanlandığını hissetti.
“hoş geldiniz efendim.Size yeniden hizmet edebileceğimiz için çok memnunuz.Gerçi bize geç haber verildi ama her zaman ki masanızı hazırladık.” Eliyle salonun her tarafından görülebilen masayı işaret etti.
Angie birden herkezin kendini izlediği bir yerde yemek yemeye katlanamayacağını düşündü. “Şy..Sizin için de bir sakıncası yoksa duvar kenarındaki şu güzel localardan birindeoturmak istiyorum.Öyle içten ve rahat bir görünümü varki.” Sonra yüzü hafifçe kızarak devam etti. “Zaten böylesi büyük yerlerde

yemek yemeye alışkın değilim.Bu nedenle herkesi görebileceğim ama kimse tarafından görülmeyeceğim bir yerde oturmayı yeğlerim.”

Cillia sıkıntıyla “Tanrı aşkına Angie” diye sızlandı.

Ancak Terzan ona aldırmadı. “Kenarda bir masa ayarla Andreas” dedi.Son derece sakın bir ses tonuyla söylemişti.Ama Angienin kolları sıkın elleri neden böyle yaptığını ve müteşekkir olduğunu anlatır gibiydi.

Bu arada Terzan yemek boyunca dalgın gibiydi.Onun için yemeğin sonuna doğru özür dileyip izin isteyince Cillia hiçbir şeyden kuşkulandı. “Rodosa çok sık inmediğim için gelmişken bir iki işi de halletmek istiyorum.Bir kaç saat seni yalnız bıraksak sıkılır mısın?”

“Sizler mi?”

Bu soru üzerine Terzanın burun delikleri öfkeyle açılıp kapandı.Ama sakın cevabından duygularının anlaşılmasına imkan yoktu. “Evet.Toplantılar sırasına not alması için Angelinaya ihtiyacım olacak.” “Anlıyorum” diyerek omuz silkti Cillia. “Programınızı istediğiniz gibi uygulayabilirisin Terzan.” Birden bire yüzü sevinçle aydınlandı. “Aslında lobiden geçerken bir güzellik salonu dikkatimi çekti.Uzun süredir bir profesyonele saçımı yaptırmamıştım.Ben de oraya gideyim bari.”

Ondan ayrılmasından dolayı kendini affettirmeye çalışan Terzan hemen kuaförden randevu alınmasını sağladı ve hesabı kendinin ödeyeceğini söyledi.

Tam yanından ayrılacakları sırada Cillia “Sen çok cömert bir erkeksin Terzan” dedi.“Bütün bu cömertlikleri insanlar sana müteşekkir kalsınlar diye yapıyorsun.”

Terzan karısını aceleyle otelden çıkartıp beklemekte olan taksiye bindirdi.Taksiye onları eskişehir götüremelerini söyledi.

“Senin eski şehirde işyerlerin olduğunu bilmiyordum”dedi Angie.

Osırada hızla yol alan taksi birkaç blok ilerlemişti.Terzan ciddi bir tavırla “Hem de gayet önemli işlerim var” dedi.“Böylece geldiğimizden beri görmek için kıvrandığın yerleri görmeden Kariosa dönmemiş olacaksın.”

“Yani Cilliaya yalan mı söylemiştin?”

Terzan büyük bir serinkanlılıkla “Gayet tabii” dedi. “Tıpkı senin önce sıcaktan bayılacak gibi olduğunu sonra hayvan derileriyle kürklerine dayanmadığını söylerken attığın küçük yalanlar gibi.”

Angie genç adamın kaşlarını çatmasına neden olan bir ciddiyetle “Sana yalan falan söylememiştim Terzan.Bana küçüklüğümde beri yalan söylememeyi öğrettiler.Çok kötü bir şey olmadıkça kesinlikle yalan söylemem.”

“Ne gibi”

“Gerçeği söylememin çok kötü sonuçlar doğuracağı durumlar dışında.”

Terzan “Öyleyse sen her zaman incinmeye layık,küçük budalanın birisin.”dedi kaba bir tavırla.

Genç kadın garip bir tedirginlik içindeydi.Ama taksi surların çnünde durduğu zaman yavaş yavaş neşelendiğini hissetti. Geniş bir avludan içeri girdikleri sırada Terzan “Bu kale ve surlar korsanlar ve mısırlı Müslümanların saldırılarından korunmak amacıyla ondördüncü yüzyılda yapılmıştı.” Dedi.Dur da belleğimin gücünü bir sinayayım.

“Sol yanımızda pramirt şeklinde dizilmiş top gülleleri olacak,oradan gelen seslere bakılacak olursa hala benim küçüklüğümde olduğu gibi futbol maçlarında kale olarak kullanılıyor.”

Kendini tutamayan Angie gülerek kocasına “Doğru” dedi.

“Eğer ileride taş döşeli sokakta ilerlersek,bir alana gireriz.Orada renkli tuğlalardan yapılmış güzel bir çeşme olacak.Arkasında da büyük pazarın sokakları olacak.”

Kendilerine ayrılan zaman içinde tüm eski şehri gezmelerine olanak yoktu.Bunun için de elele tutuşarak dar sokaklardan ilerlemeye başladılar.Sonra az önce tarif ettiği sağlıklı satıcıların dizildiği pazara girdiler.O sırada inatçı bir dükkan sahibi “Madam bir fincan kahve içer misiniz,bir

dilim pasta.Lütfen mutfağa kadar gelin.İsteddiğiniz seçin,olmaz mı?"

Genç kadın şaşırmişti.Terzan gülümseyerek ona cesaret verdi."Eğer teklifini kabul edersen onu çok sevindirirsin.Müşterinin Mutfağa girmesi çok olağandır.Hatta isterse buzdolabını bile gösterebilir." Bu düşünceyle çekingenleşen Angie "Buna hiç gerek yok dedi aceleyle.Ancak sonra duraksadı ağzını sulandıran pastaları,bala bulanmış bademlerle cevizleri görünce vazgeçer gibi oldu.

"Buyurun"

Meraklı dükkan sahibi Angieyi içeri almayı başarmıştı.

"Burada saatlerce oturup gelip geçenleri seyredirdim.Meteliksiz gençliğimin en büyük eğlencesiydi bu.Bir gazete alarak bir bulvar kahvesinin pencere yanındaki masasına otururdum.Gazeteyi son satırına kadar okuyup komşu masada ki müşteriyle konuşurdum.Ya da sessizce oturup geçen genç kızları ve onları izleyen delikanlıları izlerdim.Böyle durumlarda sıkıldığımı hemen hemen hiç hatırlamam."

Angie usulca "Bu genç hiç kendini yalnız hissetmez miydi?Birinin arkadaşlığına ihtiyaç duymaz mıydı?" diye sordu.

Terzan ciddi bir sesle "Ara sıra" diye onayladı."Daha çok seyirci değil de seyredilen kişi olduğumu düşündüğüm sıralar"

"Ama ben senin yalnız kaldığına inanmıyorum hele de kadınları böyle sevdiğin düşünülünce"

"O zamanlar birini dışarıo götürecek kadar para kazanmıyordum."

"Tüm kadınlar para düşkünü değildir Terzan.Sadece sevgi ve şevkate ihtiyacı olan kadınlarda vardır."

"Peki o zaman söyler misin Abgelina neden tüm güzel kadınlar zengin erkeklerle evli."

"Senin evlilik ile ilgili düşüncen bumu.Karında güzellikten başka özellik aramaz mısın?"Terzanın sözleri Angieyi çok kırmıştı.Sorusuna aldığı cevap ise içini acıyla doldurdu.

"Aslına bakarsan bitiş ipini göremiyorsan yarışa katılmanın bir anlamı olmaz.Aynı yolla devam edersen karısının güzel olması kör bir insan için bir anlam ifade etmez.Hiç bir zaman

sıkılmayan.cüzdanın doluluğunu önemsemeyen bir kadın benim için tam bir yenilik.Seni sevindirecek şeyin ne olduğunu düşünüp muhakkak bulacağım.Seni mutlu eden şey ne olabilir.Ne olursa söyleyermisin bana"

Mutluluk dükkanlarda satılmaz" dedi Angie .Dokunsalar ağlayacaktı.Demek kocası için fazla bir değeri yoktu.

"Acele etmeliyiz.Nikos karanlık basmadan Kariosa dönmek isteyecektir."dedi Angie

Terzan garip bir tavırla."Nikos çok şanslı" dedi."Bilinmeyenin esrarında yolculuk etme konusunda benden yetenekli."

Eski şehrin bittiği büyük demir kapıya geldiklerinde Terzan durup havayı koklayarak içine çekti.Durup başını kaldırdı.Sonra "Christos" diye bağırdı."Onu büsbütün unutmuştum"

Sonra güçlü koku alma hisleriyle başka bir yola yöneldi.Bir dükkanın önünde durdular.Açık olan kapıdan yayılan nefis kokuyu Angelina o anda fark etti.İçeri girdiklerinde çalışmakta olan dükkan sahibi başını kaldırıp baktı. "Terzan sevgili dostum"

Bir hamlede yerinden kalkmış ve Terzanın ellerini avuçlarının içine almıştı."O lanet olası adadan çıkıp buraya gelmene ne kadar sevindim anlatamam. Ah.."Gözleri Angieye takıldı. "Doğal haline ne kadar çabuk döndün değil mi?Sevgiyle koluna sarılmış bu güzel yaratıkla tanıştırmayacak mısın?"

Terzan bu tanıma şaşırıysa da belli etmedi. "Angelina bu Christos Koniaris .Çekicilik ve güzelliğin birleştiği parfümlerin yaratıcısı.Christos bu Angelina.Benim hayli utangaç olan karım.Onu buraya neden getirdiğimi bilmem söylemem gerek var mı?"

"Hiç gereği yok.Bundan sonra yaratacağım şeye esin kaynağı olsun diye getirdin.Gri gözlerin masumiyeti ile acıya yabancı olmadığı belli ağzın olgunluğunu ve bir ustanın fırçasından çıkmışçasına düzgün vücudun kadınısı narinliğini yansıtacak kokuyu yapabileyim diye"

Terzan hafifçe gülümsedi. "Onun seni utandırmasına izin verme Angelina.Büyücü sanır kendisini"

"Beni hafife alıyorsun arkadaş" Christos kahkahalarla gülmeye başladı.

Terzan "Senin dediğin gibi olsun.Ama benim karım söz konusu olduğunda parfümdeki hakim kokunun gül olmasını isterim."

Christos başını sallarken "Çok haklısın."dedi. "Başka hiçbir şey bir erkeğin estetik duygularını bu kadar etkileyemez.Yeni buluşumun adı Angelina olacak."

İçindeki titremeyi bir türlü engelleyemeyen Angie ,Christostan ayrıldıktan sonra sessizce yürümeye başladı.

"Neyin oldu" diye sordu Terzan."Bende giyim kuşam ve mücevherat kabul etmek istemedim.Kesin bir kararla kürkleri de reddettin.Konu bir parfüm olunca burada mı ilkelerine ters olduğunu düşünüyorsun."Birden bire genç kadının kolunu sıktı. "İş dünyasında acımasız olabilirim ama en büyük düşmanım bile borçlarımı zamanında ve kuruşuna kadar ödediğime tanıklık edecektir.Sen bana fazlasıyla yardımcı oldun.Sana borçluyum.Neden borçlarımı ödememe izin vermiyorsun?" Angie zayıf bir sesle "Yardımcı mı?" diye tekrarladı. "Eğer ben sana o kadarlık şey ifade ediyorsam bir şişe parfüm fazlasıyla cömert bir armağan sayılır"

Terzan "Ah Angelina..."diye inledi. "Seni yine mi kırdım.Yoksa gerçekten görüldüğün kadar soğuk ve aldırma mısın?"Sonunda dayanamayarak patladı. "Tanrım...Seni görebilmeyi ne kadar arzu ediyorum"

Ama o sırada içindeki acı yüzünden gözyaşları Angienin yanaklarından süzülüyordu.Kocası ağladığını görmediği için Tanrı ya şükretti.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cillia sıkıntıyla kafasını okuduğu dergiden kafasını kaldırdığında kapıyı vurarak içeri gelen Nikos ablası için bırakılmış bir parfüm getirmişti.Angie paketi aldı.Üzerinde büyük harflerle Angelina yazan parfüm şişesinden iki damla bileğine sıkarak kokladı."Ah ne kadar güzel" diye fısıldayarak koklaması için Cilliaya uzattı."Christos gerçekten bir büyücümüş"

"Büyücü değil insanları çok iyi anlayan bir dahiymiş bunu yapan.Bu koku senin kişiliğini ortaya koyu verdi.Tel çemberli etekliği dantelayla süslü,bonesinin bağını çenesinin altında düğümlemiş ellerine de parmaksız eldiven giymiş bir büyükanne için gül kokusundan daha uygun bir parfüm olabilir mi" Bu sözler Angienin tüm neşesinin uçup gitmesine neden olmuştu.Ciddi bakışlarla kız kardeşini süzmeye başladı.Bir zamanlar her şeylerini paylaşırlardı.Artık paylaşacak şeyleri kalmamıştı. Ama paylaşacakları son bir sırrı kalmıştı."Cillia" bir an duraksadı. "Öyle sanıyorum ki... Hayır sanıyorum eminim. Ben hamileyim."

Cillia Hiç sesini çıkarmadı. Koridorda ki saatin sesi duyuluyordu. Cillianın tepkisi vahşi nir öfke oldu."Seni gidi kurnaz kaltak" Angie kendine doğru uzanan uzun kırmızı tırnaklardan kendisini korumak için geri çekildi. Şaşkınlık dolu bir sesle "Böyle bir şeyin oluşunu isteyerek hazırlamış değilim."diye karşı koydu. "Ne ben nede Terzan bunu düşündük. Ama hem senin hem de Terzanın şunu kabul etmesi gerekir ki bebeğin sağlık durumu her şeyden önemli. Bunu ben istiyorum sizlerinde istemesi gerekir."

Cillia onun son söylediğine can simidi gibi tutundu."Yani durumu daha Terzana açıklamadın mı?"diye sordu.Angie hayır anlamında başını sallayınca "Öyleyse kesinlikle söylememelisin" diye bağırdı.

"Neden?"

"Birden bana bunu sormaya cesaret ediyor.Şuna bak...Terzanın seninle evlenme nedenini bal gibi biliyorsun.Onun için zorunluluktan bu.Gerçekten sevdiği kişiyi elde edememenin ıstırabı içindeydi.Şimdi tam boşanmayı düşündüğünde sem onu zor katlandığı bir kadın ve bir çocukla ömür boyu yaşamaya mahkum etmek istiyorsun."

Angienin dudakları bembeyaz olmuştu."Terzanla boşanma konusunu konuştunuz mu?" diye sordu. "Gayet tabi.Ne sanıyordun? Ne zaman yalnız kalsak tek konumuz gelecekteki mutluluğumuz oluyor.Senden kurtulduktan sonra neler yapıp,nerelere gideceğimizi tartışıyorduk."

"O ya yabancı yerlerden hoşlanmaz" diye kekeledi genç kadın.Bir yandan da kendini Cillianın yalan söylediğine inandırmaya çalışıyordu."Kendine rehberlik edecek kişilerin içinde kesinlikle güvенеbileceği tek kişi benim.Bunu bana kendisi söyledi."

Cillia kazandığı zaferin neşesiyle bir kahkaha attı."Öyleyse neden sana planlarından söz etmedi?Neden belirsiz bir süre için Kariostan ayrılacağından henüz haberin yok?"

"Sana inanmıyorum"

Cillia Angienin kül gibi olan yüzüne bakarken üzülüğünü hissetti.Ama eline geçen fırsatı kaybedecek kadar güçlü değildi bu duygusu.

"Öyleyse git durumu öğren.Yukarı çık ve Nikosa neden Terzanın eşyalarını bavula koyduğunu sor.Lirayı görmeyi de ihmal etme.Ona neden benim eşyalarımı valize koyduğunu sor." Cillianın dediğini yapan Angie hemen odasına çekildi.Uğradığı ihaneti düşünmeye başladı.Nikos efendisinin nereye gideceğini söylememişti.Liraya sorduğunda ise onların beraber gideceklerini öğrenmişti."Ne zaman" diye sorduğunda Nikos ona sabah erkenden gideceklerini söylemişti.Bunları hizmetçilerden öğrenmek çok aşağılayıcı bir durumdu.

Angie yatak odasında titreyerek kocasını düşünürken karnında ki çocuğu bile unutmuştu.Acaba bu ihanetin nasıl bir gerekçesi vardı.

Utanç dolu bir iniltiyle kocasının önceki akşam yatak odasına geldiğini hatırladı.Evlendiklerinden beri ondan bir gece bile ayrı kalmamıştı zaten.Karısının ihtirasa ve kendisiyle sevişmeye nasıl susamış olduğunu biliyordu.Öyle zamanlarda genç kızın utangaçlığı şehvetin gözlerine verdiği parlaklık arasında kayboluyordu.Hatta önceki gece "Terzan kirpiklerin öyle gür ki fırça niyetine kullanabilirim demişti.Bunun üzerine genç adam başını onun gerdanına gömerek gülmüş ve onun en ince noktasına kadar ihtirasa sarılmıştı.Cilliaya inanamıyordu.Adadan ayrılacağı ve Cilliaı da giderken yanında götürüleceği bir gerçektir ama bunun geçerli bir açıklaması olmalıydı.Terzan kendi ağzıyla kaçış nedenini ona açıklamak zorundaydı.

Terzanla birlikte her gün birkaç saat çalışıyorlardı.Posta gelir gelmez başlıyorlardı.Pencereden baktı.Nikos omzunda posta torbasıyla eve doğru yürüyordu.Bir kaç dakika hiçbir şey düşünmeden oturdu,sakinleşmeye çalıştı.Sonra kalkıp çalışma odasına doğru yürümeye başladı.Kapıyı sessizce açtı ve içeri süzüldü.Ani gürültülerin genç adamın sinirlerine dokunduğunu çoktan öğrenmişti.Hayatını eski haline döndürmek için büyük çaba sarfediyordu ama yinede nedenini bilmediği ani sesler karşısında bocalıyordu.Ve bunun nasıl sonuç doğurduğunu birkaç hafta önceki bir olaydan sonra öğrenmişti genç kadın.

Kumsalda yürüyorlardı.Aniden beliren bir jetin sesine karşı tepkisi korkunç olmuştu Terzanın.Tıpkı sessiz bir gecede bombardimana tutulmuş bir şehirde küçük bir çocuğun korkusu gibiydi.Sıçrayarak kasılmış,dudaklarının çevresi bembeyaz olmuş ve alnında iri ter damlacıkları oluşmuştu.

Angie kocasının masasının ardında oturduğunu gördü.Kendisini bekliyordu muhakkak.Sesi duyunca başını kaldırdı.

"Tam zamanında geldiğin için teşekkür ederim" dedi.Son derece sıkıntılı bir hali vardı. "Bu gün bitirmemiz gereken çok mektup ver.Ama söz veriyorum bitinci istediğin kadar dinlenebileceksin." Elinde bloknot ve kalemle iskemleye çöken Angie "Çünkü sen burada olmayacaksın" diye düşündü.Ne varki kocasının iş konularından başka bir şey konuşmak istemediğini fark etti.Ama Terzan son mektubu yazdırdıktan sonra başını kaldıran kadın birden bire kanının donduğunu hissetti.

"Gitmeden önce sana söylemem gereken bir şey var Angelina"

Genç kadın ne bir cevap verdi ne de heyecanlandı.Bunun üzerine devam etti Terzan.

"Yeniden doğal hayatıma dönmem gerektiğine karar verdim.Burada Kariosta kendime yarattığım koruyucu kabuktan çıkmak zor geliyor doğrusu.Ama artık yalnız kendimi düşünmüyorum.Bu güne kadar hep kendi çıkarlarımı ön planda tuttum.Ama şimdi hayatımda ilk kez başkasının mutluluğu kendiminkinden ön planda geliyor.Sorunun çözümünü burada bulamayacağıma göre bir başka yerde aramam gerekiyor.Bundan ötürü yarın Kariostan ayrılacağım."

"Biliyorum" dedi Angie."Cillia bana söyledi."

"Öyle mi?" sesi sert çıkıyordu genç adamın.Ama söylememsi için sıkı sıkıya tembih etmişim.Her neyse .Seni fazla endişelendirmek ve telaşlandırmak istememişim.Ama artık gerçeği öğrendiğine göre bana kararım hakkında ki düşüncelerini söyleyebilirsin.Eğer ömrümüzün sonuna kadar ikimiz de mutsuzluğa mahkum edilmek istemiyorsak,bu attığım adımın ikimiz için de çok gerekli olduğunu kabul etmeliyiz öyle değil mi?"

Angie ilkin,kendi mutluluğuyla doğacak bebeklerinin mutluluğunun,Terzanın gerçekten sevdiği

kadınla evlenmesinden önce geldiğini söylemek istedi.Ama başından beri Terzan dürüst davranmış ve onun,Cillianın zayıf bir kopyası olduğunu söylemişti.Kardeşinden daha kalitesiz,ikinci sınıf bir eş olduğunu,iyi bir sekreter ve rehber olmaktan öteye geçemediğini açıklamıştı.Öyleyse Cillianın da belirttiği gibi sorunun en güzel çözümü boşanmalarıydı.Böyle düşündükten sonra derin bir nefes alıp "En doğru kararı vermişsin.Sonra titreyen bacaklarıyla ayağa kalkıp "Tek istediğim bu olayın biran önce sonuca bağlanması"

Terzan yüzüne yumruk yemiş gibi oldu.Sararmıştı.Sözleri çelik kadar sert ve soğuktu. "Seni yeteri kadar tanıdığımı düşünmüştüm.Yanımdan ayrılmak için çıkarttığın hastalık bahanelerini,kendini bana tümüyle vermeyişinin nedenlerini öğrenmiş olduğumu sanıyordum.Bundan dolayı senden sevgi dolu bir söz ve güzel bir okşayış istemeye hakkım olmadığını düşünüyordum.Ama şimdi senin tamamen duygudan yoksun bir yaratık olduğunu anladım."

Öyle konuşmuştu ki Angie verecek cevap bulamadı.Son bir çabayla "Vicdanının seni rahatsız etmesine üzülüyorum Terzan" dedi. "Ben sana elimden geldiğince yardımcı olmaya çalıştım.Ama eğer seni olduğun gibi kabul etmemi istiyorsan yapamam."

Yatak odasına doğru giderken salona bıraktığı parfüm şişesi aklına geldi.Kutu sehpanın üzerinde bıraktığı yerde duruyordu.Eline aldığında ağız çevresinde ıslaklığı görünce şaşırıldı.Kapağı açtığında tıpasının olmadığını gördü.Dikkatsizliğine canı çok sıkılmıştı.Aklına Terzanla Eski şehirde geçirdikleri zaman geldi.Gözünden bir damla yaş süzüldü.Acaba Terzan boşanmaya o gün mü karar vermişti?Bir süre tıpayı aradı.Bulamayınca odasına çıktı.Cillianın bir zamanlar ona armağan ettiği parfümün tıpasını takmayı düşündü.Çekmecede onu ararken eli bir şeye takıldı.Bu Terzan için aldığı ama tamamen unuttuğu bir hediyeydi.Paketi açıp rengarenk mermer kelebeğe baktı.Bu kelebeği yinede evlilik hediyesi olarak kocasına vermeliydi.Angienin böyle bir şeye ihtiyacı yoktu.Nasıl olsa karnında Terzanın çocuğunu taşıyordu.Bu düşünceyle gülümsedi ve bakışları pencereden dışarı takılınca gülümsemesi dudaklarında dondu kaldı.Kocası sezlonga uzanmış ve herhalde uyumuştur.Bu duygusuzluk Angienin kalbini burktu.Bu yetmiyormuş gibi bir de Cillianın ayaklarının ucuna basarak sessizce ona yaklaştığını gördü.Kız kardeşi rahat tavırlarla eğilip kocasını yanağından öptü.Terzanda atılıp ona sarıldı ve dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdu.Angie bir ıstırap çığlığıyla pencereden uzaklaştı.

Angie günün geri kalanını bahçenin تنها yerlerinde gezerek geçirdi.Öğle yemeğine çıkmadı.Akşam odasına çekildiğinde Liranın gelmesi için zile bastı.Yemeğe gitmeyecekti.Terzan ile Cillia'yı bir arada görmeye dayanamazdı.Liraya akşam yemeği getirmesini söylemeye fırsat bulamadan Lira elinde bir tepsiyle içeri girdi.İçinde ahtapot parçaları vardı."Götür şunu Lira.Bana kızarmış ekmeğe ve bir bardak süt getir" dedi.Lira bilmiş bilmiş sırıtınca Angie Son zamanlarda çok fazla kilo aldım.Bu günden sonra rejime giriyorum" dedi.Liranın yüzü soldu.Aceleyle mutfaka doğru giderken tahminin yanlış olduğunu düşünüyordu.

Kocasının mutluluğunu engelleyecek başka bir şey kalmadığını düşünen Angie soyunarak geceliğini giydi.Görmeyen gözlerle pencereden bahçeye çevirdi bakışlarını.Vakit gece yarısını hayli geçtiğinde Angie hala aynı yerde oturuyor ve Terzanı düşünmemeye çalışıyordu.

Bir ses duyduğu zaman aldırış etmedi.Birden arkasından kocasının sesini duyunca donup kaldı."Crisulla senin yemeğe inemeyecek kadar hasta olduğunu söyledi.Ben de sabah erkenden Kariostan ayrılacağı için gerçekten hastamısın yoksanumara mı yapıyorsun öğrenmek için geldim." Titreyen bacaklarıyla Angie ona döndü."Haşta değilim.Sadece kendimi yorgun hissediyorum" dedi."Uzun bir süre ayrı kalacağımız bilmene rağmen son geceni kocanla geçiremeyecek kadar yorgunsun"

"Yanında Cillia vardı.Bu nedenle beni arayacağın aklıma gelmedi.Ama sana bir armağan aldım.Kariosu hatırlatacak bir şey."

Bu açıklama Terzanı çok şaşırtmıştı.Angie mermer kelebeği avunucuna bırakınca söyleyecek hiçbir şey bulamadı."Bunu benim için mi aldın?" diye sordu.

"Neden bu kadar şaşırmış gibi duruyorsun?" dedi Angie gülümsemeye çalışarak. "Alt tarafı pazardan alınmış basit bir şey.Tek özelliği senin en sevdiğin hayvan olması"

Terzan "Angelina diyerek ona yaklatığında yana doğru çekildi.

"Böyle bir şeyi daha önce hiç yapmamıştın.Daha doğrusu kör bir adamı aldatmak kolay olur.Söyle bana yavrum bu yapmak istediğimi başaramazsam bize ne olur?"

Onun gibi bir adamın tuttuğu avukatın boşanma işini başaramayacağını düşünmek çok garip olurdu. "Kaybedecek bu kadar şeyin olduğuna göre mesleğinde uzman birini seçeceğinden eminim" dedi. Terzan sesinden ve parfüm kokusundan onun nerde olduğunu anlamıştı.Ürkütücü bir hızla yanına gelip onu omuzlarından yakaladı. "Körlüğümden dolayı benden nefret ediyorsun değil mi?Benimle evlendiğinden beri öyle değilmiş gibi davranıyordun ama işin aslı buydu.Artık gerçekleri senin ağzından duymak istiyorum.Kabul et.Nefretini senin ağzından işiteyim.

Genç adamın acımasızlığı mantığını koruyan sakinlik duvarının yıkılmasına neden oldu.Vücutları birbirine değdiğinde bir an kocasının dizlerine tutunup onu sevmesi için yalvarmayı düşündü.Ama Cilliaı öptüğünü ve sabah erkenden beraber adadan ayrılacakları aklına gelince çılına döndü.Ümitsiz bir şekilde Terzanın kendisine attığı can simidine tutunup hıçkırarak "Evet körlüğünden nefret ediyorum.El yordamıyla sendeleye sendeleye yürümenden öğreniyorum.Senin tarafından kullanılmaktan bıktım artık" diye haykırdı.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yaz aylarının sonlarına gelmelerine rağmen villanın bahçesinde hala renk cümbüşü korunuyordu.Yaprak bile kımıldamıyordu.

Angie örmekte olduğu şalı elinden bırakarak arkasına yaslandı.Terzanın gidişinden bu yana günleri bomboş geçiyordu.Geçen üç ay boyunca ne bir kart nede karalanmış bir not gelmemişti.Geçen aylar boyunca karnı büyümeye başlamış ve herkes hamile olduğunu anlamıştı.Gözlerini yuman genç kadın yüzünü güneşe döndü.Karnı henüz oturduğu yerden belli olmuyordu.Hamileliği sadece ayağa kalktığı zaman fark ediliyordu.Uyuma ihtiyacı hissediyordu.Tam almaya başladığı sırada çakıl taşları döşeli bahçe yolundan gelen ayak sesi ile irkildi.Hamileliği duyulduktan sonra efendinin yokluğundan dolayı Nikos onu koruması altına almıştı.Gülümseyerek ona döndü. "Bana mektup yok mu? Nikos " diye sordu.

"Hayır" diye cevap verdi yaşlı adam. "Ama yaklaşmakta olan bir tekne var.Efendi hastanedekeyken çok işi birikmişti.Şimdide onlarla uğraşıyordu.Yakında döneceğine eminim.Zaten adadan bu kadar uzun süre hiç ayrı kalmamıştı."

"Hastanede ne kadar zaman kalmıştı Nikos?"

"Haftalar boyu.Doktorlar hep ona ümit verdiler ama asla söz vermediler.Ama çeşitli ameliyatlardan sonra ümidini yitirdi herhalde."

"Ümidini mi yitirdi?Peki uzmanlar bu konuda ne söylüyorlar?"

"Son olarak o güne kadar hiç denemedikleri bir ameliyat uygulamak istediler.Ama efendi bu öneriyi reddetti.Göz nakli ameliyatına karşıydı,bu işi ruhsal bakımdan ters buluyordu."

Genç kadın "Her şeyin aslını ister zaten,kendi seçtiği şeylerin dışında,hiçbir şeyden hoşlenmaz" diye mırıldandı.

"Ama şimdi hiçbir şey istediği gibi değil.İnatçı bağımsızlık isteği nedeniyle kendi yarattığı mutsuzluğun içinde kaldı.Hatta Kariosun hanımefendisinin bir çocuk doğuracağından bile habersiz." Nikos onun yorgun olduğunu düşünerek "Uyumaya çalışın" dedi."Yaklaşan tekneye gideyim ben de mektup varsa getiririm"

Angie uykuya daldı.Bir kaç dakika mı uyumuştı yoksa yarım saatmi bilemiyordu.Yaklaşan ayak seslerini duyunca irkilerek uyandı.Nikosun bir mektup getirdiğini sandı.Ama arkasından vuran güneş ışığı nedeniyle yüzü seçilemeyen kişi,Nikosa kıyasla daha uzun boylu ve çevikti.

Atılan adımlardaki cesaret ve kendine güveni hisseden Angie,yaklaşanın Terzan olduğunu hemen anladı.Kalbi yerinden çıkacakmışçasına çarpmaya başladı.Hiç bir anlamı olmayacağını düşünerek sevincini dizginleyerek "Terzan..." diye fısıldadı.

Genç adam cevap vermeden önce aradan bir ömür geçti sanki.Sonra Terzan "Angelinaa.." dedi."Bakıyorum da yolculuğumun sonuçlarını hiç merak etmiyorsun.Aldırış etmiyor musun yoksa?Neler olduğu seni hiç mi ilgilendir miyor?"

Sesindeki sertlik genç kadını sarsarak gerçeklere döndürdü.Bir heykel kadar hareketsiz ve soğuk bir

tavırla "Sormaya gerek duymadım"dedi. "Sen her zaman istediğini elde edersin.Bu nedenle boşanma işlemini en iyi şekilde tamamlamışsındır herhalde"

"Boşanma mı?"

Terzan birden karısının yanına dizlerini çökerek oturup gözlüklerini çıkardı.

"Sen neden söz ediyorsun Angelina.." diye sordu.

Kocasının öfke dolu bakışlarından ürken Angie "Cillia bana birbirinizde evlenebilmek için benden boşanmak nedeniyle adadan gittiğinizi söylemişti" dedi kekeleyerek.

"Tanrı o kadının cezasını versin" dedi öfkeyle. "Böyle bir şey yapacağından korktuğum için onun da benimle birlikte adadan ayrılmasını istemiştım,ama geç kalmışım anlaşılın."

Angie hayretler için de kalmıştı.Hayal gördüğünü düşünüyor ve biraz sonra Nikosun gelip onu sarsarak uykudan uyandıracığını sanıyordu.Ama Terzan omuzlarından kavrayınca olanların gerçek olduğunu anlayarak boğulur gibi "Öyleyse neden gittin?" diye sordu.

"Priscillia son ameliyat için hastaneye yatacağımı biliyordu.Cerrahlar,göz nakli ameliyatıyla görmemi sağlayabileceklerini söylemişlerdi.Yeniden görebilirim beni sevebileceğini düşünerek bu tehlikeyi göze almaya karar verdim.Ameliyatın ardından tam dört güm hiçbir şey göremedim.Göz ameliyatlarında çok doğal olduğunu söylemelerine rağmen,doktorlara inanmıyordum.Sonunda kalın sis perdesinin ardından bakar gibi de olsa karşımdakileri seçmeye başladım.İlk gördüğüm bana ameliyata girme cesaretini veren mermer kelebek oldu"

Kocasının artık görebildiğini öğrenen Angienin yüzü kızarmaya başlamıştı.Titrete bir sesle "Yani artık görebildiğini mi söylemek istiyorsun?" diye sordu.

"Hemde çok net.İstersen neler gördüğümü sana söyleyeyim.O güzel ve nazik ses tonuyla gayet iyi uyuşan bir yüz,güvercin griliğinde müşfik gözler,utangaç bir gelini hatırlatan kızaran yanaklar ve öyle bir ağız ki...Ah Angelina...

Daha fazla dayanamayarak atılıp karısını kollarına aldı."Sana tapıyorum sevgilim.Neden hala benden uzak duruyorsun"

"Ben de seni seviyorum Terzan.Ama sana güvenebilmem zaman alacak.Kısa bir süre önce Cillia'yı seviyordun ve bahçede onu öptüğünü gördüm.Neden..?"

"Çok basit.Evet ben onu öptüm çünkü onu sen sanmıştım.Senin kokundan sürmüşt.Sana hemen şunuda açıklayayım.Priscillia'yı hiç sevmedim.Tüm istediğim onun her erkeği elde edebileceğini sanan arkadaşlarına iyi bir ders vermektir."

"Ya yazdığın mektuplarda savurduğun tehditler..."

Terzan acımasız bir şekilde gülümsedi. "Onların tümü Priscillia'yı cezalandırmak içindi."

Angie kocasını öpmek için parmak uçları üstüne kalktı.Terzan da onu belinden kavradı ama birden hareketsiz kalakaldı.Kaşlarını çatarak "Sende bir değişiklik var" dedi.Sonra gözlerini kapayıp kör olduğu zamanlarda ki gibi elleriyle yoklaya yoklaya araştırmaya başladı.Gerçeği keşfettiği anda uğradığı şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benim karım üzüm asmaları gibi meyve verecek" diye eski bir atasözünü tekrarladı.Sonra yeniden kucakladı Angieyi.

"Sevgili karım.Sana çektirdiklerimden dolayı beni bağışla.Eğer izin verirsen tüm ömrümü kendimi sana bağışlatmak için harcayacağım"

"Lütfen böyle bir şeye kalkışayım deme sevgilim.Sevişmede senin kadar usta bir erkeğin zamanını pişmanlıkla harcaması yazık olur."

"Yani bundan sonra hırpalanmaya itiraz etmeyeceğini mi söylemek istiyorsun?"

Kollarını kocasının boynuna dolayan Angie "Sana o gece yalan söylemişim Terzan" diye haykırdı.

"Bunu şimdi anladım.Her neyse ...Körlüğüm yalnızca senin iç dünyanı görmemi sağlamıştı.Ama şimdi kendimi,senin gibi bir gül gongcasını seyrederek ve sana dokunarak kaybetmek istiyorum.

SON